៤

ហៀន អាន
សត់ត្រា តំពួន

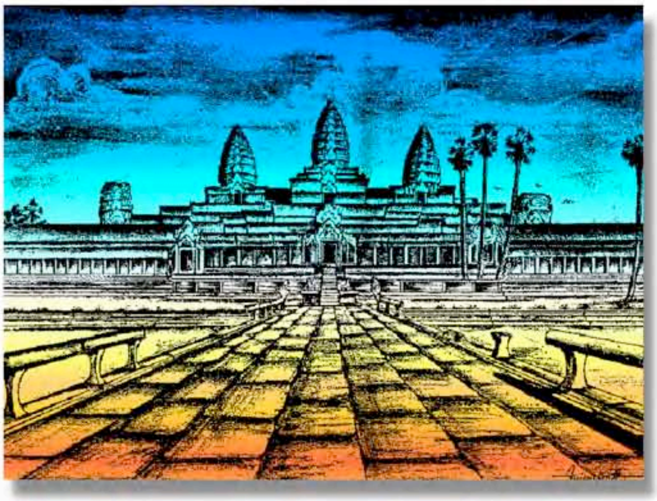

សៀវភៅរៀនអានភាសាទំពួនថ្នាក់ដិបូងភាគ៤

អង្គការ សហការ និង អង្គការ អ៊ី.អឹម.យូ

EMU International

អង្គការសហការ
INTERNATIONAL COOPERATION CAMBODIA
RIDE PROJECT

២០០៤សក

អារម្ភកថា

ដើម្បីរក្សានូវនិរន្តរភាព វប្បធម៌ អរិយធម៌ នៃបងប្អូនខ្មែរលើ នៅលើទឹកដីខេត្តរតនគិរី ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា និង មន្ទីរអប់រំ ខេត្តរតនគិរី បានពង្រឹងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ជាមួយអង្គការ សហការ(ICC) អាជ្ញាធរគ្រប់មូលដ្ឋាន និង សហមគន៏ទំពួន គ្រឹង ចងក្រងជា អក្សរ និង លេខ នព្វន្ត តាមសំនៀងទំពួន គ្រឹង ។ ការប្រើប្រាស់កត់ត្រាភាសាទំពួនដោយ តួ ព្យញ្ជនៈ និង ស្រះ និស្ស័យរបស់ជាតិជាកំណត់ត្រា សញ្ញាពាក្យ ឃ្លា ប្រយោគ អត្ថបទ ដើម្បីជា ប្រយោជន៏ ដល់សហគមន៏ខ្មែរលើ ងាយស្រួស កត់ត្រា រឿងនិទានផ្សេងៗ ដែលជាវប្បធម៌ ទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណីដ៏មានតម្លៃ ដែលពួកគេធ្លាប់តែនិទានតៗគ្នា ពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ ទុកជាប្រវត្តិសាស្រ្ត សំរាប់ផ្សព្វផ្សាយក្នុងប្រទេសក៏ដូចជាក្នុងពិភពលោក ។

ផលប្រយោជន៏ម៉្យាងទៀត គឺបងប្អូនខ្មែរលើ នឹងទទួលបាននូវភាពងាយស្រួល អំពីការ សិក្សារៀនសូត្រ ភាសាខ្មែរ នៅពេលណា ដែលគេបានរៀនចប់សៀវភៅ៤ភាគ ជាភាសាទំពួន គ្រឹង រួចហើយ ។

វណ្ណកម្មដ៏ចំលែកនេះ គឺពិតជាកន្ត្រាក់អារម្មណ៏ ដល់គ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ក្រៅពីសហគមន៏ ខ្មែរលើ ពុំខានឡើយ ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា អស់លោក លោកស្រី អ្នកអានទាំងឡាយ ពិតជាជួយផ្តល់យោបល់បម្ថែមទៀត លើផ្នែកពាក្យពេចន៏ សំនួនវោហារ ក្បួនវេយ្យាករណ៏ និង សូរសៀងទំពួន គ្រឹង ដល់យើងខ្ញុំពុំខានឡើយ ។

សូមអរគុណ

គណៈកម្មការនិពន្ធ

នេះជាលើកទី១ ដែលក្រុមនិពន្ធយើងខ្ញុំបានរៀបចំសៀវភៅអក្ខរកម្មភាសាទំពួនភាគ៤ សំរាប់អ្នកដែលចង់រៀន ចង់អានភាសាទំពួន ។ សៀវភៅទំពួនភាគ៤ជាសៀវភៅអក្ខរកម្មមួយក្នុងចំណោមសៀវភៅអក្ខរកម្មទំពួនទាំង៤ភាគ ។

នេះជាសៀវភៅអក្ខរកម្មភាសាទំពួនភាគ៤ ដែលយើងខ្ញុំមានបំណង បង្រៀនបងប្អូនជនជាតិទំពួន អោយចេះអានភាសាទំពួន ។ ក្រុមការងារយើងខ្ញុំបានរៀបចំសៀវភៅនេះឡើងក្រោមការប្រជុំរបស់គណៈកម្មការអក្សរទំពួន ជាមួយ និង ឯកឧត្តម ប៊ូ ថង តំណាងរាស្ត្រខេត្តរតនគិរី ដោយមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា មន្ទីរអប់រំខេត្តរតនគិរី និង រាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា ក្រោមការឧបត្ថម្ភរបស់អង្គការសហការ ICC និង អង្គការ អ៊ី អឹម យូ (EMU) ។

បើចង់បានព័ត៌មានបន្ថែម ឬថតចំលងបន្ថែម សូមទាក់ទងតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (ICC)

P.O.BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel: 092469934

ឬ

P.O.BOX : 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel: 075974029

E-mail: ride.pm@icc.org.kh

បោះពុម្ពលើកទី៥ ចំនួន ១៥០ ក្បាល

ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩

Tampuan Literacy Book 4 for persons wanting to read the Tampuan Language of Ratanakiri Province, Kingdom of Cambodia. Book 4 of a four-volume set. For more information or copies contact ICC at P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia or P.O. Box RK-890003, Ratanakiri, Kingdom of Cambodia. Fifth printing, 150 copies, November 2009.

សមាសភាពក្រុមគណៈកម្មការកែសំរួល

១. ឯកឧត្តម ជ័យ ចាប	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
២. លោក អ៊ិន ថេរ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
៣. លោកស្រី ទុន សាអ៊ីម	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
៤. លោកបណ្ឌិត អ៊ីវ ច័ន	រាជបណ្ឌិតសភាពកម្ពុជា
៥. លោកស្រី ច័ន្ទ ខាំឃឿ	មន្ទីរអប់រំ ខេត្តរតនគិរី
៦. លោក ស៊ឹម អង	មន្ទីរអប់រំ ខេត្តរតនគិរី
៧. លោក ឈូក សាគឿន	អង្គការសហការ (ICC)

សមាសភាពក្រុមការងារនិពន្ធ

១. លោក សុំ សុភា	ប្រធានការិយាល័យអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធខេត្តរតនគិរី
២. កញ្ញា ថាន់ សូវី	បុគ្គលិកអង្គការសហការ (ICC) (ជនជាតិទំពួន)
៣. លោក បេច យេក	បុគ្គលិកអង្គការសហការ (ICC) (ជនជាតិទំពួន)
៤. លោក វ៉ាយ ទៀង	បុគ្គលិកអង្គការ (EMU) (ជនជាតិទំពួន)
៥. លោក ហាវ មនោ	បុគ្គលិកអង្គការ (EMU)

សមាសភាពគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យអក្សរទំពួន

១. កញ្ញា បា ពួច	ជនជាតិទំពួន ភូមិផ្អរ
២. កញ្ញា ខាំ សាអំ	ជនជាតិទំពួន ភូមិកាន់តី
៣. លោក ស្រី ម៉្លាញ	ជនជាតិទំពួន ភូមិក្រូច
៤. លោក វ៉ាង វើញ	ជនជាតិទំពួន ភូមិក្រូច
៥. លោក ស្រែន ក្វាវ	ជនជាតិទំពួន ភូមិញ៉ុក
៦. លោក អ៊ុំ មឿន	ជនជាតិទំពួន ភូមិកាចូន
៧. លោក សុន លិន	ជនជាតិទំពួន ភូមិប៉ាជន់
៨. លោក ណិក ខៀម	ជនជាតិទំពួន ភូមិព្រួក
៩. លោក ភុន ថេង	ជនជាតិទំពួន ភូមិកាន់តី

ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស

១. ឯកឧត្តម ប៊ូ ថង	សភាតំណាងរាស្ត្រខេត្តរតនគិរី
២. លោកស្រី ម៉ារីលីន	ជំនាញការអង្គការសហការ (ICC)
៣. លោក ចេឌី ក្រោលី	ជំនាញការអង្គការ អ៊ី អឹម យូ (EMU)
៤. លោក អេនឌ្រូ ខាសឹន	ជំនាញការអង្គការសហការ (ICC)

សត់ត្រា ប៉ាណាំ អន់ ពិន អ្លុ ទី

អក្សរនាំអោយយើងមាន

ប៉ានីរ ពិន ឡាហាង   កាង ពិន សាឡាច់

ពាក្យយើងស្រួយ   មាត់យើងឆ្លាត

ត្រះត្រាំង   ហ្យាំង សាឡាច់

ត្រូវឧស្សាហ៍ព្យាយាម   និងឈ្លាសវៃ

តាឡេះ ឡឹង ទី ង៉ល់ កាដល់ ពុត   ក្លឹក ក្លំ លុំ ម៉ាត់

រំដោះចេញពីភាព   ល្ងង់ខ្លៅ

ក្យាម័ អុញ អ៊ែ តាតារ   ក្យាម័ ង៉ារ អ៊ែ ត្រាំង

នៅជិតភ្លើងវានឹងភ្លឺ   នៅជិតការងារវាត្រូវឧស្សាហ៍

ទី ញូន ណាំង   ហ្យាំង ញូន ហៀន

ចេះមកពីរៀន   មានមកពីរក

សុភាសិត ទំពួន   សិក្សាស្រាវជ្រាវដោយ

ឯកឧត្តម ប៊ូ ថង

តំណាងរាស្ត្រខេត្តរតនគិរី

តួ សត់ត្រា តំពួន (ព្យញ្ជនះទំពួន)

សត់ត្រា ទី ៣៩ កាតុ (ព្យញ្ជនះមាន៣៩តួ)

ក ខ គ ឃ ង ច ច្យ ជ ញ ដ ឌ ណ ត ថ ទ ធ ន ប

ប៉ ប៊ ផ ព ភ ម ម៉ យ រ ល វ ស ហ ហ្វ ឡ អ អ្យ

ជុង សត់ត្រា ទី ៩ កាតុ (ជើងព្យញ្ជនះមាន៩តួ)

្ក ្ខ ្គ ្ច ្ឆ ្យ ្ល ្វ

ស្រះ ទី ២៧ កាតុ លូ ស្រះ ។ ម៉ោញ (ស្រះមាន២៧តួ និង ស្រះ ។ ដែលជាស្រះកប់តួ)

-ា ិ ី ឹ ឺ ុ ូ ួ េ ើ ឿ ៀ េ ែ ៃ ោ ៅ ុំ

ំ ាំ ះ ិះ ឹះ ុះ េះ េះ ោះ ួះ

សារបាន

មេរៀន	ពាក្យសិក្សា	អក្សរ	ទំព័រ
៨៩	តោះ	ោះ	១
៩០	ឃ្លង	ឃ	៥
៩១	អ៊ើ្យម	ើ	៩
៩២	ក្និគ៍	ិ៍	១៣
៩៣	ញ៉ាំ	ញ៉	១៧
៩៤	ការថែរក្សាកូន		២១
៩៥	មឿ្យង	ឿ	២៦
៩៦	លេខ		២៩
៩៧	ភែ	ភ	៣២
៩៨	រ៉ាយ៉ា	យ៉	៣៧
៩៩	អនាម័យ		៤០
១០០	អនាម័យ		៤១
១០១	ផែង	ផ	៤៧
១០២	កីប	ី	៥១
១០៣	អន់ទ្រូង		៥៥
១០៤	ការព្យាបាលរបួស		៥៨
១០៥	ការព្យាបាលរបួស		៦៤
១០៦	ក្លៅ	ៅ	៦៨
១០៧	កោះ៍	ោះ៍	៧២
១០៨	កម្ពុជា		៧៦
១០៩	គ្រែ		៧៩
១១០	ភ្នំពេញ		៨២
១១១	រ៉ាឃ្គុ	្គ	៨៥
១១២	ជញ្ជឹង		៨៨
១១៣	រឿងមនុស្សវាយពស់ ភាគ១		៩២
១១៤	រឿងមនុស្សវាយពស់ ភាគ២		៩៦
១១៥	រឿងមនុស្សវាយពស់ ភាគ១		៩៩
១១៦	រឿងមនុស្សវាយពស់ ភាគ២		១០៣
១១៧	លេខ		១០៥

១១៨	ជំងឺរបេង	១០៧
១១៩	ជំងឺរបេង	១១៤
១២០	ខេត្តរតនគិរី	១១៩
១២១	ខេត្តរតនគិរី	១២៤
១២២	អន់ហ្នាំ	១២៨
១២៣	គីឡូម៉ែត្រ	១៣១
១២៤	អំហ្មោច	១៣៥
១២៥	ជំងឺអេដស៍	១៣៨
១២៦	ជំងឺអេដស៍	១៤៣
១២៧	រឿងព្រេងអំពីសត្វស្លាប	១៤៧
១២៨	រឿងព្រេងអំពីសត្វស្លាប	១៥១
១២៩	រឿងតាសាក្លួគមានឫទ្ធិខ្លាំង	១៥៥
១៣០	រឿងតាសាក្លួគមានឫទ្ធិខ្លាំង	១៦៤
	វចនានុក្រម	១៧៣

សិច......................................
កាម៉ាក័ រី អង់កាន់.......................
អាញ្ញ...............................
ស្រុក......................................
ឃុំ...
មឿង.....................................
សិច ណែឃូ រី ណេះឃូ...................
អក្ខរកម្ម

េ ាះ

កាន ហៀន ទី ៨៩

តោះ

១

តោះ

េ ាះ

២

េ ាះ　េ ាះ　េ ាះ

តោះ　កោះ　ប្រ៉ោះ

៣

តោះ

កោះ

ប្រ៉ោះ

៤

តោះ	កោះ	ប្រ៉ោះ
តេះ	កេះ	ប្រ៉េះ
តោរ	កោប	អំប៉ោ

តោះ

ណោះ អាញ់ អ៊ែ ឡាំ ប្រ៉គ៍ សួន   ភឿ អ៊ែ ចឹង តប់ តោះ ។ អ៊ែ ណាំង តាច់ តីល តោះ អៀង នែវ ។ តោះ អូ ត្រគ់ ដឹង ម៉ោញ នែវ អុះ   តោះ ទី អៀង នែវ   ឡាក់កា តោះ អង់គែ តោះ ប៉ុក   តោះ ច្រេះ តោះ ណាំអិត ។ តោះ អ្លឹង ម៉ោញ ហាត់ សល់ ពូ ផា តោះ ឡាវ ។ ណោះ អ៊ែ ចោះ រ៉ូង តប់ តោះ កេះណោះ អ៊ែ កោះ វុាំង តោះ ។ ណោះ កោះ អ្លឹង ប្រ៉គ៍ អន់ទ្រៀ តោះ ។ កេះណោះ តោះ អ៊ែ ហ៊ីន ដាគ់ ប្លៃ៉ អៀង ខាក់ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ ណោះ ប្រ៉គ៍ សួន ភឿ ចឹង តប់ កាណាគ៍ ញ៉ា ?

២ តោះ ទី ញ៉ាង នែវ ?

ហៀន ប្រាត់ សិច ______________

តោះ

តោះ	តោះ	តោះ	តោះ	តោះ

______ ______ ______ ______

តោះ	តោះ	តោះ	តោះ	តោះ

______ ______ ______ ______

កេះណោះ អ៊ែ កោះ ត្វាំង តោះ ។

____

ប៉ា់ ប្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **តោះ** អ្លេះ័ ៗ ពឹង កាស៊ែ អន់តេះ័ អា ៖

____

____

____

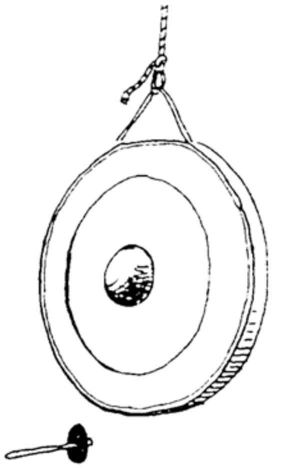

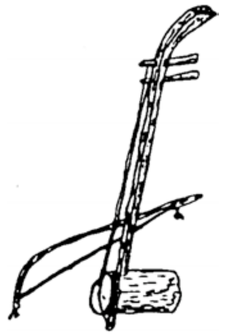

ឡេក ជែក ឡេក គុណា

វេន ចឹ

១. ឡេក ជែក ឡេក គុណា អន់ ពិន អ្លុ ហ្លង់ អឹង អឺយ
ឡេក ជែក ឡេក គុណា អន់ ពិន អ្លុ ហ្លង់
ទី សាម៉ាត សាម៉ង អន់ ពិន អ្លុ ហ្លង់ កាន ត្រគ់ (២ ទង) ។

២. ឡេក ដគ ឡេក បូក អូ អន់ សាម៉ុក អឹង អឺយ
ឡេក ដគ ឡេក បូក អូ អន់ សាម៉ុក
អូ អន់ ពិន ថុក អន់ ពិន សាណុក លើយ ៗ (២ ទង) ។

៣. ផា ប៊ិច កា ឃើយ ចុគ ឡាំ ហៀន ហៃ អឹង អើយ
ផា ប៊ិច កា ឃើយ ចុគ ឡាំ ហៀន ហៃ
ណោះ អ៊ែ ចឹង ថៃ អន់ ពិន តាតារ ម៉ូះ ម៉ាត់ (២ ទង) ។

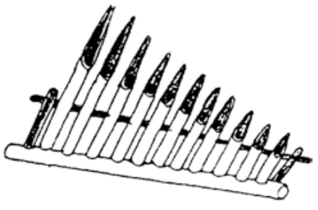

ឃ

កាន ហៀន ទី ៩០

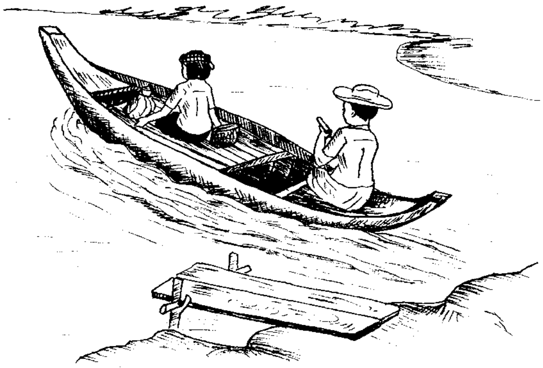

ឃ្លង

១

ឃ្លង
ឃ្ល

២

ឃ្ល	ី	ឃ្វែ
ឃ្លង	ឃី	ឃ្វែរ

៣

ឃ្លង
ឃី
ឃ្វែរ

៤

ឃ្លង	ឃី	ឃ្វែរ
ទង	ដេល	ឌែង
ស៊ិង	ស៊ើយ	សានែន

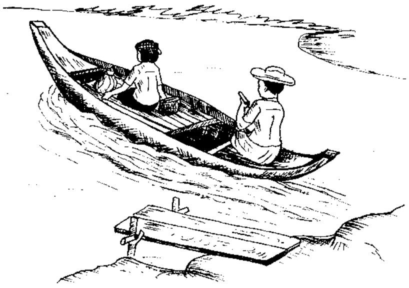

ឃ្លង

ដា លូ ម៉ា អន់ខែ ឡាំ ណាំង តាច់ សាគែ តាច់ អិរ្យ អន់ខែ ចឹង រង ។ អន់ខែ ចាក ឃ្លង ទ្រង ទៀក ចាក ឃ្លង ព្រី ។ ឡាច់ ឡឹង ព្រី អន់ខែ ចាក ឃ្លង ប៉ានឹម   ឡាច់ ឡឹង ប៉ានឹម អន់ខែ ចាក ឃ្លង ព្រី កាស៊ូ   ចាក ឃ្លង តើម ប៉ាអ្វ ។ កេះណោះ ទីល ម៉ុរ ពូ   ឃ្លង ម៉ុរ ទីល ប៉ើក ឃ្លង ប៉ើក ទីល ស្រែ៊ ឃ្លង ស្រែ៊ ទីល ស្រុក ពូ ឃ្លង ហី ពូ ម៉ុត ពឹង រ៉ោង ។ អន់ខែ អ្វៃ ពឹង រ៉ោង អន់ខែ រ៉ះ សារ រ៉ះ អញ់សែ៊   អំប៉ញ់ សាគែ អំប៉ញ់ អិរ្យ អំប៉ញ់ កាប៉ូវ អំប៉ញ់ រ៉ក់ ។ ទីល ដារ់ តាយ៉ាង៍ កាំង ឡាំ ណាំង រ៉ុប សាគែ រ៉ុប អិរ្យ រ៉ុប កាប៉ូវ រ៉ុប រ៉ក់ ប្រូ អន់ កា អន់ខែ ណោះ ។

<u>**កាន អំប៉ញ់**</u> ៖

១ ដា លូ ម៉ា អន់ខែ ឡាំ ណាំង តាច់ សាគែ អិរ្យ ចឹង សាំរ៉ាប់ ប្រ៉ែគ៍ ញ៉ា ?

២ ទីល ដារ់ តាយ៉ាង៍ កាំង ឡាំ ណាំង រ៉ុប ញ៉ា ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ______________

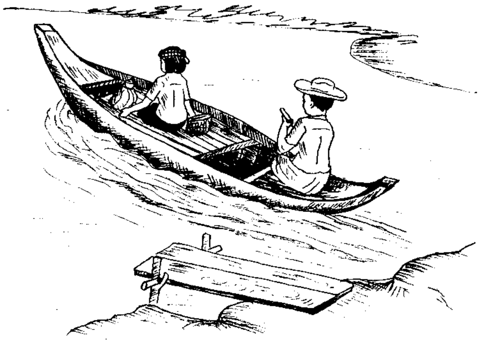

ឃ្លង

ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ
	______	______	______	______
ឃ្លង	ឃ្លង	ឃ្លង	ឃ្លង	ឃ្លង
	______	______	______	______

អន់ឌែ ចាក ឃ្លង ទ្រង ទៀក ចាក ឃ្លង ព្រី

____

ប៉់រ ច្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **ឃ្លង** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង
កាសែ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

____

____

____

ប៉វ់ ហៀន បូក

៧	+	៨	=	
៧	+	៥	=	
៨	+	២	=	
៩	+	២	=	
៨	+	០	=	

១៧ + ២២	៣៦ + ៣៨	៤៨ + ២៦	២៥ + ៣៣	២៨ + ៣៩

ើ

កាន ហៀន ទី ៩១

អ៊ៀម

១

អ៊ៀម
អ៊ៀ

២

អ៊ៀ	ស៊ើ	ស៊ើ
អ៊ៀម	ស៊ើយ	ស៊ើម

៣

អ៊ៀម
ស៊ើយ
ស៊ើម

៤

អ៊ៀម	ស៊ើយ	ស៊ើម
អ៊្យូត	ស៊ូប	អន់ឌូ
អៀង	សោម	សាត់

អៀុម

ណោះ យ៉ា់រ អ៊ែ ឡាំ ប៉ា់ អៀុម អែវ ណោះ សិន ។ អៀុម ទី កេះ អ៊ែ ឡាំ ប៉ាគ់ មុីរ កោះ ប្រ៊ុីត ណាំង កាណាគ់ ប្រូ ។ កេះណោះ ណោះ យ៉ា់រ សឹត ប៉ាគ់ ហី ។ តារ កាំលើ ណោះ យ៉ា់រ អ៊ែ ឡាំ ប្រូ ប្រ៊ុីត ប្រូ កាណាគ៍ អ៊ែ ប៉ាគ់ តាឡាត បាន់លុង ។ ណោះ យ៉ា់រ ប្រូ កាណាគ៍ អ៊ែ ទិណោះ៍ ទី លៀន កាអ៊ែ ម៉ោញ មឹន ។ កេះណោះ ណោះ យ៉ា់រ អ៊ែ ចាក ណាំង តាច់ ណុំ តាច់ សាអ៊្លឹង អ្យក់ សឹត ប៉ាគ់ ហី អន់ កា គន សោ អ៊ែ សា ។ សល់ ឡឹង ណោះ ណាគ្វ ណោះ យ៉ា់រ ណាំង តាច់ ផាប់ តាច់ ស អ៊ែ ចឹង ប្រាគ់ សត់ត្រា ប៉ាហៀ កា មុី អ៊ែ អ្វៃ ប៉ាគ់ ខេត សាន់ទ្រែង ។

<u>**កាន អំប៉ញ់**</u> ៖

១ ណោះ យ៉ា់រ អ៊ែ ឡាំ ប្រូ ប្រ៊ុីត ប្រូ កាណាគ៍ អ៊ែ ប៉ាគ់ ចំ ?

២ ណោះ យ៉ា់រ តាច់ ផាប់ តាច់ ស ភៀ ចឹង ប្រ៉គ៍ ញ៉ា ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ________________

អ៊ឿម

ឿ	ឿ	ឿ	ឿ	ឿ

អ៊ឿម	អ៊ឿម	អ៊ឿម	អ៊ឿម	អ៊ឿម

ណោះ យ៉ារ អ៊ែ ឡាំ ប៉ារ់ អ៊ឿម អែវ ណោះ សិន ។

____

ប៉ារ់ ច្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **អ៊ឿម** អ្លេ័ះ ៗ ពឹង កាសែ អន់តេ័ះ អា ៖

____

____

____

๔๓	๖๓	๒๗	๗๑	๓๔
+ ๓๔	+ ๙	+ ๔๓	+ ๑๙	+ ๕๔

๕๓	๔๒	๖๔	๓๕	๕๔
+ ๒๓	+ ๓๐	+ ๑๔	+ ๒๗	+ ๒๙

ិ៍

កាន ហៀន ទី ៩២

ក្វិគ៍

១

ក្វិគ៍
ក្វិ

២

ក្វិ	តិ	ឡិ
ក្វិគ៍	តិគ៍	ឡាឡិគ៍

៣

ក្វិ៍
តិគ៍
ឡាឡិគ៍

៤

ក្វិគ៍	តិគ៍	ឡាឡិគ៍
ក្វែត	ទែង	កាលែង
កាខ្វាច	កាតាប់	កាឡាង

ពូ ក្វិគ៍	កាតូម៍
	កាតូម៍
ក្វិគ៍	កាតូម៍

ក្ទិគ័

ពូ សេីគ ពែ ចាក ណាំង ក្ទិគ័ វ៉ាវេ៉ះ ប៉ាគ់ ព្រី ។ ទឹល ថុន ប៉ាឡេ្ទះ ពូ ណាំង ក្ទិគ័ កាប៉ូវ ក្ទិគ័ រ៉ក់ ។ ថុន បី រ៉ះ ពូ ចាក ប៉ាគ់ ព្រី ណាំង ក្ទិគ័ តាគត ក្ទិគ័ កាតួម័ ។ មួត សាស្វា ចាក ក្ទិគ័ កាគឈ ពឹង អ្លឹង ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ ទឹល ថុន ប៉ាឡេ្ទះ ពូ ណាំង ក្ទិគ័ កាណាគ័ ញ៉ា ?

២ ថុន បី រ៉ះ ពូ ចាក ប៉ាគ់ ព្រី ណាំង ក្ទិគ័ ញ៉ា ?

ហៀន ប្រាគ់ សិច ______________

ក្លិគ៍

ិ៍

ិ៍ ិ៍ ិ៍ ិ៍

______ ______ ______ ______

ក្លិគ៍

ក្លិគ៍ ក្លិគ៍ ក្លិគ៍ ក្លិគ៍

______ ______ ______ ______

ពូ ណាំង ក្លិគ៍ កាប៉ូវ ក្លិគ៍ វ៉ក់ ។

____

ប៉រ់ ប្រាគ់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **ក្លិគ៍** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាសែ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

____

____

____

ប៉វ់ ហៀន ដគ ឡេក

៩	-	២	=	
៦	-	៤	=	
៨	-	៦	=	
៥	-	៣	=	
៩	-	៥	=	

៩	៦	៨	៥	៧
- ៣	- ៤	- ៥	- ២	- ១

ញ

កាន ហៀន ទី ៩៣

ញុាំ

១

ាំ

ញុាំ

២

ាំ ិច ាម

ញុាំ ញុិច ញ៉ាម

៣

ញុាំ

ញុិច

ញ៉ាម

៤

ញុាំ ញុិច ញ៉ាម

សាំ ស្រាត់ ស្រង់

ខ្លោម ខាក់ ខង

ញាំ

មួត សាស្វា ញ៉ិច រ៉ាណាញ់ ប្លែ៉ អុ៊ិច ត្រគ់ ម៉ាត់ អន់ខៃ ។ កេះណោះ មួត សាស្វា ញាំ អង់ហ្យាំង រ៉ាទើក ចើក ។ ម៉ៃគ ពឹ អន់ខៃ ផា ញ៉ា ត្រគ់ អន់ជឹស ញាំ ? អន់ខៃ តើល ផា ញ៉ឹន អីគ ហាង ម៉ាត់ ញ៉ឹន រ៉ាណាញ់ អុ៊ិច ។ ម៉ៃគ ពឹ អន់ខៃ អំប៉ាញ់ ផា "អន់ជឹស ញ៉ាង ដូវ រ៉ាណាញ់ អុ៊ិច ?" អន់ខៃ តើល ផា "ទិ ញ៉ឹន អា ហាង" ។ ម៉ៃគ ពឹ ញ៉ម កាខាក់ កា គន អន់ខៃ រ៉ាណាញ់ អុ៊ិច ។ ណោះ ហាង អន់ខៃ អីគ ហាង ម៉ាត់ ។

<u>**គាន អំប៉ាញ់**</u> ៖

១ ខ ញ៉ា បះ មួត សាស្វា អង់ហ្យាំង ?

២ អន់ខៃ ញ៉ាង ដូវ រ៉ាណាញ់ ប្លែ៉ អុ៊ិច ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ______________

ញាំ

ញ ញ ញ ញ ញ

ញាំ ញាំ ញាំ ញាំ ញាំ

ម្ហួត សាស្វា ញាំ អង់ហ្យាំង រ៉ាឡើក ចើក ។

____

ប៉ា់ ច្រាត់ អន់ជីស តាំងឡ្យា សារ **ញាំ** អ្លេះ ៗ ពឹង កាស៊ែ អន់តេះ អា ៖

____

____

____

ប៉់ វែក កាសែី ពួយ ទ្បេក

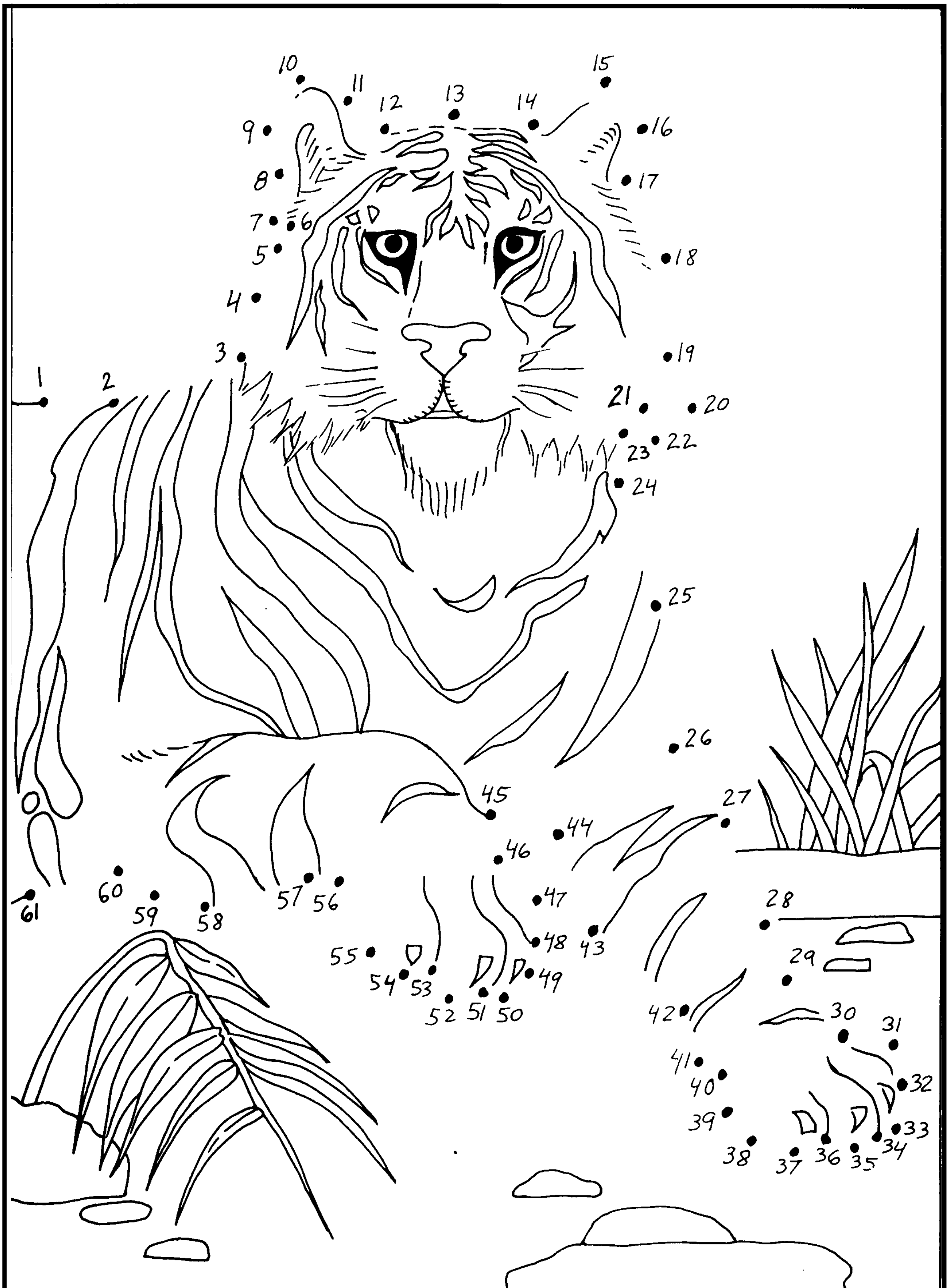

កាន ហៀន ទី ៩៨

មុី ពេង អ៊ែ អ្វៃ ហាអុញ្ញ ទី គន កាម៉ាក៍ ម៉ោញ្ញ ឡាក់ គន ឡោងទ្រៀ ក្លោ អ៊ែ ហោក ខាក់ ។ កេះណោះ អ៊ែ វុាំងហៃ គន អា អន់ ដាគ់ ឡាយ៉ាម៍ ខង អ្វៃ កាណុង ស្រុក អ៊ែ អា ទី មួត សាស្វា អៀង ខាក់ ឡាក់ កើត អីគ ព្លូ អៀង ឆែវ ទឹប ទី ពូ តោ៍ ណ៊ីង តិគ៍ ។

យ៉ាគ់ ប៊ិយ ស្រុក ទី ឡាំ បុាំងហៀន មុី ពេង លូ ប៉ាណូស អ្វៃ ពឹង ស្រុក ណោះ ផា “សាគ់ គន សាស្វា កើត ពិន ត្រគ់ អន់ អ៊ែ មំ តុះ មើគ អ៊ែ ខង ទៀក តុះ សាគ់ ប៉ាន់ដា ទី ជៀត ប្រ៉ូតេអុីន ចឹង តង៍ សាស្វា ណោះ អន់ ទី ដាគ់ ឡាកោ បុាំងឡៃ” ។

មុី ពេង ទី ឃឹត អន់ទ្រួល ឡឹង អ៊ែ
បើ អ្វែ ហាអុញ ត្រគ់ អន់ គន អ៊ែ
មំ ទៀក តុះ ប៉ាន់ដា អា ។ ហះកា
មើគ មុី ពេង អ្វូ អន់ សាស្វា ថិ
ណោះ មំ តុះ ប៉ាន់ដា អុះ ។

ហះកា យ៉ាគ់ ប៊ិយ ទី ឡាំ អន់តគ់
ប៉ាតោ វ៉ះ កា មើគ មុី ពេង អន់
អ៊ែ អ្លុ ឡឹង កាន ទី ខា មំ ទៀក
តុះ ប៉ាន់ដា ណោះ ។ យ៉ាគ់ អ៊ែ
អង់កះ៍ ហ្លង់ អ៊ែ កា ថៃ ប្រ៉គ៍ ពួយ
យ៉ាគ់ ប៊ិយ ដេល ។

ទិល នីណោះ៍ គន មុី ពេង អ៊ែ
ដាគ់ តីស តង់   ឡាកោ អ៊ែ កា
ដាគ់ ឡាយ៉ាម៍ កាំឡាំង អ្វែ ពឹង
ស្រុក ណោះ ពូ ប៉ាងៀ ទិឌូ ។

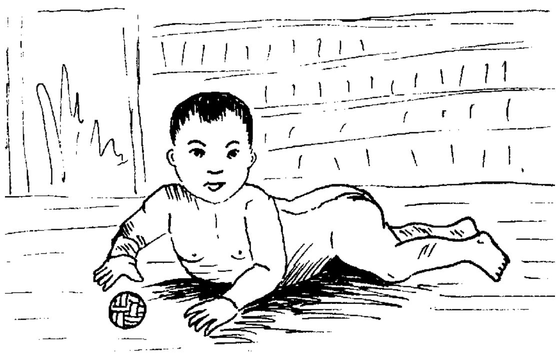

ទិល ខៃ ខ្យាល មួត សាស្វា ៗ
កាណុង ស្រុក ណោះ ទី ព្លុ តុ
ឡាកោ ប៉ាសាក់ ព្លុ អន់ហ្គក់ ទិឌូ ។
ហះកា គន មុី ពេង កា ទី ឡាច់
ម៉ូះ ដេល ។

ពៀរ ប៉ែង ដារ់ ឡឹង ណោះ
អ៊ែ កា កើត ប៉ាសាក់   ប៉ាត់
មុាំង អន់តឹត គន អន់ខែ
កាដឹល ម៉ូះ អូ អ្លុ តាំងហើម
ប៉ាណាប ខាក់ ។ មុី ពេង លូ
ក្លោ អ៊ែ អន់ខែ អ្យុគ ខាក់ កា
គន អន់ខែ ចឹង តោ៍ ។ តារ
កាំលើ ផុងមុាំង អន់ខែ អ្យក់ ឡាំ គន អន់ខែ ប៉ាត់ ហី ម៉ូអ្យា ។

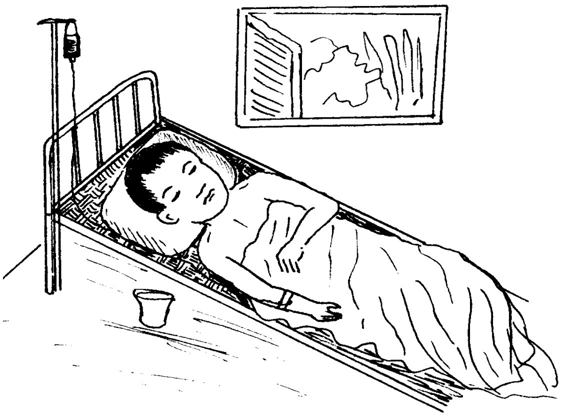

មួត ម៉ូអ្យា ផា "អុះ ត្រត់ កេះ
អឺស អ្យក់ ឡាំ គន ប៉ាត់ ហី
ម៉ូអ្យា ខង គន អឺស អា អ៊ែ
អឺត អេះ អញ៉ូសោហា   ទឹល
នីណោះ៍ ត្រត់ អន់ អ៊ែ តែប
ប៉ាត់ ម៉ូអ្យា" ។

មួត ម៉ូអ្យា ទី អន់តត់ រ៉ះ
កា មុី ពេង លូ ក្លោ អ៊ែ
ផា "គន សាស្វា
ឡាម៉ត អឹត ព្លុ យ៉ឹប
ខាក់ ។ ទឹល នីណោះ៍
ហៃ តាម ផាញ៉ាត ម៉ះ
អ៊ែ ប៉ាន់ដា ។

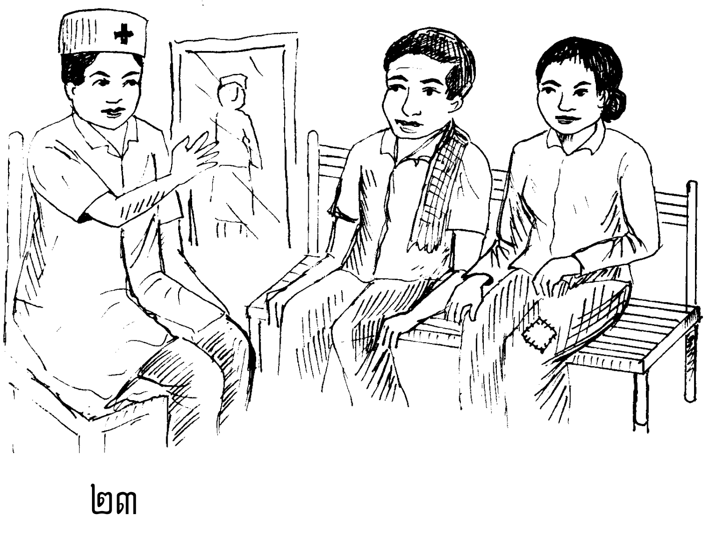

សាគ់ អ៊ែ ឡាច់ មូ៉ះ ពិន អ្យក់ កាណាត់ អ៊្យូត មូ៉ះ ភឿ ជែ អន់ មូ៉ះ ណោះ ហូរ៍ មុ៉ត ពឹង អញ់សោហ ណាគ្វ ។ ប្រ៉គ៍ អន់ សាស្វា ណោះ អេះ អញ់សោហ” ។

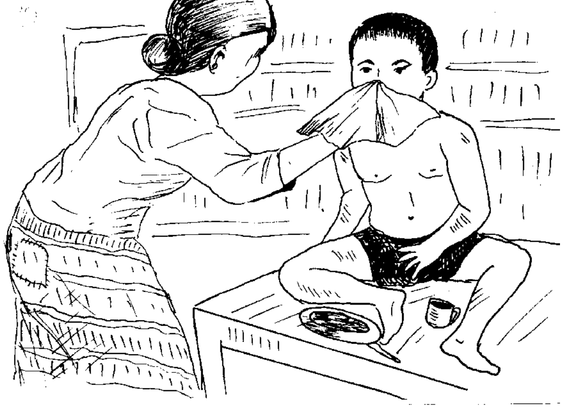

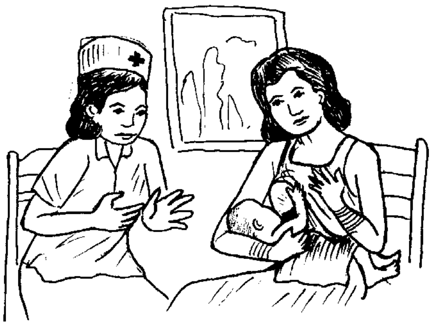

មុី ពេង អ៊ែ រ៉ះ កា មួត មូ៉អ្យា ផា អ៊ែ អន់ គន អ៊ែ មំ ទៀក តុះ ប៉ាន់ដា កេះ ញ៉ា ត្រគ់ អ្វៃ ទី អីគ ព្លុ ណាគ្វ នីអៀ ?

មូ៉អ្យា កាតាំង មុី ពេង កាប នីណោះ៍ មូ៉អ្យា កាកឹក បុច បោ ។ កេះណោះ មូ៉អ្យា ទី រ៉ះ កា មុី ពេង ផា “ប្រ៉គ៍ នីណោះ៍ ត្រគ់ ហង យ៉ះ៍ សាស្វា អា អ៊ែ អីគ កា អ៊ែ អូ ស្បូវ យ៉ឹប អុះ អន់ទ្រួល ឡឹង អ៊ែ អីគ អ៊ែ ទី ដាគ់ ឡាកោ បុាំងឡៃ កេះ ។ សាស្វា ណោះ ឡាម៉គ ដាគ់ ប្រ៉ាល់ អូ ត្រគ់ ឡាក់កា សាស្វា អូ ទី មំ ទៀក តុះ ប៉ាន់ដា ណោះ អុះ” ។

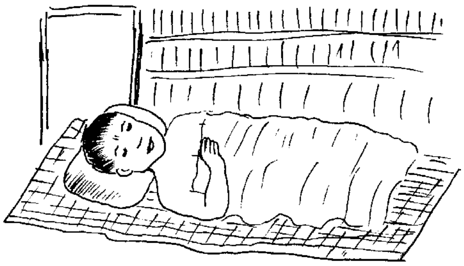

ផះ ម៉ី ពេង អ៊ែ សឹត ឡឹង ម៉ូអ្យា អ៊្វៃ ប៉ាត់ ស្រុក ម៉ី ពេង អ៊ែ ទី រ៉ះ លូ កាំឡាំង បក់ ទី គន ទិឌូ អ៊្វៃ កាណុង ស្រុក ឡឹង កាន មួត ម៉ូអ្យា ទី អន់តត់ ប៉ាតោ រ៉ះ កាអ៊ែ ។

<u>**កាន អំប៉ាញ់**</u> ៖

១ ពិន ត្រូគ់ ប្រ៉ែគ័ នីចម័ ភឿ ជែ អន់ ទី អឺគ ព្លូ អៀង តាឡាម័ ?

២ ញ៉ា ត្រូគ់ ពិន អន់ សាស្វា មំ ទៀក តុះ សាត់ ប៉ាន់ដា អ៊ែ កើត ណោះ ?

ៀ

កាន ហៀន ទី ៩៥

មឿង

១

មឿង
មឿ

២

មឿ	សឿ	ឃឿ
មឿង	សឿង	ឃឿង

៣

មឿង
សឿង
ឃឿង

៤

មឿង	សឿង	ឃឿង
ម៊ីន	សី	ហី
ម៊ឹង	សិម	ឃឹត

មឿង

ក្លឹញ អាញ់ អ៊ែ ឡាំ ប៉ាគ់ មឿង ណាំង តាច់ រ៉ាស ។ មឿង អា តឹស កេង ដាគ់ រ៉គ់ ស៊ើម ខាក់ ។ កាណុង មឿង អា ទី ប៉ាណូស អៀង ពូ ប្រូ រ៉ាស អំប៉ាស អៀង ខាក់ ។ ក្លឹញ អ្វៃ ប៉ាគ់ មឿង ទុញ ខាក់ ខង អ៊ែ ណាំង ចារ ប្រ៉គ៍ គូលី ។
អ៊ែ បុិច កា ទី លៀន អៀង ភឿ ចឹង តាច់ ខោ អាវ តាច់ ឃឿ (សាម៉) លូ តាច់ កាណាគ៍ អន់ទៀគ អៀង ឡឹង ណោះ ណាគ្គ ភឿ ចឹង អន់ កា គន សោ អ៊ែ ប៉ាគ់ ហី ។

<u>**កាន អំប៉ញ់**</u> ៖

១ ក្លឹញ ឡាំ ប៉ាគ់ មឿង អ៊ែ ណាំង តាច់ ញ៉ា ?
២ ខ ញ៉ា ត្រគ់ ក្លឹញ អ្វៃ ទុញ ប៉ាគ់ មឿង ណោះ ?

ហៀន ប្រាត់ សិច_______________

មឿង

ឿ ឿ ឿ ឿ ឿ

មឿង មឿង មឿង មឿង មឿង

ក្លិញ អាញ់ អ៊ែ ឡាំ ប៉ាត់ មឿង តាច់ រ៉ាស

ប៉់រ ប្រាត់ អន់ដឹស តាំងឡា សារ **មឿង** អ្លេះ៍ ៗ
ពឹង កាស៊ែ គែង អន់តេះ៍ អា ៖

កាន ហៀន ទី ៩៦

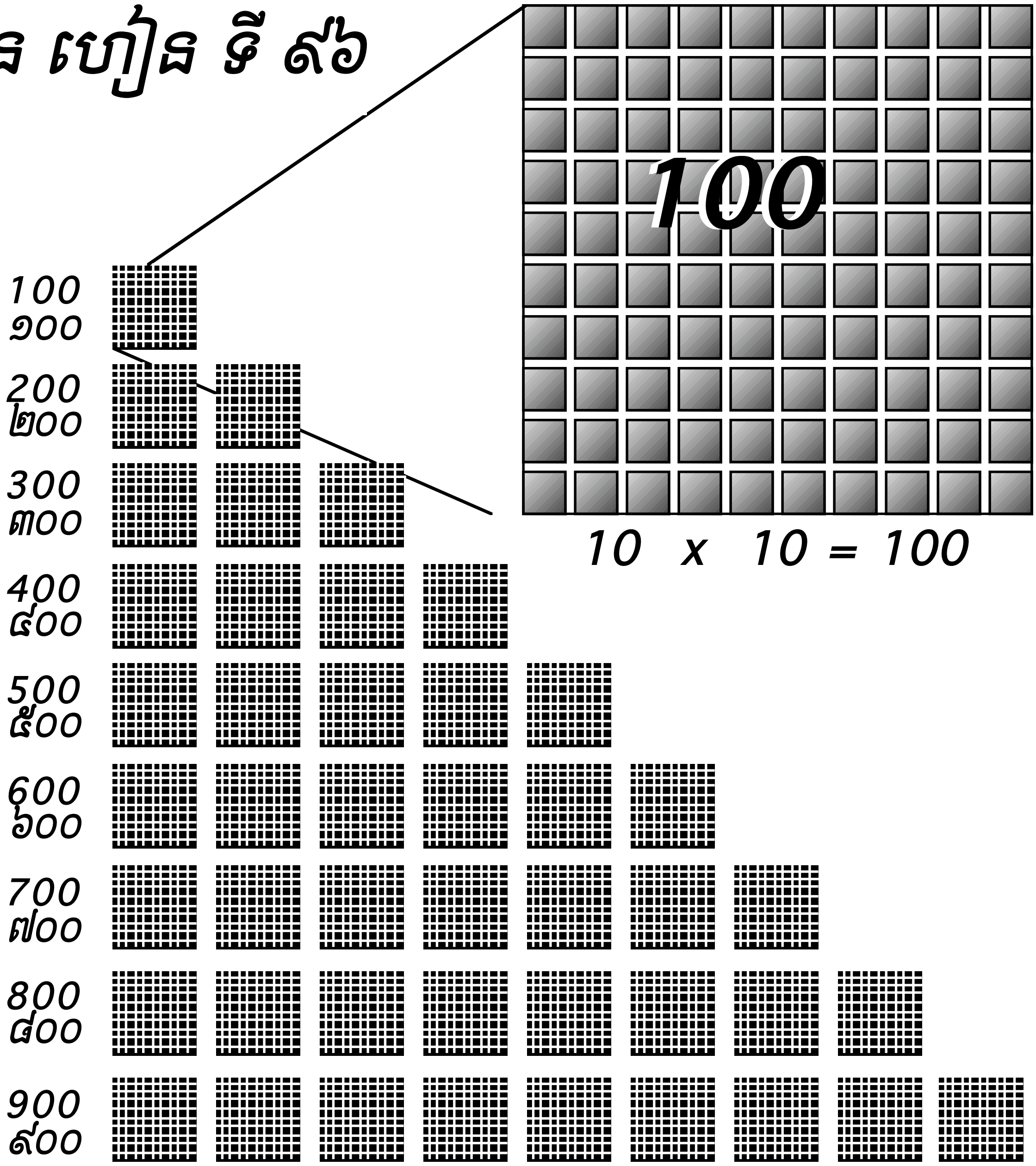

10 x 10 = 100

2 x 100 = 200
3 x 100 = 300
4 x 100 = 400
5 x 100 = 500
6 x 100 = 600
7 x 100 = 700
8 x 100 = 800
9 x 100 = 900

ប៉់រ ហៀន ជគ ទ្បេក

៥០០ - ៣០០ = ☐

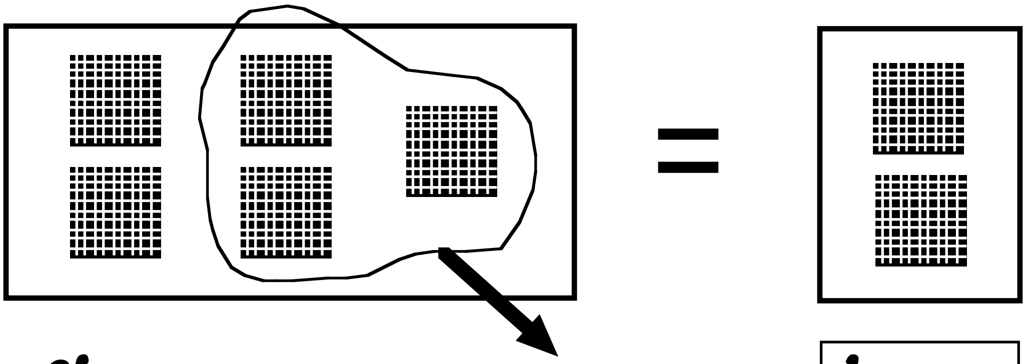

៥០០ - ៣០០ = ២០០

500 - 300 = ☐

---

៩០០ - ៣០០ = ☐

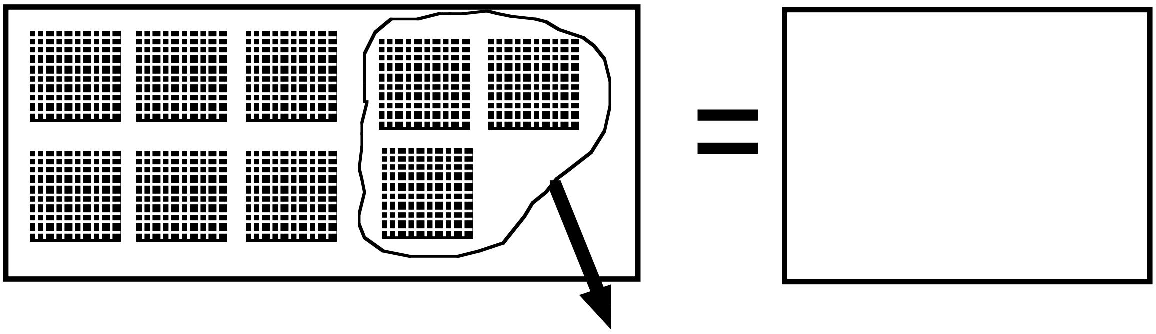

900 - 300 = ☐

កាន បូក ឡេក ២ កាទុង ទី ត្រាទុក

៥៦	+	៧៩	=	

	រយ	ដប់	រាយ
	①	①	
+		៥	៦
		៧	៩
	១	¹ ៣	¹ ៥

= ១០០ + ៣០ + ៥ = ១៣៥

គឺ ៖

	១	០	០
+		៣	០
			៥

៥៦ + ៧៩ = ១៣៥

---

①	①	
	5	6
	7	9
1	¹ 3	¹ 5

= 100 + 30 + 5 = 135

56 + 79 = 135

ភ៊

កាន ហៀន ទី ៩៧

ភ៊ែ

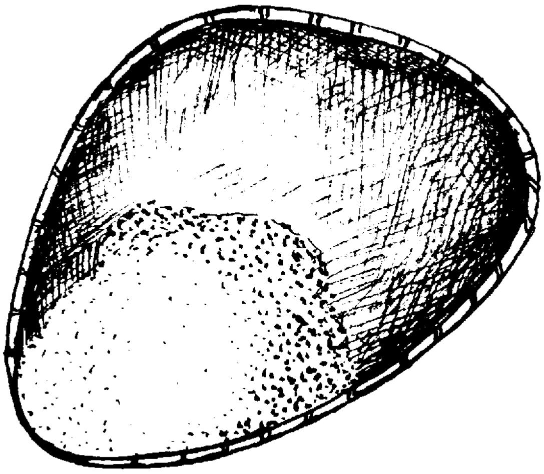

១

ភ៊ែ
ែ៊

២

ែ៊	ៀ
ភ៊ែ	ភៀ

៣

ភ៊ែ
ភៀ

៤

ភ៊ែ	ភៀ
ពែល	ពឹង
ឃ្សែវ	ឃី

អ៊ែ តាច់ កឹប
កឹប
តាច់ កឹប

ភែ័

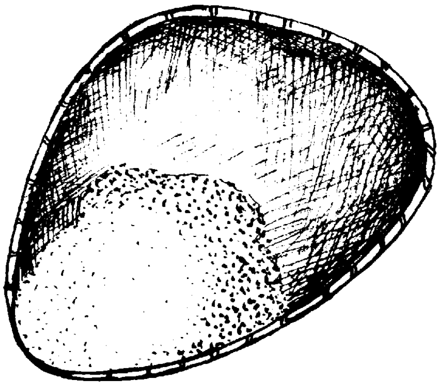

ម៉ា អ្យក់ ភែ័ ប្រ៉គ័ ពរ កេះ អ៊ែ ប្រ៉គ័ ពរ អ៊ែ អ្យក់ ភែ័ ត្រាំ គ្លែ័ តាប៉ុង ។ ម៉ា អ្យក់ ភែ័ ប្រ៉គ័ ប៉ាសីង លូ ប្រ៉គ័ ពរ សិម សាគែ័ ។ កេះណោះ ម៉ា អ្យក់ ភែ័ ប្រ៉គ័ ពរ ទៀក សិម សាស្វា ។ អ៊ែ អ្យក់ ភែ័ ប៉ាអ៊ិច អ្យិរ អ្យក់ ភែ័ វ៉ាំងអ្វាល់ ប្រ៉ាឃ៉ាំង ប្រ៉គ័ សាអ៊្លឹង ។ កេះណោះ ម៉ា អ្យក់ ភែ័ ត្រាំ អ៊ែ ចឹង ប្រ៉គ័ ណុំ ។ ម៉ា អ្យក់ ណុំ ចាក ប្រូ តូវ័ ភែ័ ។ ម៉ា ទី ភែ័ អៀង ខាក់ ។ អ៊ែ អ្យក់ ភែ័ ណោះ ឡាំ ប្រូ ប៉ាគ់ តាឡាត ទី លៀន អៀង ។ ម៉ា អ្យក់ លៀន តាច់ សាអ៊្លឹង សង់ តាច់ សាគែ័ តាច់ អ្យិរ រង អៀង ខាក់ ។ អ៊ែ អ្យក់ សាគែ័ អ្យក់ អ្យិរ ឡាំ ប្រូ ។ ម៉ា អ្យក់ លៀន ឡាំ ប៉ាគ់ តាឡាត តាច់ អញ់ជុ តាច់ អាវ អញ់សើង តាច់ កឺប តាច់ កាជន ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ ម៉ា អ្យក់ ភែ័ អ៊ែ ចឹង ប្រ៉គ័ ញ៉ា ?

២ ម៉ា អ្យក់ លៀន ឡាំ ប៉ាគ់ តាឡាត ចឹង តាច់ ញ៉ា ?

ហៀន ច្រាត់ សិថ ______________

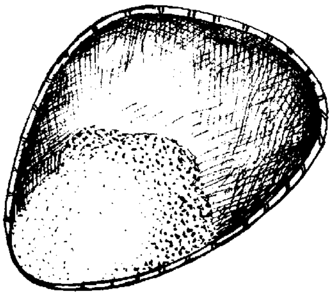

ភែ៍

ភ ភ ភ ភ ភ

______ ______ ______ ______

ភែ៍ ភែ៍ ភែ៍ ភែ៍ ភែ៍

______ ______ ______ ______

ម៉ា អ្យក់ ភែ៍ ប្រ៉ត៍ ពរ ទៀក សិម សាស្វា ។

____

ប៉រ់ ច្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **ភែ៍** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាសៃ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

____

____

____

ប៉ា់ ច្រាត់ សិច ហ៊្ញប ទិ អា តែង កាន់តេះ៍ ហ៊្ញប អន់ ត្រត់ លូ ហ៊្ញប ។

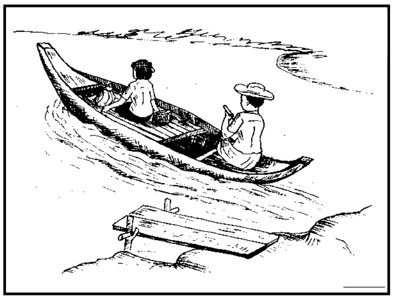

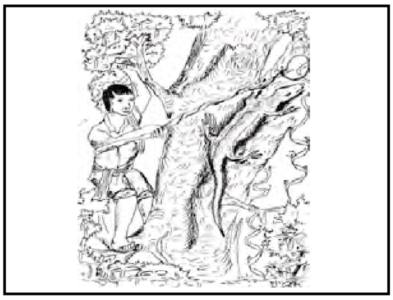

ណាង ម៉ា ឡាំ ប៉ាត់ តាឡាត ណាំង តាច់ សាណា សា   អ៊ែ ប៉ប័ ណុំ ប៉ាំង ម៉ោញ កាតុ ខា ៥០០ ។ ម៉ា ប៉ិច តាច់ ហះកា អ៊ែ អូ ទី ហ្លា ៥០០ អុះ ។

៥០០

ណាង ម៉ា អ៊ែ ទី លៀន ហ្លា ១០០ ពៀរ ហ្លា លូ លៀន ហ្លា ២០០ ពៀរ ហ្លា ។

១០០

១០០

២០០

២០០

ទឹល នីណោះ៍ ម៉ា ត្រគ់ អ្យក់ ហ្លា លៀន អ៊ែ ចំ ?

យ៉

កាន ហៀន ទី ៩៨

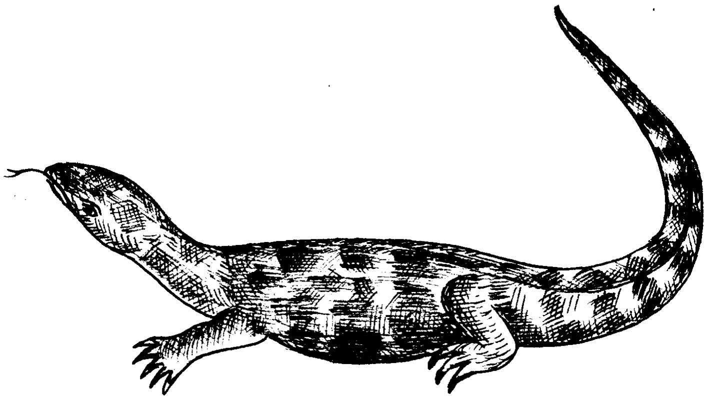

រាយ៉ា

១

រាយ៉ា
យ៉ា

២

យ៉ា	យ៉ាំង	យ៉ះ
រាយ៉ា	សាំយ៉ាំង	រាយ៉ះ

៣

រាយ៉ា
សាំយ៉ាំង
រាយ៉ះ

៤

រាយ៉ា	សាំយ៉ាំង	រាយ៉ះ
រាំងអ្យ៉ា	សាំងអ្យ៊ប	សាំងអ្យ៉ា
រាបប	សាំបាក់	រាប៊ឹក

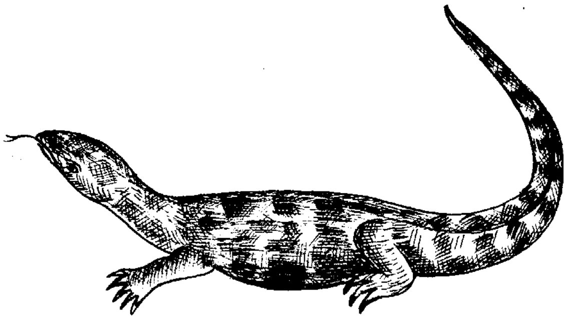

រ៉ាយ៉ា

រ៉ាយ៉ា អា អ៊ែ អ្វៃ ណាំង សា របាង ទៀក ឡាក់កា កាតួម៍ ឡាក់កា ការ់ពឺ ដេល ។ រ៉ាយ៉ា អា កាដារ់ អ៊ែ តៃប ។ ទឹល កាមុាំង អ៊ែ ចាក ណាំង សា ។ រ៉ាយ៉ា ផា អ៊ែ តៃប អ៊ែ មុ៉ត តៃប កាណុង រូង កាណុង គឺប ។ រ៉ាយ៉ា អា ទី ខា ដេល ឡាកោ អ៊ែ ពូ សា អង់ការ ពូ ប្រូ ។ អង់ការ រ៉ាយ៉ា ពូ អ្យក់ ប្រ៉គ៍ សាគឹរ ប្រ៉គ៍ ត្រូ ។ រ៉ាយ៉ា បោ ខាច ខាក់ ខង អ៊ែ សា កា សា កឹត ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ រ៉ាយ៉ា អា អ៊ែ ចាក ណាំង សា ប៉ាគ់ ចំ ?

២ រ៉ាយ៉ា អា ផា អ៊ែ តៃប អ៊ែ តៃប តឹម ញ៉ា ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ____________

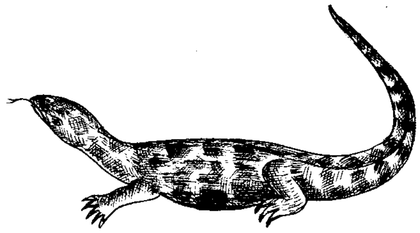

រ៉ាយ៉ា

យ៉	យ៉	យ៉	យ៉	យ៉

រ៉ាយ៉ា	រ៉ាយ៉ា	រ៉ាយ៉ា	រ៉ាយ៉ា	រ៉ាយ៉ា

រ៉ាយ៉ា អា អ៊ែ អ្វៃ ណាំង សា រហាង ទៀក ។

ប៉រ់ ច្រាត់ អន់ជីស តាំងឡា សារ **រ៉ាយ៉ា** អ្លេះ័ ៗ ពឹង កាស៊ែ អន់តេះ័ អា ៖

កាន ហៀន ទី ៤៩

កាន អាត់ឡាម៉ៃ កាណុង ខាប់ខួ ណោះ ពើ លូ ណោះ សិន

ពឹង ស្រុក អាញ់ ទី ខាប់ខួ ណោះ ពើ អ៊ែ ទ្រុង អញ់ស៊ែង ដឹង ម៉ោញ ប្ល៉ះ រ៉ប់ ដារ់ ៗ។ កាប៉ាច់ ណោះ សិន អ៊ែ ទី អញ់ស៊ែង ដឹង ម៉ោញ ប្ល៉ះ នីទៅ ដេល អ៊ែ ទ្រុង រ៉ប់ ដារ់ ៗ អា ។

កេះ អន់ខែ អ៊្យូត ឡាកោ បុាំងឡ្យៃ ម៉ូះ ម៉ាត់ ជុង តី កេះ អន់ខែ តាគ៍ ក្យាម៍ គួប សោប ។

កេះណោះ អន់ខែ ឡាំ ម៉ុរ ទិ អន់ខែ រ៉ាង៉ាប់ ។

គន ណោះ ពើ កាកាប រ៉ះ សារ លូ គន ណោះ សិន ផា "យើយ ញ៉ា អញ់ស៊ែង មើត អាញ់ បោ ខាច នីណោះ៍ ? អ៊ែ អូ ប៊ុស តាម ហៃ" ។

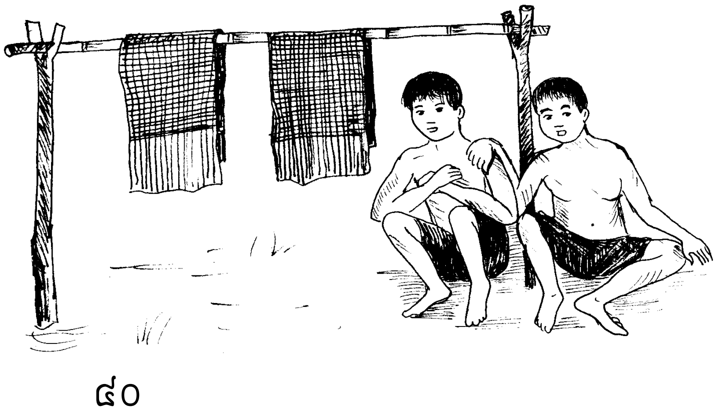

កេះណោះ គន ណោះ សិន អំប៉ាញ់ គន ណោះ ពើ ផា "កាំលឺ ពែ មើត អីស អ៊ែ ប្រ៉គ៍ ញ៉ា លូ អញ់ស៊ែង អា ?"

គន ណោះ ពើ តើល ផា "កាំលី ពែ អ៊ែ អ្យក់ អញ្ញ់ស៊ែង អ្យ៊ូត ម៉ូះ ម៉ាត់ ជុង តី ឡាកោ ប៉ាំងឡៀ គន អ៊ែ លូ ឡាកោ អ៊ែ ទៅ កេះណោះ ឃ៊ើរ តាគ៍ ឡូត ។

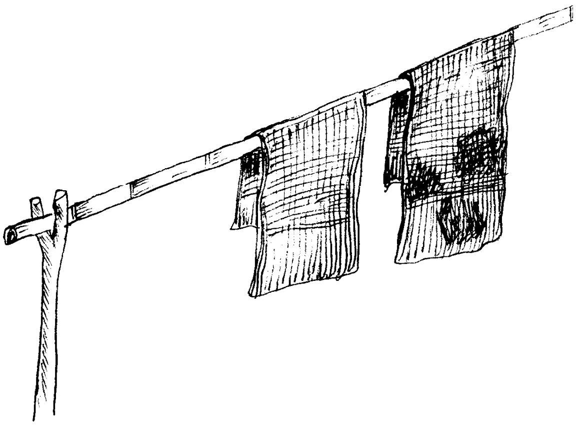

កិញ្ញអៀ អា អញ្ញ់ស៊ែង បឹត ទី ដឹង ម៉ាម៉ាច ផាញ៉្ញាត អឹត ព្លុ ឡឹង គន តិគ៍ ឡឹង មើត ពី តិគ៍ ទ្រុង អញ្ញ់ស៊ែង អា ។ បក់ យរ អញ្ញ់ស៊ែង នែវ អា កើត ព្លុ អៀង" ។

គន ណោះ សិន ប៉ានេ ម៉ើគ អ៊ែ ផា មើគ អាញ្ញ់ អ៊ែ យរ អញ្ញ់ស៊ែង ម៉ោញ្ញ ប្ល៉ះ៍ ឡាក់កា មើគ អីស ដេល   ហះកា អ៊ែ វុាំម៉្យាក់ បុីស លូ សាប៊ូ ដាគ់ៗ ។ កេះណោះ អ៊ែ តាគ៍ ណោះ ហាង បះ អញ្ញ់ស៊ែង

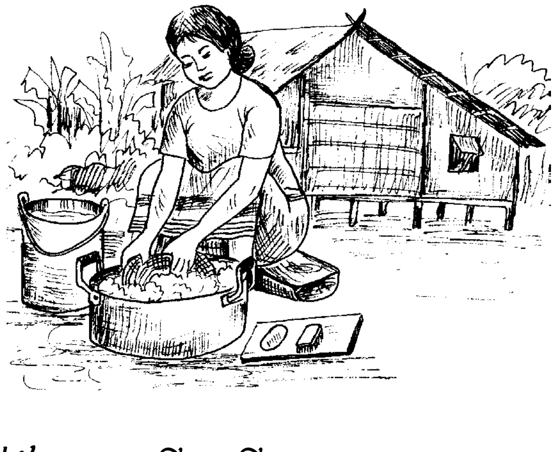

អ៊ែ ដាគ់ អូ ទី បោ ញ៉្ញា ឡាក់កា អញ្ញ់ស៊ែង មើគ អីស ។ គន ណោះ ពើ អ៊ែ សាំឃ៉ុាំង គន ណោះ សិន កាប ។ កេះណោះ អ៊ែ តើល ផា "មើគ អីស អាគ់ឡាម៉ែ ដាគ់ ខាក់ ទិះ ណោះ ហាង បះ ហី អន់ដីស អូ ស្វូវ ទី អឹត ព្លុ ។

ហី មើគ អាញ់ អ៊ែ អូ ទី
អាត់ឡាម៉ៃ ណោះ ហាង
ញ៉ីន ទី កាន អីគ ព្កុ
ប៉ែត ចឹង ទិឌូ ” ។

គន ណោះ សិន កាប ណាគ្ន ផា “អាញ់ ប៉ប័ មើគ អាញ់ អ៊ែ ទី កាន អាត់ឡាម៉ៃ ដាត់ ខាក់ ឡាក់កា ប៊ុស ខោ អាវ អញ់ជុ អញ់សៃ៊ង លូ តាត់ អង់ហុំ តាត់ អង់ម៉ោច វ៉ាប៉ោត គន សោ អ៊ែ លូ សាប៊ូ វប់ ដាវ់ ។ យឿង ខង កាណុង ហី អ៊ែ វ៉ាវ អ្វាត់ ដាត់ ទិណោះ័ ដេល ។ អ៊ែ សាប៉ូះ កវ់ តេះ ឡាន វសាផែង ហី អ៊ែ ដាត់ ប្លី វ៉ប់ ដាវ់”

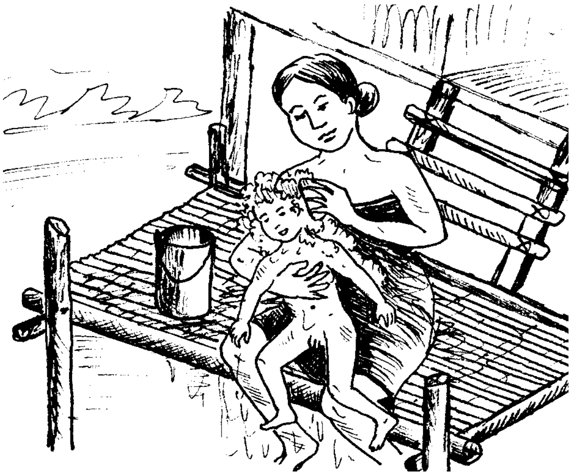

គន ណោះ ពើ តើល ផា ៖
“មើគ អីស អ៊ែ ប្រ៉គ៍ ញ៉ា កា ដាគ់ រ៉ប់ ដារ់ អា មើគ អាញ់ អ៊ែ អូ ថៃ សៀ អុះ ពូ រ៉ះ ផា ទី ម៉ាម៉ាច អ៊ែ ផា ម៉ាម៉ាច ញ៉ា ចឹង ទី ណោះ ។
អ៊ែ ឃឹត ផា អូ ទី ដាគ់ អូ ទី ញ៉ា អុះ ហៃ ម៉ាគ់ រ៉ាឡូវ អូ ទី សុកខាផាប សុកខាផឺ ញ៉ា អុះ ។ ណោះ ហាង ហី ញ៉ឹន ទី កាន អីគ ព្លុ អៀង ឡាក់កា តាំពួច ព្រូន ក្លាន ព្លុ គ្រឹន រ៉ាវ៉ែត តិគ៍ ។

សាគ់ គន ណោះ សិន អ៊ែ ប៉ប៍ មើគ អ៊ែ សឹត ឡឹង ម៉ុីរ អ៊ែ រ៉ះ កា គន ពើ ផា “តោ មើគ ពិន សឹត កេះ តោ ជែ កាកាប ហាង អន់ទៀ អន់ឌែ កាតាំង អ្យូគ អន់ឌែ អឹក កា ពិន” ។

<u>**កាន អំប៉ញ់**</u> ៖

១- ណោះ សិន អ៊ែ ទី អាគ់ឡាម៉ៃ នីចម៍ កាអ៊ែ ?

២- ខាប់ខ្លូ ពិន ទិ ខ្ញូ ពិន ត្រគ់ អាគ់ឡាម៉ៃ នីចម៍ ?

៣- ពិន ចឹង ទី អីគ នីចម៍ ផា ពិន អូ អាគ់ឡាម៉ៃ ?

មេរៀន ទី១០០

អនាម័យក្នុងគ្រួសាររបស់មីងពើនិងមីងសិន

ក្នុងភូមិខ្ញុំមានគ្រួសារមួយឈ្មោះមីងពើ ។
គាត់ប្រើ ក្រមាតែមួយជា រៀងរាល់ថ្ងៃ ។
ចំណែកមីង សិនវិញ ក៏មានក្រមា
តែមួយដូចគ្នាដែរ ។ កូនរបស់គ្រួសារមីងពើ
និងមីងសិន នៅចាំផ្ទះ ។ កូនគាត់មកពី
ងូតទឹកវិញក៏នាំគ្នាទៅសាក្រមាម្ដាយ

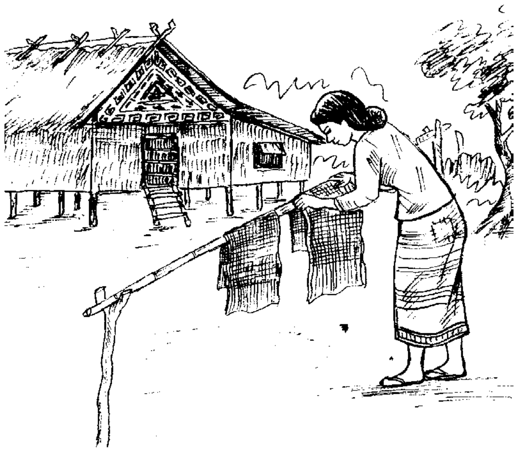

ដែលគាត់បានហាលនៅមុខផ្ទះ ។
កូនមីងពើនិយាយទៅកូនមីងសិនថា
ក្រមាម្ដាយខ្ញុំធុំក្លិនឆ្អេះឆ្អាបអញ្ចឹង
ប្រហែលជាគាត់អត់បានបោកទេ។
បន្ទាប់មកកូនមីងសិន សួរកូនមីងពើ៖
“ព្រឹកនេះម្ដាយឯងយកក្រមានោះទៅ
ធ្វើអី ?”កូនមីងពើឆ្លើយថា
ព្រឹកនេះម្ដាយខ្ញុំយកក្រមាជូតដៃជើង
ខ្លួនប្រាណ និងជូតសំបោរកូនគាត់ ហើយជូតដៃជើងខ្លួន គាត់ផ្ទាល់។
បន្ទាប់មកគាត់យកទៅហាលតែម្ដង ។

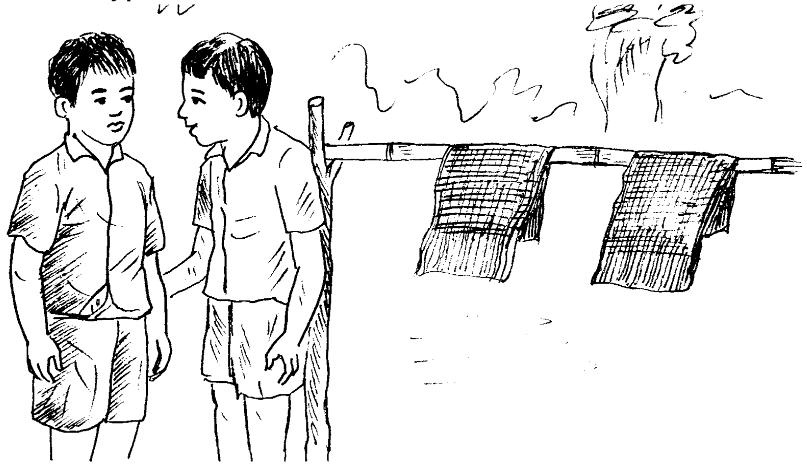

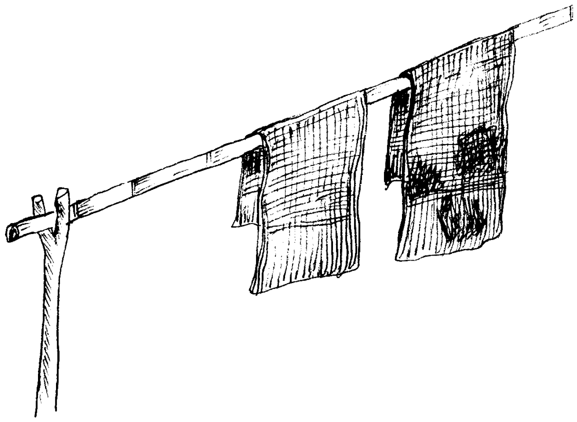

ឥឡូវនេះក្រមាកខ្វក់ ជិតជាមដោយ
មេរោគ ជំងឺពីកូនផង ជំងឺពីម្តាយផង
ជំងឺពីឪពុកផង ។ អ្នកដែលប្រើក្រមា
របៀប ដូច្នេះ ប្រាកដជាមានជំងឺ ។
កូនមីងសិនសរសើរម្តាយវាថាៈ
"ម្តាយខ្ញុំបានប្រើក្រមាតែមួយដូចម្តាយ
ឯងដែរ តែគាត់ចេះបោក សំអាត
អោយស្អាត ។ គាត់បោកនឹង
សាប៊ូរួចហើយហាលឲ្យស្ងួតទើប
ក្រមារបស់គាត់ អត់ធុំក្លិនអ្វី
ដូចក្រមាម្តាយឯង" ។

កូនមីងពើស្តាប់កូនមីង
សិននិយាយ រួចវាឆ្លើយថា
ម្តាយឯងចេះអនាម័យ
ល្អណាស់ អញ្ចឹងបានជា
ក្រុមគ្រួសារឯង មិនសូវ
មានជំងឺ ។

កូនមីងសិននិយាយទៀតៈ "ខ្ញុំ
ឃើញម្តាយខ្ញុំមានអនាម័យល្អណាស់
ដូចជារៀបចំរបស់របរក្នុងផ្ទះ និងឲ្យកូនចៅងូតទឹក
ដុះសំអាតខ្លួននឹងសាប៊ូរាល់ថ្ងៃ ។

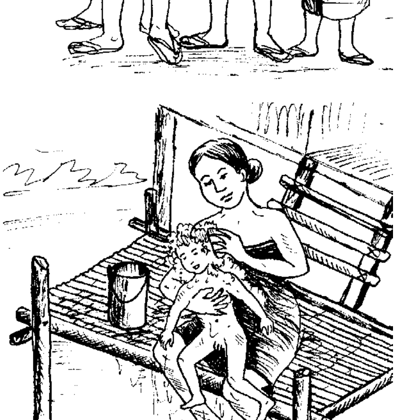

របស់របរក្នុងផ្ទះ គាត់ចេះសំអាតទាំង អស់ ។ គាត់បោសសំអាតផ្ទះសំបែង និងទីធ្លាជុំវិញផ្ទះស្អាតរៀងរាល់ថ្ងៃ" ។

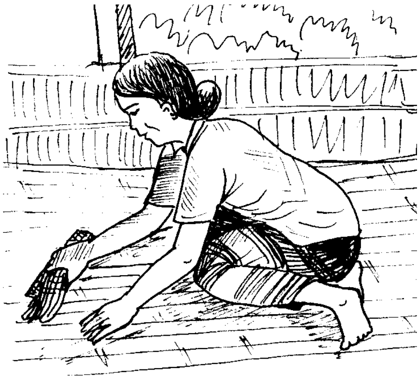

កូនមីងពើឆ្លើយថា សព្វថ្ងៃនេះ ម្តាយឯងធ្វើអ្វីក៏ល្អ ឯម្តាយខ្ញុំវិញ ពេលគេប្រាប់ថាមានមេរោគ គាត់មិនព្រមជឿទេ ។

គាត់ថាគ្មានល្អ គ្មានសុខភាពអីទេ ទើបបានជាគ្រួសារខ្ញុំមានជំងឺ ដូចជាកមរមាស់ ព្រូន ហើយគ្រុនញាក់ទៀតផង ។

កូនមីងសិនឃើញ ម្តាយវាមកពីចំការវិញ ក៏ប្រាប់កូនមីងពើកុំអោយនិយាយទៀត ក្រែងគាត់ឮ កុំអោយគាត់ខឹង ។

<u>សំនួរ</u>

១-តើមីងសិនមានអនាម័យយ៉ាងម៉េច ?

២-តើគ្រួសារយើងទាំងអស់គ្នា ត្រូវមានអនាម័យយ៉ាងម៉េច ?

៣-បើយើងអត់មានអនាម័យ តើយើងនឹងមានជំងឺអ្វីខ្លះ ?

មេរៀន ទី១០០
អនាម័យក្នុងគ្រួសាររបស់មីងពើនិងមីងសិន

ក្នុងភូមិខ្ញុំមានគ្រួសារមួយឈ្មោះមីងពើ ។ គាត់ប្រើ ក្រមាតែមួយជា រៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ចំណែកមីង សិនវិញ ក៏មានក្រមា តែមួយដូចគ្នាដែរ ។ កូនរបស់គ្រួសារមីងពើ និងមីងសិន នៅចាំផ្ទះ ។ កូនគាត់មកពី ងូតទឹកវិញក៏នាំគ្នាទៅសាក្រមាម្តាយ ដែលគាត់បានហាលនៅមុខផ្ទះ ។

កូនមីងពើនិយាយទៅកូនមីងសិនថា ក្រមាម្តាយខ្ញុំធុំក្លិនឆ្អេះឆ្អាបអញ្ចឹង ប្រហែលជាគាត់អត់បានបោកទេ។ បន្ទាប់មកកូនមីងសិន សួរកូនមីងពើ៖ “ព្រឹកនេះម្តាយឯងយកក្រមានោះទៅ ធ្វើអី ?”កូនមីងពើឆ្លើយថា ព្រឹកនេះម្តាយខ្ញុំយកក្រមាជូតដៃជើង ខ្លួនប្រាណ និងជូតសំបោរកូនគាត់ ហើយជូតដៃជើងខ្លួន គាត់ផ្ទាល់។ បន្ទាប់មកគាត់យកទៅហាលតែម្តង ។

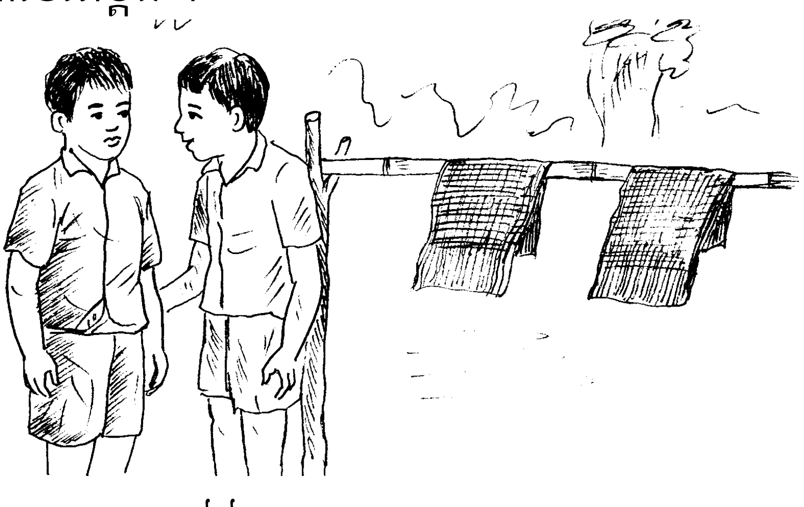

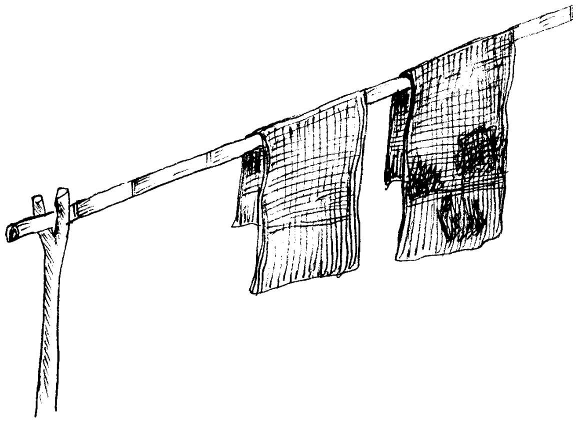

ឥឡូវនេះក្រមាកខ្វក់ ដិតដាមដោយមេរោគ ជំងឺពីកូនផង ជំងឺពីម្តាយផង ជំងឺពីឪពុកផង ។ អ្នកដែលប្រើក្រមារបៀប ដូច្នេះ ប្រាកដជាមានជំងឺ ។ កូនមីងសិនសរសើរម្តាយវាថា៖ "ម្តាយខ្ញុំបានប្រើក្រមាតែមួយដូចម្តាយឯងដែរ តែគាត់ចេះបោក សំអាតអោយស្អាត ។ គាត់បោកនឹងសាប៊ូរួចហើយហាលឲ្យស្ងួតទើបក្រមារបស់គាត់ អត់ធុំក្លិនអ្វីដូចក្រមាម្តាយឯង" ។

កូនមីងពើស្តាប់កូនមីងសិននិយាយ រួចវាឆ្លើយថា ម្តាយឯងចេះអនាម័យល្អណាស់ អញ្ជ៊ឹងបានជាក្រុមគ្រួសារឯង មិនសូវមានជំងឺ ។

កូនមីងសិននិយាយទៀត៖ "ខ្ញុំឃើញម្តាយខ្ញុំមានអនាម័យល្អណាស់ ដូចជារៀបចំរបស់របរក្នុងផ្ទះ និងឲ្យកូនចៅងូតទឹក ដុះសំអាតខ្លួននឹងសាប៊ូរាល់ថ្ងៃ ។

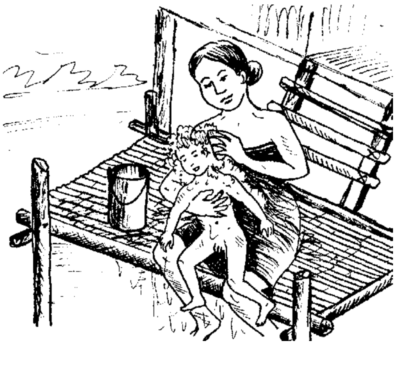

របស់របរក្នុងផ្ទះ គាត់ចេះសំអាតទាំង អស់ ។
គាត់បោសសំអាតផ្ទះសំបែង និងទីធ្លាជុំវិញ
ផ្ទះស្អាតរៀងរាល់ថ្ងៃ" ។

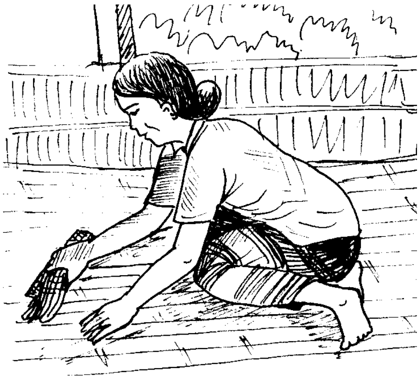

កូនមីងពើឆ្លើយថា សព្វថ្ងៃនេះ ម្តាយ
ឯងធ្វើអ្វីក៏ល្អ ឯម្តាយខ្ញុំវិញ ពេលគេ
ប្រាប់ថាមានមេរោគ គាត់មិនព្រមជឿទេ ។

គាត់ថាគ្មានល្អ គ្មានសុខភាពអីទេ ទើប
បានជាគ្រួសារខ្ញុំមានជំងឺ ដូចជាកម
រមាស់ ព្រូន ហើយគ្រុនញាក់ទៀត
ផង ។

កូនមីងសិនឃើញ ម្តាយវាមកពីចំការវិញ
ក៏ប្រាប់កូនមីងពើកុំអោយនិយាយទៀត
ក្រែងគាត់ឮ កុំអោយគាត់ខឹង ។

<u>សំនួរ</u>

១-តើមីងសិនមានអនាម័យយ៉ាងម៉េច ?

២-តើគ្រួសារយើងទាំងអស់គ្នា ត្រូវមានអនាម័យយ៉ាងម៉េច ?

៣-បើយើងអត់មានអនាម័យ តើយើងនឹងមានជំងឺអ្វីខ្លះ ?

ផ

កាន ហៀន ទី ១០១

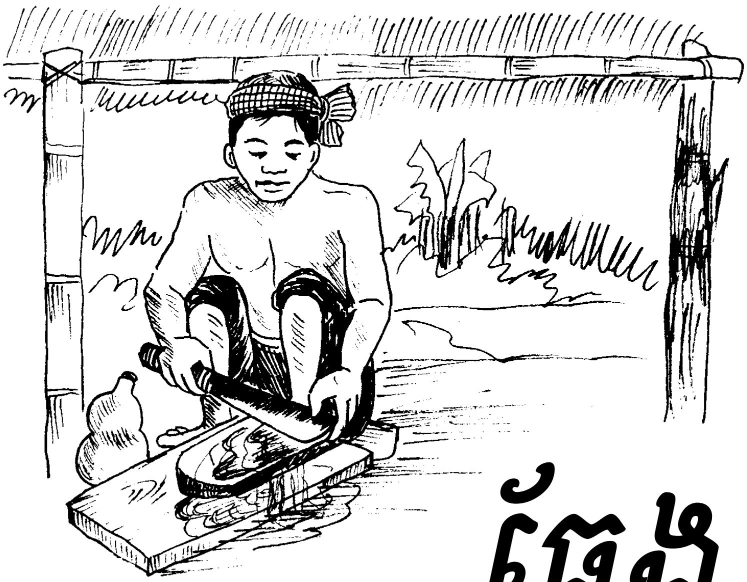

ផែង

១
ផែង
ផែ

២
ផែ ផ
ផែង ផង

៣
ផែង
ផង

៤
ផែង ផង
ហ៊ែង ប្ល៊ត

អ៊ែ ផែង សូង់
សូង់
ផែង សូង់

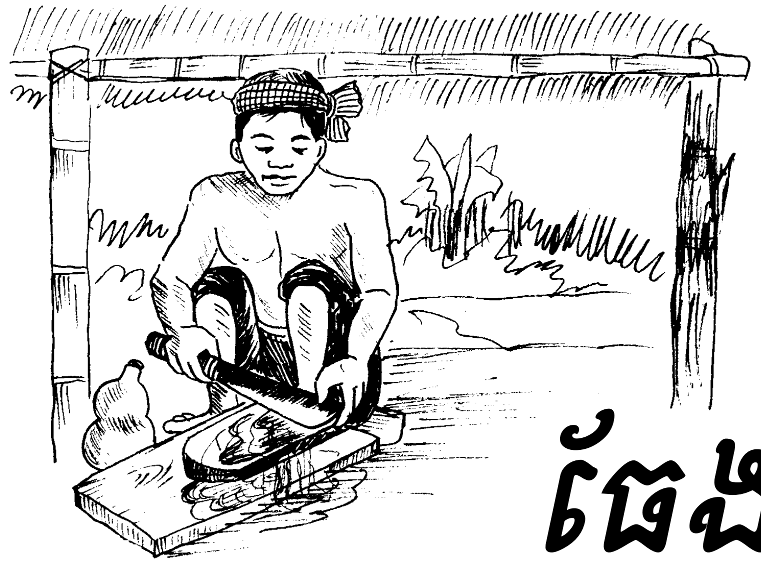

ផែង

ដា អ៊ែ ផែង ម៉ក់ ឡាំ កោះ អ្លឹង ប៉ាគ់ ព្រី ។ ដា ផែង កាន្តួច ឡាំ កោះ អៀត ប៉ាគ់ មុីរ ។ អ៊ែ ផែង សូង៍ ឡាំ កាល់ មុីរ ផែង ប៉ាថៅ ប៉ះ រ៉ាម៉េះ ។ កេះណោះ អ៊ែ ផែង សាណាក អ៊ែ ចឹង សាក អ្លឹង ប្រ៉គ៍ ហី ។ ដា ផែង សាំង អ៊ែ ចឹង ជឹត ប៉ាអូ តាញ វែវ ។ ដា ផែង ចុក ចឹង សីវ ឡូះ តប់ ប្រុីត តប់ កាតាវ ។ ដា ផែង សាំងកូស ឡាំ ចោះ កល់ រ៉ាវេះ ។ ដា ផែង ជ្រុំ ជឹង ខោ អាវ ។ ដា ផែង ជប អ៊ែ ចឹង ឡាំ ណាំង តាប៉ាង៍ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ ដា ផែង ម៉ក់ ចឹង ឡាំ ណាំង កោះ ញ៉ា ?

២ ដា ផែង សាំងកូស ចឹង ឡាំ ចោះ កាណាគ៍ ញ៉ា ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ______________

ផែង

ផ	ផ	ផ	ផ	ផ
	___	___	___	___

ផែង	ផែង	ផែង	ផែង	ផែង
	___	___	___	___

ដា អ៊ែ ផែង ម៉ក់ ឡាំ កោះ អ៊្លង ប៉ាត់ ព្រី ។

____

ប៉រ់ ច្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **ផែង** អ្លេះ័ ៗ ពឹង កាស៊ើ អន់តេះ័ អា ៖

____

____

ប៉រ់ រែក កាសែ៊ ពួយ ឡេក

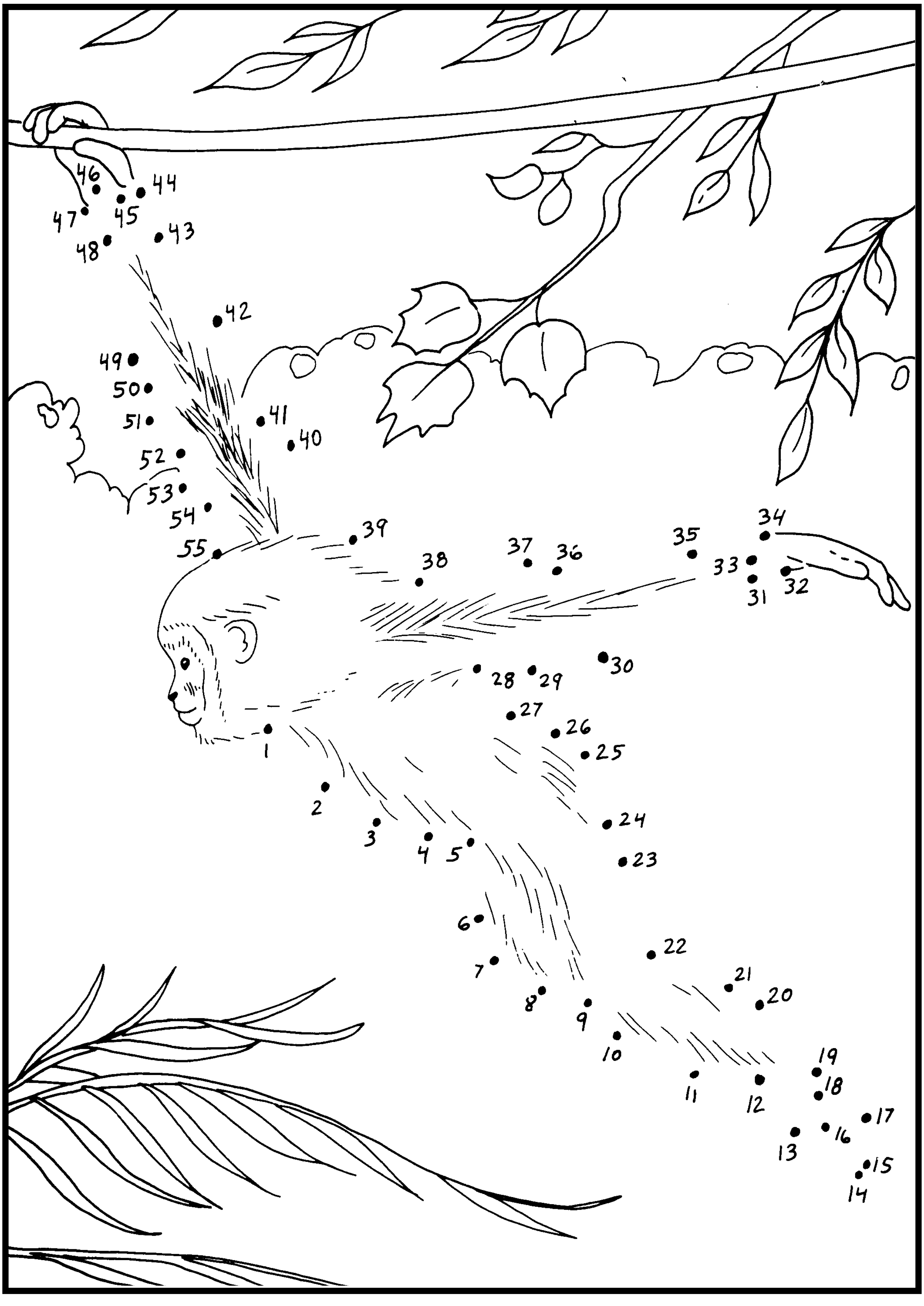

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55

ឺ

កាន ហៀន ទី ១០២

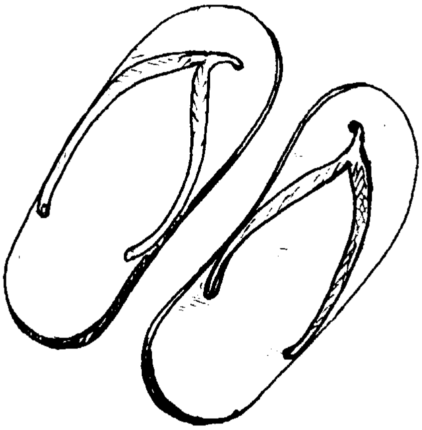

កឺប

១

កឺប

កឺ

២

កឺ	ផឺ	បឺ
កឺប	ផឺញ	ឡាបឺ

៣

កឺប

ផឺញ

ឡាបឺ

៤

កឺប	ផឺញ	ឡាបឺ
កាប	ផាម	ឡាប៉ាត់
កាសែត	ផ្លែង	តាឡែង

កឺប

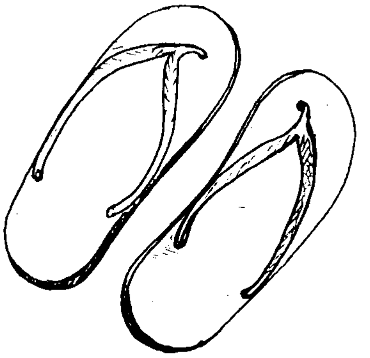

កឺប អា អូ ត្រគ់ ដឹង ម៉ោញ នែវ អុះ កឺប ទី អៀង នែវ ឡាក់កា កឺប ចាគែប កឺប កុង ឡាន កឺប តូះ កឺប សុប ។ កឺប អា ទី ខា សាំរ៉ាប់ កា ពិន ។ ប៉ាណូស ពិន ជិះ កឺប ភឿ ប៉ងកាន់ ជុង ពិន ។ ផា ចាក ថុន បី ជែ អន់ បឺគ ជុង ។ ផា ពិន ចាក ថុន ប៉ាឡេះ ជែ អន់ តុ ជុង។ សាំខាន់ ហ្គិត ឡឹង ពូ ពិន ប៉ាណូស ត្រគ់ តងកាន កឺប ផះ ពិន ចាក ពឹង ព្រី ចាក ពឹង អ៊ិត្រ ជែ អន់ អ៊្លង តាល់ ជែ អន់ សាលឿ តាល់ ដាគ់ អូ ឡាកា ជុង អូ អ៊ីគ ជុង ។ ផា ពិន ចាក កាម៉ុាំង ពិន ជិះ កឺប សុប ដាគ់ កាណាគ៍ អូ កាប់ អូ សោច ជុង ពិន ។ ណោះ ហាង ទី ខា កឺប អា ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ កឺប ទី ញ៉ាង នែវ ?

២ ផា ប៉ាណូស ពិន ចាក តឹម ព្រី ពិន តងកាន ញ៉ា ភឿ ជែ អន់ កាណាគ៍ តាល់ ជុង ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ____________

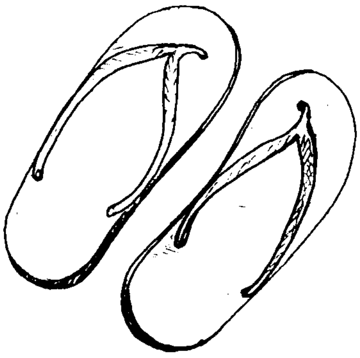

កឺប

ឺ	ឺ	ឺ	ឺ	ឺ

កឺប	កឺប	កឺប	កឺប	កឺប

កឺប អា អូ ត្រគ់ ដឹង ម៉ោញ នែវ អុះ ។

____

ប៉រ់ ច្រាគ់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **កឺប** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាសៃ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

____

____

____

ប៉ះ រៀន បូក ឡេក

១០០	+	២០០	=	
៨០០	+	៥០០	=	
៧០០	+	២០០	=	
៥០០	+	៣០០	=	
៣០០	+	២០០	=	
៨០០	+	១០០	=	
៨០០	+	៣០០	=	
៦០០	+	១០០	=	
២០០	+	៦០០	=	

កាន ហៀន ទី ១០៣

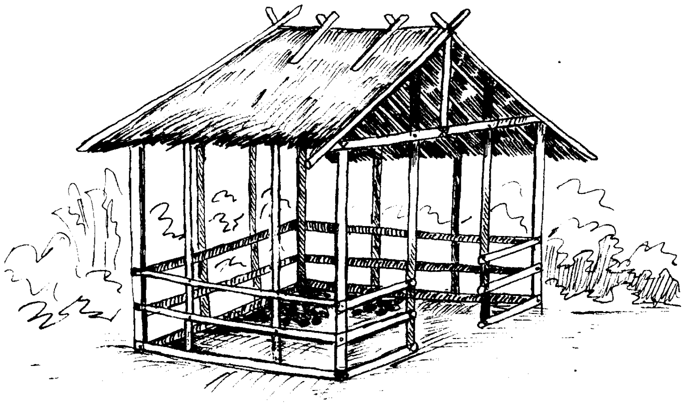

អន់ទ្រួង

វគ័ អញ់ចូយ ឡាំ ប៉ាគ់ តាឡាត បាន់លុង អ៊ែ ណាំង តាថ់ ប៉ាសយ់ ចឹង រស ម៉ក់ ខង អ៊ែ អូ ទី ម៉ក់ យរ ។ អ៊ែ រស ម៉ក់ កេះ ៗ វគ័ អញ់ចូយ ឡាំ ប៉ាគ់ ព្រី ចាក ណាំង កោះ អ្លឹង អ៊ែ ចឹង ប្រ៉គ័ អន់ទ្រួង សាតែ ។ វគ័ អញ់ចូយ ប្រ៉គ័ អន់ទ្រួង កេះ ៗ ទឹល ដារ់ តាយ៉ាង័ អ៊ែ ឡាំ ប៉ាគ់ តាឡាត បាន់លុង ចាក ណាំង តាថ់ គន សាតែ បាក អ៊ែ ចឹង រង ។ វគ័ អញ់ចូយ តាថ់ គន សាតែ ទី ប៉ែង កាតុ ។ កេះណោះ អ៊ែ អ្យក់ សឹត ប៉ាគ់ ហឺ ចៃត ពឹង អន់ទ្រួង អ៊ែ ប្រ៉គ័ ណោះ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ វគ័ អញ់ចូយ ឡាំ ប៉ាគ់ តាឡាត បាន់លុង ណាំង តាថ់ ញ៉ា ?

២ វគ័ អញ់ចូយ តាថ់ គន សាតែ ភឿ ចឹង ប្រ៉គ័ ញ៉ា ?

៣ វគ័ អញ់ចូយ តាថ់ គន សាតែ ទី ញ៉ាង កាតុ ?

ហៀន ច្រាគ់ សិថ _______________

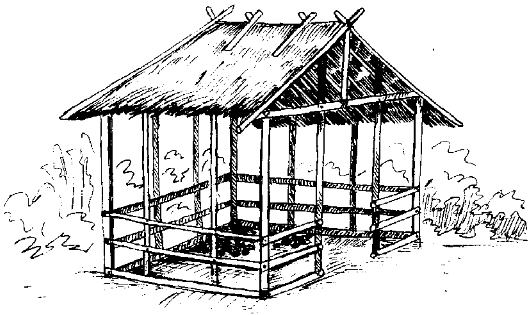

អន់ទ្រូង

ទ្រ	ទ្រ	ទ្រ	ទ្រ	ទ្រ
អន់ទ្រូង	អន់ទ្រូង	អន់ទ្រូង	អន់ទ្រូង	អន់ទ្រូង

អ៊ែ៍ ចឹង ប្រ៉ែគ៍ អន់ទ្រូង សាគែ ។

ប៉រ់ ច្រាគ់ អន់ជីស តាំងឡា សារ **អន់ទ្រូង** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាសែ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

ប៉រ់ បៀន ដក ឡេក

៦០០	-	២០០	=	
៨០០	-	៥០០	=	
៧០០	-	២០០	=	
៥០០	-	៣០០	=	
៣០០	-	២០០	=	
៨០០	-	១០០	=	
៩០០	-	៣០០	=	
៦០០	-	៥០០	=	
៨០០	-	២០០	=	

គាន ហៀន ទី ១០៨

គន ណោះ ចាន់ ឡាកា

កាណុង ខាប់ខួ ណោះ ចាន់ លូ ក្លឹញ តឹរ អន់ឌែ ទី គន ប្វ៉ាន់ ដូវ គន កាម៉ាក់ ម៉ោញ ដូវ ឡាក់ គន ឡោងទ្រៀ ប៉ែង ដូវ ណាគ្វ គន អង់កាន់ ។ ដាវ់ អា គន កាម៉ាក់ ក្លឹញ តឹរ អ៊ែ ឡាំ កោះ ប៉ាអូ តង់ ពី អ៊ែ ប្រ៉ែក់ រុំប៊ឹង ម៉ឺរ នីទៅ ដេល ។

ផះ ណោះ អ៊ែ ឡាកា តី ត្រគ់ ប៉ាអូ ឡាញ ហះកា អ៊ែ អូ ទី អ្យូគ នីចម៉ អុះ ។ អ៊ែ អ្វៃ ប្រ៉ែក់ ឡាំ ណាគ្វ ។

ទឹល កាង៉ាច កេះ អន់ឌែ ពឹ គន សឹត ប៉ាគ់ ហី ។ គន អ៊ែ ហុំ រ៉ាប៉ោត អ្វាគ់ ទ្យាកោ ច្រេះ៍ កេះ ។ កេះណោះ មើគ អ៊ែ ប្រ៉េគ៍

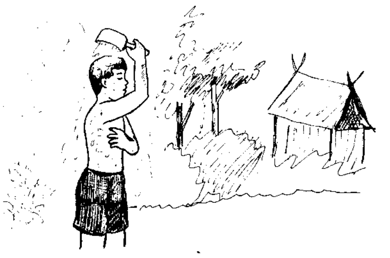

ពរ សាអ្លឹង ប៉ាអាំ ៗ សាំរ៉ាប់ ខាប់ខួ អន់ឌែ សង់ សា ។

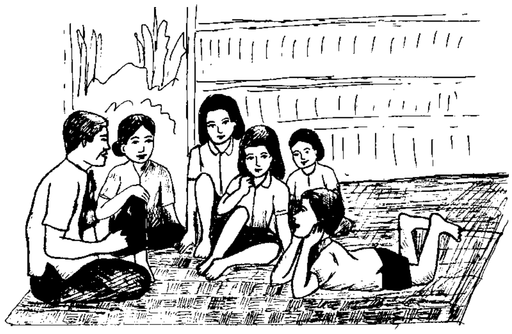

គន អ៊ែ សង់ សា កេះ ៗ អ៊ែ អ្វៃ រ៉ះ សារ ប៉ាតុំ គួប កាណុង ខាប់ខួ អន់ឌែ បប៊ែត ។

កេះណោះ អ៊ែ មុ៉ត តៃប ខង អ៊ែ ក្លេះ៍ ប្រ៉េគ៍ ង៉ារ ដារ់ ពែ ។

ផះ អ៊ែ មុ៉ត តៃប អ៊ែ តៃប អូ សូវ ប្លាក់ អុះ ខង អ៊ែ អីគ តី ខង តី អ៊ែ ទី ទ្យាកា ។

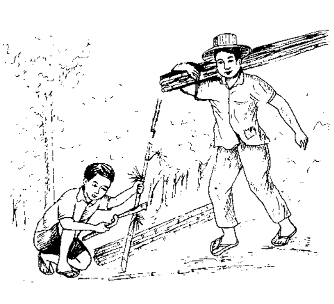

តារ កាំលឺ ផុងម៉ាំង អ៊ែ ទ្យាំ ប៉ាគ់ ព្រី ណាវ្គ ទ្យាំ ណាំង កោះ ប៉ាអូ ប្រ៉េគ៍ វុំប៊ិង តាគ់ អង់កេះ ។ តី អ៊ែ ចឹក ម៉ក់ អូ សូវ ទួម អុះ ខង តី អ៊ែ ប៉ុក លុរ ៗ កាប្រហី ខុរ អីគ ហ៊ែង ឃ៉ឹប ៗ ។

ផះ ណោះ អ៊ែ ទី រ៉ះ កា ពឹ អ៊ែ ផា “ពឹ អាញ់ អឺគ តី ខាក់ អាញ់ អូ អ្លូ ប្រ៉គ័ ង៉ារ ណាវ្គ អុះ”។ ពឹ អ៊ែ តើល ផា “ទឹល នីណោះ រ៉ាឡូវ ពិ អាញ់ ចឹង កោះ ដឹង អាញ់ ខោ ហាង”។

ទឹល កាង៉ាច អន់ឌែ ពឹ គន សឹត ប៉ាគ់ ហី ណាវ្គ ។ សាគ់ មើគ អ៊ែ ប៉ប័ តី គន អ៊ែ ប៉ុក មើគ អ៊ែ ផា “តាយ៉ាង័ គន ត្រគ់ ឡាំ ប៉ាគ់ ម៉ូអ្យា”។

ម៉ាំង ណោះ គន អ៊ែ តៃប អូ ប្លាក់ អុះ ខង អ៊ែ អ្យូគ តិគ័ អឺគ តី តិគ័ ។ តារ កាំលើ ណោះ ចាន់ ឡាំ ជឹន គន អ៊ែ ឡាំ ប៉ាគ់ ម៉ូអ្យា ។

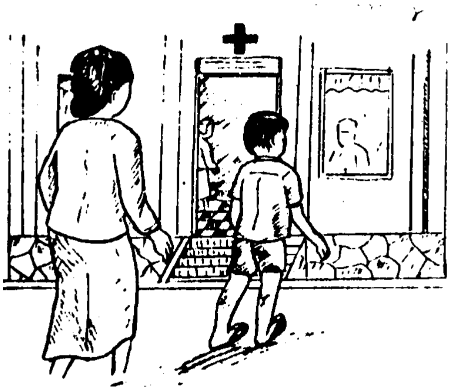

សាគ់ មួត ម៉ូអ្យា ប៉ប័ តី អ៊ែ ប៉ុក លុរ ៗ អ៊ែ អំប៉ញ់ ផា “ញ៉ា ត្រគ់ គម អន់ អ៊ែ ប៉ុក នីអៀ ? អូ ទី រ៉ាវ អូ ទី ទ្រែម តិគ័”។

ណោះ ចាន់ អ៊ែ តើល ផា "អ៊ែ អង់កះ៍ តាំបាង អន់ អាញ់ ប៉ប័ កាង៉ាច ដារ់ សើគ ពែ" ។ មួត ម៉ូអ្យា កា ទី រ៉ាវ ឡាកា ដាគ់ កេះ ៗ កេះណោះ ទ្រែម តី ឡាកា ។ កេះណោះ ម៉ូអ្យា ច្រាគ់ សត់ត្រា អន់ កា ណោះ ចាន់ ប្រ៊ី អ៊ែ ឡាំ តាច់ អន់ហ្គាំ ប៉ាគ់ តាឡាត ។

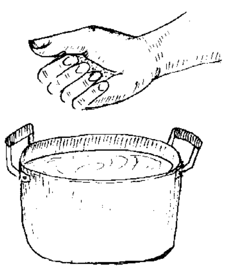

កេះណោះ ម៉ូអ្យា ទី រ៉ះ កាអ៊ែ ផា "អ៊ីស រ៉ាវ ឡាកា ប៉ាគ់ ហី អ៊ីស តាំងឡា រ៉ប់ ដារ់ ។ រ៉ាវ លូ ទៀក តុ អ៊ឺរ ៗ ថៃគ ប៉ោះ៍ បប៊ែត ។ កេះណោះ ត្រាំ តី ពឹង ទៀក អញ់ជឹត តាម៍ នៀទី ។

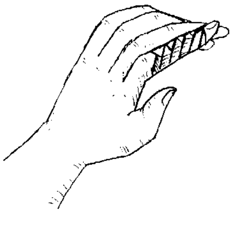

កេះណោះ អ្យក់ អញ់ស៊ែង ដាគ់ ៗ អ៊្យូត ពឹង តាំងហាល ឡាកា ណោះ អន់ សាអ្យាំង ។ កេះណោះ ទ្រែម អន់ សាគឹម ភឿ ប៉ងកាន់ ជែ អន់ ផាញ៉ាត ម៉ុត ។

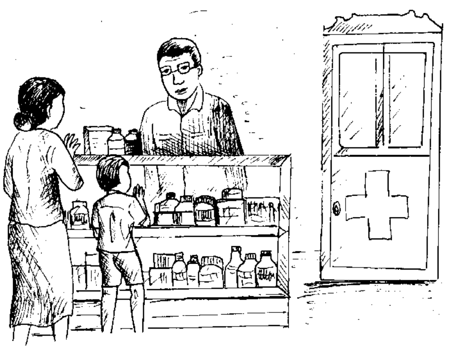

អន់ទ្រួល អ៊ែ ចឹង សឹត ប៉ាគ់ ហី ណោះ ចាន់ ម៉ុត តាច់ អន់ហ្គាំ អន់ កា គន អ៊ែ ។ អ៊ែ ទី អ្លុ ឡាក់ កេះ ឡឹង កាន អន់តគ់ ឃរ អន់ហ្គាំ ឡឹង ពូ ប្រូ ។

ណោះ ចាន់ លូ គន អ៊ែ អន់ឌែ សឹត ប៉ាត់ ស្រុក អន់ឌែ ណាគ្ន ។ ពៀរ ប៉ៃង ដារ់ ឡឹង ណោះ តី អៃ្វ ប៉ុក ប៉ែត ខង បើ តាន៑ ដាត់ ឡួត អុះ ។ រ៉ប់ ដារ់ ណោះ ចាន់ អ៊ែ សន់តុក ទៀក ចៃគ ប៉ោះ៑ បប៉ែត អន់ កា គន អ៊ែ ត្រាំ តី ។

កេះណោះ ណោះ ចាន់ អ្យក់ អញ់សៃ៊ង អ៊ែ ទី ប៉ុស លូ សាប៊ូ ដាត់ ៗ កេះណោះ អ៊ែ កាត់ តាត់ រ៉ាហីញ ប៉ិថ កា ឡាម៉គ អ្យក់ ប៉ៃ្រម តី គន អ៊ែ ។

គន អ៊ែ អូ ចៃថ អៃ្វ ពឹង ហី អុះ។ អ៊ែ ប៉ិថ ឡាំ ប៉ាត់ ម៉ុរ ។ ប៉ាត់ សឹត ទិល ប៉ាត់ ហី តី ឡាកា អ៊ែ ណោះ បឹគ ដឹង តេះ ៗ ។

ណោះ ចាន់ ប៉ប៑ បឹគ នីណោះ៑ អ៊ែ កា តាឡេះ អ្យក់ ឡាច់ អញ់សៃ៊ង ប៉ៃ្រម ឡាកា ឡឹង តី គន អ៊ែ កេះណោះ អ៊ែ រ៉ាវ តី ឡាកា ណោះ អន់ ដាត់ ណាគ្ន ។

កេះណោះ អ៊ែ អន់ អន់ហ្គាំ កា គន អ៊ែ ឡាវ៉ាន់ ពួយ មួត ម៉ូអ្យា រ៉ះ កាអ៊ែ ។ យ៉ះ តី អ៊ែ ទី ប៉ាឡៃ ឡឹង អន់ទ្រួល កាតាម គន អ៊ែ អ្វៃ ឡាវ៉ាន់ អន់ហ្គាំ លើយ ទឹល ទិ អន់ហ្គាំ ណោះ ។

កិញអៀ អា ផា ទី ប៉ាណូស ម៉ោញ ដូវ កាណុង ខាប់ខ្ល អ៊ែ ទិ ឡាកា អ៊ែ អ្លុ កេះ កាណុង កាន រ៉ាវ ត្រាំ ទៀក ប៉ោះ អន់ កា ពូ ។ កេះណោះ ក្រាន់ កា អ្យក់ កាណាត់ ដាត់ ៗ ទ្រែម អ៊ែ តាំងឡា អ្លុ កេះ ។ ផា ទី ពូ ឡាកា តីស ប៉ុក ឃ៊ុប អ៊ែ អ្លុ ឡាំ ជឹន ពូ ប៉ាត់ ហឺ ម៉ូអ្យា ស្រ៊ស ៗ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១. ផា ពិន ទី ឡាកា ផា ពិន អូ រ៉ាវ អ៊ែ ចឹង កើត នីចម៍ ?

២. ទៀក នីចម៍ ពិន ត្រគ់ រ៉ាវ ផា ពិន ឡាកា ?

៣. ផា ពិន ឡាកា កេះណោះ អ៊ែ ប៉ុក កាប្រើ កាខាក់ ពិន ត្រគ់ ប្រ៉គ័ នីចម៍ ?

កាន ហៀន ទី ១០៥

កូនមីងចាន់ត្រូវរបួស

មីងចាន់និងពូតឹលមានកូនបួននាក់ ។
កូនច្បងជា កូនប្រុស
និងបីនាក់ទៀតជាស្រី ។
ថ្ងៃនេះកូនប្រុសរបស់គាត់ ទៅជួយកាប់ឫស្សី ដើម្បីធ្វើ
របងចំការ ។

ស្រាប់តែនៅពេលនោះកូនគាត់មុត
ដៃនឹងឫស្សីដ៏ស្រួច ប៉ុន្តែវាមិនភិត
ភ័យទេ ។ វានៅតែ
ធ្វើការបន្តទៀត ។
ពេលល្ងាច កូននិង
ឪពុកក៏ត្រឡប់ទៅ
ផ្ទះវិញ ។ កូនគាត់ទៅងូតទឹកដុសខ្លួនស្អាត
បាត ។

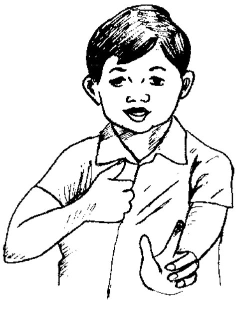

ម្ដាយ បានរៀបចំ ម្ហូបអាហារយ៉ាង
ឆ្ងាញ់សំរាប់ក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ។
កូនគាត់ហូបបាយ រួចហើយ វាក៏អង្គុយ
និយាយលេងជួបជុំគ្នា ក្នុងក្រុមគ្រួសារ ។
បន្ទាប់មកវាក៏ទៅសំរាក ព្រោះវានឿយហត់ នឹងការងារកាលពី
ពេលថ្ងៃ ។

វាដេកមិនសូវលក់ទេ ព្រោះមានការ
ឈឺចាប់ ដោយដៃវាមានរបួស ។
ព្រលឹមឡើងវាធ្វើដំណើរទៅព្រៃ
ទៀត ដើម្បីរកកាប់ ឫស្សី យកមក

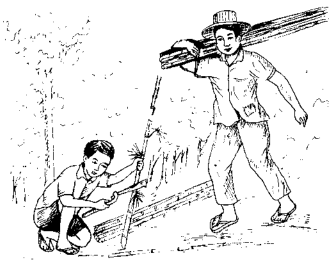

ធ្វើរបងអោយហើយ ។ វាកាន់កាំបិត
មិនសូវជាប់ទេ ព្រោះដៃវាហើម ខ្លាំងឡើង
ក្រហម ហើយកាន់តែឈឺខ្លាំង ឡើងៗ ។
ពេលនោះវាប្រាប់ឪពុកវា ៖ «ពុកអើយ!
ខ្ញុំឈឺដៃណាស់

ខ្ញុំធ្វើទៀត មិនកើតទេ» ។ ឪពុកក៏
និយាយមកកូនវិញ ៖
«បើអញ្ចឹង កូនសំរាកចុះ ទុកឲ្យ
ពុកកាប់តែម្នាក់ឯងបានហើយ» ។
លុះពេលល្ងាច ឪពុកនិងកូនធ្វើដំណើរត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ។

ឃើញដៃរបស់កូនហើមខ្លាំងម្ដាយប្រាប់
កូន ៖ «ស្អែកកូនត្រូវទៅពេទ្យ» ។
យប់នោះកូនគាត់ ដេកមិនលក់ទេ
ដោយភ័យផង
ឈឺផង ។ ព្រឹក
ឡើង មីងចាន់ក៏
នាំកូន ទៅមន្ទីរពេទ្យ ។

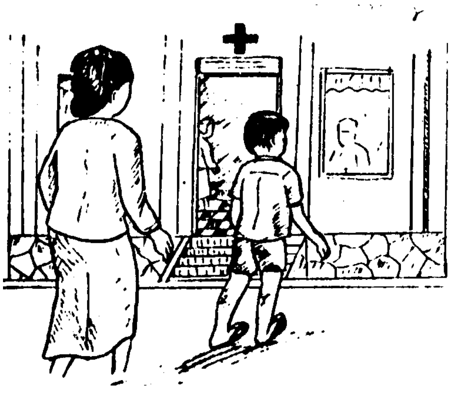

គ្រូពេទ្យឃើញដៃវាហើមខ្លាំងក៏សួរ ៖ «ហេតុអ្វីក៏ទុកឲ្យហើមដូចនេះ? ម៉េចក៏មិនមកពេទ្យភ្លាមៗ ហើយដៃនេះក៏មិនទាន់បានលាងនិងរុំដែរ» ។ មីងចាន់ឆ្លើយ ៖ «កូនខ្ញុំទើបតែបង្ហាញឲ្យខ្ញុំមើលកាលពីល្ងាចមិញនេះ» ។

គ្រូពេទ្យចាប់ផ្ដើម លាងរបួសអោយស្អាត ។ រួចទើបគាត់រុំរបួសនោះ។ បន្ទាប់មកគ្រូពេទ្យ ក៏សរសេរសំបុត្រឲ្យមីងចាន់ទៅទិញ ថ្នាំព្យាបាលនៅឯផ្សារ ។

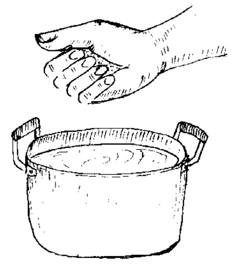

គ្រូពេទ្យប្រាប់ ៖ «នៅផ្ទះអោយឧស្សាហ៍លាងរបួសដោយខ្លួនឯងរៀងរាល់ថ្ងៃ ។ លាងដៃដោយទឹកក្ដៅឧណ្ហៗ» ។

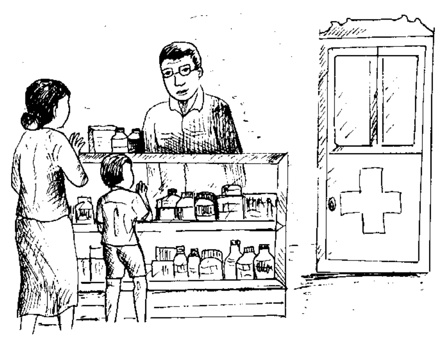

មុនពេលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ មីងចាន់បានឆៀងចូលទិញថ្នាំឲ្យកូន ។ គាត់បានយល់ច្បាស់នូវការណែនាំពីរបៀបប្រើប្រាស់ថ្នាំពីអ្នកលក់ ។ មីងចាន់និងកូនក៏ធ្វើដំណើរទៅភូមិរបស់គាត់វិញ ។

ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ដៃវានៅហើមតិចៗ មិនទាន់ជាភ្លាមទេ ។ រៀងរាល់ថ្ងៃ មីងចាន់តែងតែដាំទឹក ដាក់អំបិល សំរាប់ឲ្យកូនត្រាំដៃ ។ មីងចាន់យកក្រមា ដែលគាត់បានបោកនឹងសាប៊ូស្អាតហើយ យកមកកាត់ជាចំរៀកតូចៗ ដើម្បីងាយស្រួលរុំរបួសឲ្យកូន ។

កូនរបស់គាត់មិនចង់នៅផ្ទះទេ ព្រោះវាចង់ ទៅលេងឯចំការ ។ ពេលវាមកផ្ទះវិញ ដៃរបួសនោះ ប្រឡាក់សុទ្ធតែដី ។ មីង ចាន់ឃើញដូច្នោះ ក៏ស្រាយកំណាត់រុំ

របួសចេញពីដៃកូន ហើយគាត់ចាប់ផ្ដើម លាងរបួសឲ្យស្អាតម្ដងទៀត ។ គាត់បានឲ្យថ្នាំ កូនលេបតាមពេទ្យកំណត់ ។ ទោះបីដៃនេះបានស្រកជាងពីមុនក៏ដោយ

កូនគាត់នៅតែ លេបថ្នាំបន្ត រហូតទាល់តែ អស់ថ្នាំ ។ សព្វថ្ងៃ ក្នុងគ្រួសារ របស់គាត់ ពេលមានមនុស្សត្រូវរបួស គាត់ចេះលាងរបួស និង ត្រាំទឹកអំបិលឲ្យពួកគេ រួចគ្រាន់តែយក កំណាត់ស្អាតមករុំដោយខ្លួនឯង បាន ។ តែបើសិនជារបួស នោះហើមខ្លាំងឡើងក្រហម គាត់បញ្ជូនគេទៅមន្ទីរពេទ្យភ្លាម ។

ៅ

កាន ហៀន ទី ១០៦

ត្លៅ

១

ត្លៅ
ៅ

២

ៅ ៅ ៅ
ត្លៅ ពៅ លៅ

៣

ត្លៅ
ពៅ
លៅ

៤

ត្លៅ ពៅ លៅ
ក្លេះ តាពៃ តាំងលេ
ក្លើម ពឹល លើយ

ត្លៅ

វគ័ ពៅ សោ អ៊ែ ទ្បាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ហី ពូ ។ អ៊ែ កាតាំង លៅ ពូ ផា ទី ត្លៅ អៀង ប៉ាគ់ ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាទ្បំ ។ កេះណោះ អ៊ែ ទ្បាំ ហៃ ត្លៅ អ៊ែ ផា ត្លៅ អា នីទៅ លូ កាអ្លាត ដេល ។ វគ័ វ៉ះ កា មួត សាស្វា ផា ត្លៅ អា ពូ អូ អ្លុ សា អុះ សោ ។ ផា ពិន សា ត្លៅ អា ក្យិត ខាក់ ប៉ុក អំប្យិត ប៉ុក តាដក័ អូ អ្លុ កាប អុះ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១ ត្លៅ អា វ៉ិុច លូ កាណាគ័ ញ៉ា ?

២ ពិន អ្លុ ប សា ត្លៅ ?

ហៀន ច្រាគ់ សិច ______________

គ្លៅ

ៅ	ៅ	ៅ	ៅ	ៅ

គ្លៅ	គ្លៅ	គ្លៅ	គ្លៅ	គ្លៅ

គ្លៅ អា ពូ អូ អ្លុ សា អុះ សោ ។

ប៉់ ច្រាគ់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **គ្លៅ** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាស៊ែ អន់តេះ៍ អា ៖

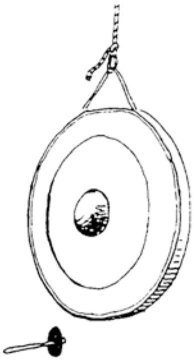

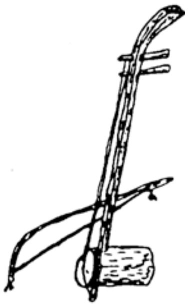

ផា ណាង ប៉ិច ឡាកោ បោផូវ

(លំនាំបទ ភីសវង់)

វេន ចឹ

១. ផា ប៉ិច កា ដាត់   ញ៉ាំ អឺស អូ អ្វាត់
លូ សាប៊ូ អា ណាង អឺយ
ណោះ អ៊ែ ចឹង អឺយ
អន់ ដាត់ ឡាកោ   អន់ ដាត់ ឡាកោ ។

២. ផា ប៉ិច បោ ផូវ   ញ៉ាំ អឺស អូ អ្វាត់
សាប៊ូ ណាំហាម ណាង អឺយ
ម៉ោច អ្វាត់ ខំ ៗ
ឃឺ តាតាម៍ វ៉ូះ ឃឺ តាតាម៍ វ៉ូះ ។

៣. ផា ប៉ិច កា វ៉ត់ ត្រត់ អាត់ឡាម៉ៃ
អ៊ៃ ពឹង ស្រុក តេះ ពិន អា
ក្រាត់ ៗ ណាំផា
សាស្វា ប្រ៉ត៍ ពួយ   សាស្វា ប្រ៉ត៍ ពួយ ។

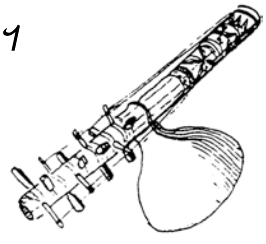

េ ាះ៎ កាន ហៀន ទី ១០៧

កោះ៎

១

កោះ៎
េ ាះ៎

២

េ ាះ៎	េ ាះ៎	េ ាះ៎
កោះ៎	ប៉ោះ៎	ត្វ្រោះ៎

៣

កោះ៎
ប៉ោះ៎
ត្វ្រោះ៎

៤

កោះ៎	ប៉ោះ៎	ត្វ្រោះ៎
កោប	ប៉ោក	ទ្វ្រក
គូលី	ពីត	អន់ទ្វ្រី

កោះ៍

វ៉ា់ អាញ់ ឡាំ កោះ ត្រោះ៍ អ៊ែ៍ ចឹង ប្រ៉គ៍ ប៉ើក ។ កេះណោះ អ៊ែ៍ ឡាំ តាច់ ប៉ោះ៍ ប៉ាគ់ តាឡាត ។ អ៊ែ៍ សាប៉ូះ ហី ប៉ាតុំ គ្វី ឡាំ កោះ៍ ប៉ាគ់ អ្យិត ។ អ៊ែ៍ កោះ៍ ទៀក កោះ៍ ពៀ កោះ៍ ភែ៍ កោះ៍ ប៉ោះ៍ ។ អ៊ែ៍ ជៀក ចាង៍ អ៊ែ៍ ឡាំ សុះ តាង៍ អន់ឌែ៍ ចឹង រស ម៉ក់ ។ ប៉ាសយ់ អន់ឌែ៍ កាង៍ ខាក់ ។ អន់ឌែ៍ កោះ អ្លឹង ត្រាគ៍ ហី ចឹង ព្លូក ។ អន់ឌែ៍ ណាំង អន់ហ្គាំ ប្រាគ៍ វ៉ក់ អន់ឌែ៍ ។ វ៉ា់ អ៊ែ៍ កោះ៍ ទៀក អន់ កា វ៉ក់ អៃត។ កោះ៍ អញ់ចាគ៍ ប៉ូ អន់ កា វ៉ក់ សា ។ កោះ៍ ប៉្យា អន់ កា អ្យិរ ចោះ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១. អ៊ែ៍ ជៀក ចាង៍ អ៊ែ៍ ឡាំ សុះ តាង៍ ចឹង ប្រ៉គ៍ ញ៉ា ?

២. វ៉ា់ អ៊ែ៍ កោះ៍ ប៉ោះ៍ អន់ កា កាណាគ៍ ញ៉ា សា ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ____________

កោះ៍

េ ាះ៍	េ ាះ៍	េ ាះ៍	េ ាះ៍	េ ាះ៍
	______	______	______	______

កោះ៍	កោះ៍	កោះ៍	កោះ៍	កោះ៍
	______	______	______	______

រ៉ា់ កោះ៍ ទៀក អន់ កា រ៉ក់ អៃត ។

____

ប៉រ់ ច្រាត់ អន់ជីស តាំងឡា សារ **កោះ៍** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាសែ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

____

____

____

កាន ប្រ៉ក់ ឡេក ដិត ទី ត្រាទុក

៧៦	-	៥៩	=	

ដប់	រាយ
	១៦
៧	៦
- ១+៥	៩
១	៧

៨០ - ៥៥	៧៦ - ៣៨	៩៨ - ២៦	៩៥ - ៣៦	៥៤ - ៣៩

កាន ហៀន ទី ១០៨

ខេត ពឹង ប៉ាថេត កាំពូចៀ

ណោះ យ៉ារ អ៊ែ ទី អៀក់ សត់ត្រា ឡឹង មុី អ៊ែ ឡាក់ អ៊ៃ ប៉ាគ់ ខេត សាន់ទ្រែង ។ ណោះ យ៉ារ អ៊ែ ប្រាត់ សត់ត្រា អន់ កា មុី អ៊ែ ណាគ្ន ។ ផះ ណោះ គន អ៊ែ អំប៉ញ់ ផា "មើគ ប៉ាគ់ ចំ ខេត សាន់ទ្រែង ?" ណោះ យ៉ារ តើល ផា "គន ខេត សាន់ទ្រែង ឡាក់ សិច ខេត អន់ទៀគ ណាគ្ន ។ ពឹង ប៉ាថេត កាំពូចៀ ពិន អា ទី ខេត អៀង ។

ទី មឿង តឹស មឿង ផិ លូ ទី ស្រុក ញ៉ក ។ មឿង ឡាក់ តឹស ឡឹង ពូ មឿង ប៉ានឹមពិញ ។

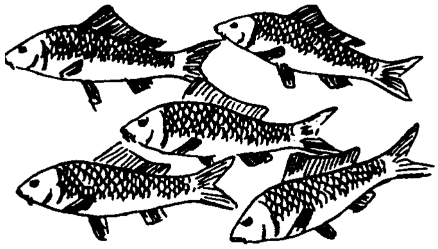

តាំងលេ ឡាក់ តឹស ឡឹង ពូ តាំងលេ មេកុង ។ អង់ឡង់ តាំងលេ សាប ទី កា អៀង" ។

ខេត្តក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជា

មីងយ៉ាបានទទួលសំបុត្របងស្រីគាត់ ដែលផ្ញើមកពីខេត្តស្ទឹងត្រែង ។ មីងយ៉ាក៏សរសេរសំបុត្រតបទៅបងគាត់វិញ ។ ពេលនោះកូនមីងយ៉ាក៏សួរម្ដាយ ៖ «ម៉ែ! ខេត្តស្ទឹងត្រែងនៅឯណា ?» មីងយ៉ាឆ្លើយទៅកូនគាត់ ៖ «កូន! នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានខេត្តជាច្រើន ហើយស្ទឹងត្រែងជាឈ្មោះខេត្តមួយដែលស្ថិតនៅខាងលិចខេត្តរតនគិរី» ។

«មានទីក្រុងតូច ទីក្រុងធំ និងជនបទ ។ ទីក្រុង ដែលធំជាងគេ គឺទីក្រុងភ្នំពេញ» ។

«ទន្លេដែលធំជាងគេ គឺទន្លេមេគង្គ ។ បឹងទន្លេ សាបមានត្រីច្រើន» .

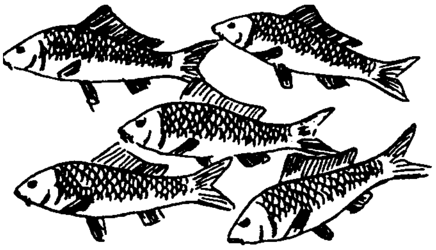

អង់កូវ៉ាត់ អ្វៃ ពឹង
ខេត សៀមរៀប ។

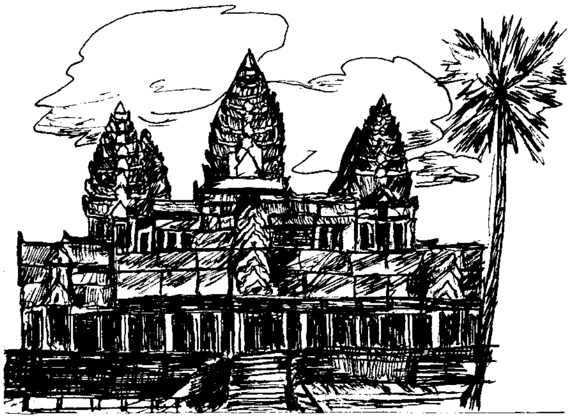

អង្គរវត្ត នៅក្នុង
ខេត្តសៀមរាប ។

ផែនទីប្រទេសកម្ពុជា

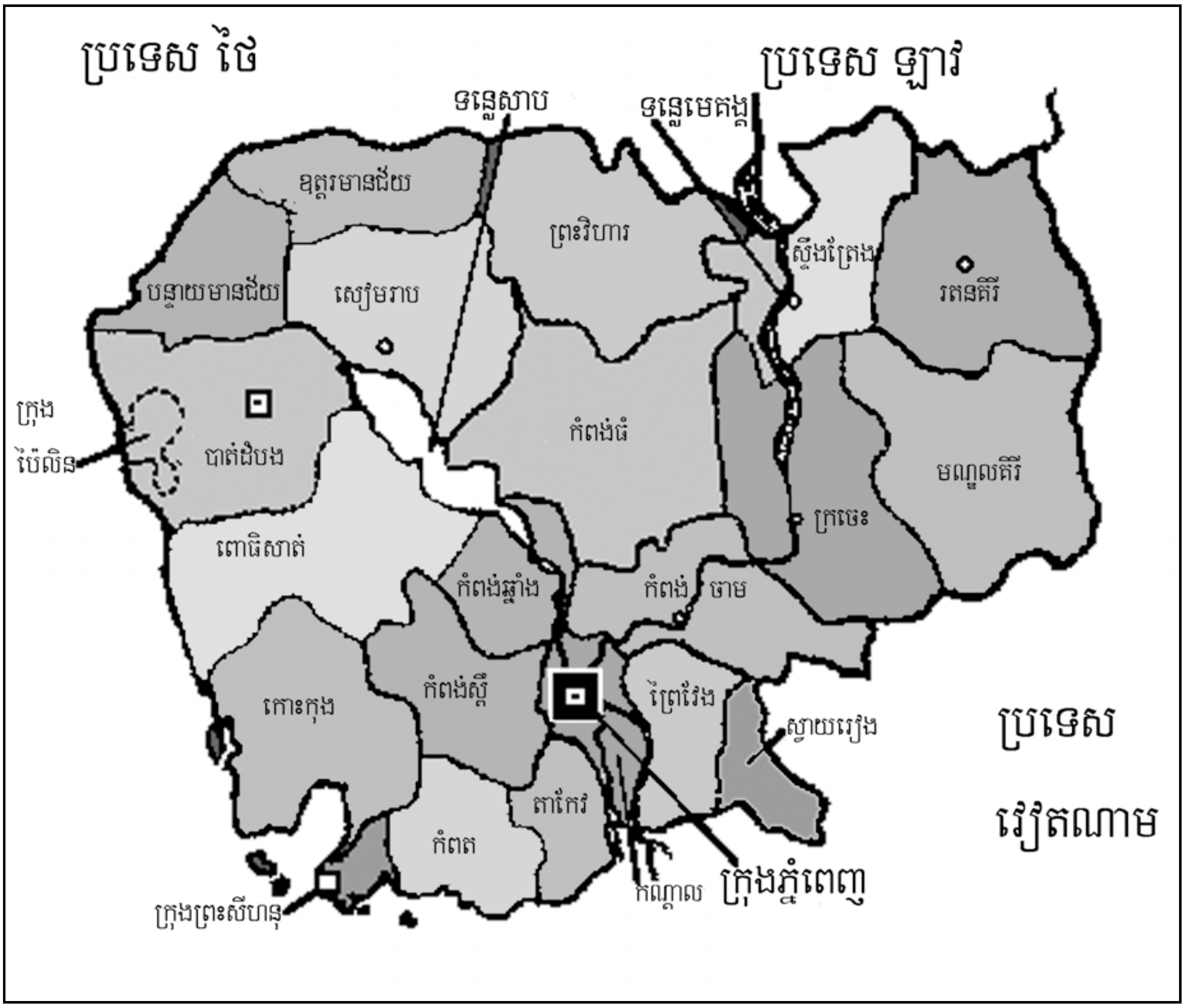

កាន ហៀន ទី ១០៩

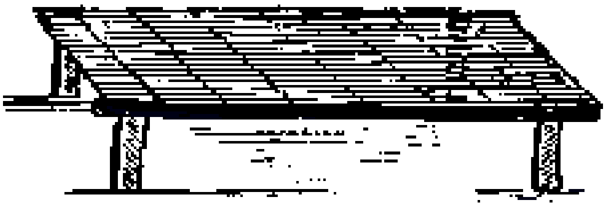

គ្រែ

ពឺ អាញ់ ឡាំ ណាំង តាច់ អ៊្លឹង អ៊ែ ចឹង ប្រ៉គ័ គ្រែ ។ អ៊ែ ប្រ៉គ័ គ្រែ អៀង អ៊ែ ចឹង ប្រូ ។ អ៊ែ ប្រ៉គ័ គ្រែ តៃប ប្រ៉គ័ គ្រែ ឡាំងអ្វៃ ។ អ៊ែ ប្រ៉គ័ គ្រែ សាំវ៉ាប់ ច្រាគ់ សត់ត្រា ។ ពឺ អាញ់ ឡាំ ប៉ាគ់ ព្រី ណាំង កោះ អ៊្លឹង ប្រ៉គ័ អន់ទ្រេ អ៊ែ ប៉ប័ អង់គែ ជ្វេ វ៉ាឡ្ហូវ ។ អ៊ែ ទូញ អង់គែ ជ្វេ ណោះ អ្យក់ ឡាំ ប្រូ ប៉ាគ់ បាន់លុង ។ អ៊ែ ទី លៀន កេះ ណោះ អ៊ែ ឡាំ ណាំង តាច់ ប៉ារ់ពេ អ៊ែ ចឹង រង ។ លៀន អ្វៃ សល់ អ៊ែ ណាំង តាច់ ខោ ព្រេ អន់ កា គន អ៊ែ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១. ពឺ អាញ់ ឡាំ ណាំង តាច់ អ៊្លឹង អ៊ែ ចឹង ប្រ៉គ័ ញ៉ា ?
២. ពឺ ប្រ៉គ័ គ្រែ ទី ញ៉ាង ណែវ ?
៣. ពឺ ចាក ប៉ាគ់ ព្រី ប៉ប័ កាណាគ័ ញ៉ា វ៉ាឡ្ហូវ ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ________________

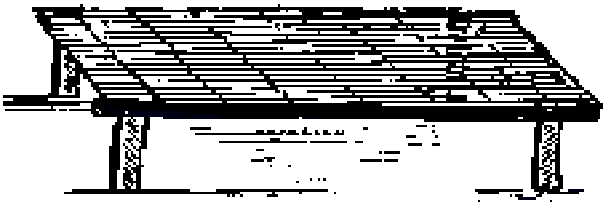

គ្រែ

ែ	ែ	ែ	ែ	ែ

គ្រែ	គ្រែ	គ្រែ	គ្រែ	គ្រែ

អ៊ែ៍ ប្រ៉គែ៍ គ្រែ អៀង អ៊ែ៍ ចឹង ប្រូ ។

ប៉រ់ ច្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **គ្រែ** អ្លះ៍ ៗ ពឹង កាស៊ែ អន់តេះ៍ អា ៖

ប៉រ់ ប្រាគ់ សិច ហ៊្ញប ទិ អា គែង កាន់តេះ៍ ហ៊្ញប អន់ ត្រគ់ លូ ហ៊្ញប ។

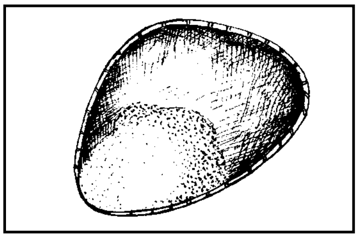

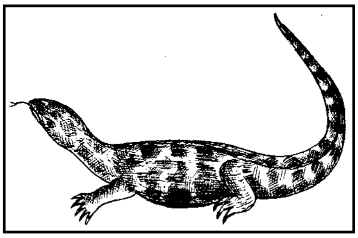

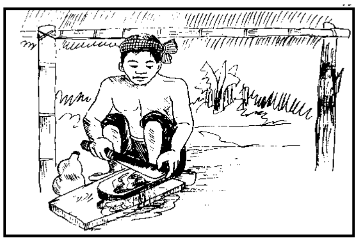

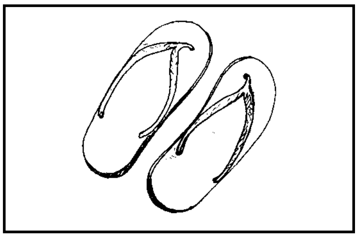

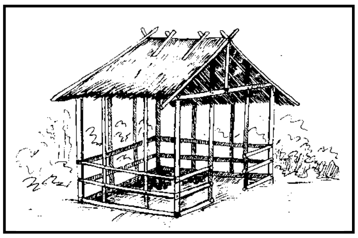

កាន ហៀន ទី ១១០

មឿង ប៉ានឹមពិញ

ប្រ៉ង់ សៀង អ៊ែ អ្វៃ ស្រុក ហាង តោ ។ ម៉ាំង ណោះ អ៊ែ ឃ្លង ឡាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ហី ណោះ យ៉រ លូ ក្លឹញ កាណាង ភឿ ប៉ាង៉ៀ អុះ មន អ៊ែ ។ ណោះ យ៉រ អ៊ែ ផា "មុ៊ី អឹស អង់កះ ស៊ឹត ឡឹង ប៉ានឹមពិញ ណាវ ៗ ។ ប៉រ អឹស រ៉ះ សារ អន់ កា អុះ មន អឹស អ្លូ ណើ" ។ ប្រ៉ង់ សៀង អ៊ែ រ៉ះ កា អុះ មន អ៊ែ ផា "មឿង ប៉ានឹម ពិញ ទី ហី អៀង ខាក់ ទី ហី តឹស ហី ថិ ហី ចាំងហីគ ៗ ណាគ្វ ។

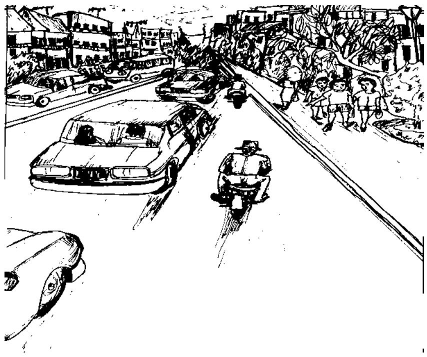

វទ្រង ទី ប៉ាណ្យស អៀង ទី ឡុត ម៉ូតូ ឡុតកងកង រ៉ាតេះ ស៊ីក្លូ អៀង ។

ពឹង មឿង ប៉ានឹមពិញ ទី ហី សាដាច់ ដាគ់ ឡាយ៉ាម ខាក់ ឡាក់ ចារ សាដាច់ អ្វៃ ។

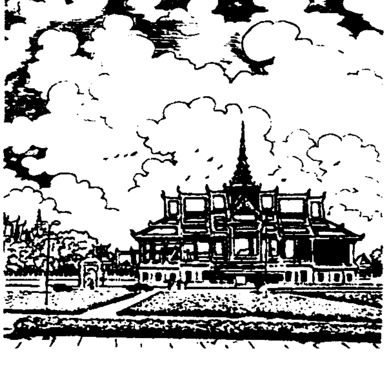

ពឹង មឿង ប៉ានឹមពិញ ទី ហី ឃូបា
អៀង អន់តួល៍ ហី ឃូបា អន់ដា
ចាំងហីត   អន់ដា ណាគ្ន កាតេះ៍ ។
អា ហ៊ូប ហី ឃូបា ។

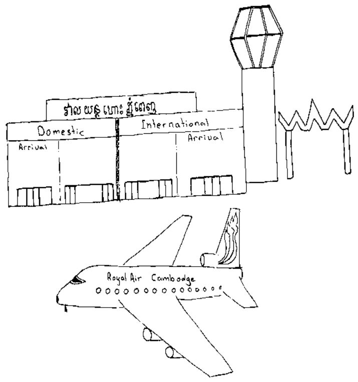

ពឹង មឿង ប៉ានឹមពិញ ទី ថុង ញុន តឹស
ម៉ោញ សិច ថុង ញុន ណោះ ពចិនតុង
ទី ញុន ប៉ារ់ សឹត ឡាំ ឡឹង ប៉ាថេត
អន់ទៀត លូ ពឹង ប៉ាថេត តាំងឡា ។

ពឹង មឿង ប៉ានឹមពិញ ទី តាឡាត
អៀង ។ ទី តាឡាត តឹស តាឡាត
ថិ សាំរ៉ាប់ ប្រូ ប្រឹ ទឹប ទី យឿង
អៀង ។

មឿង ប៉ានឹមពិញ អូ ត្រគ់
ឡាំងរ៉ាគ ឡាក់កា ស្រុក
តំពួន ពិន អុះ" ។

ទីក្រុងភ្នំពេញ

អ៊ំស្រីសៀង រស់នៅ ភូមិត្រើយម្ខាង ។ នៅយប់មួយ គាត់ឆ្លងមកលេងផ្ទះមីងយ៉ និងពូណាង ដើម្បីសួរសុខទុក្ខ កូនក្មួយគាត់។ មីងយ៉និយាយទៅ បងស្រីគាត់ ៖ «បង! បងឯង ទើបតែមកពីភ្នំពេញថ្មីៗ សូមបងប្រាប់ក្មួយៗបងឲ្យគេដឹងផង» ។ អ៊ំស្រីសៀង ក៏ប្រាប់ក្មួយគាត់ ៖ «ទីក្រុងភ្នំពេញមានផ្ទះច្រើនណាស់ មានផ្ទះតូចផ្ទះធំហើយខ្ពស់ៗទៀត» ។

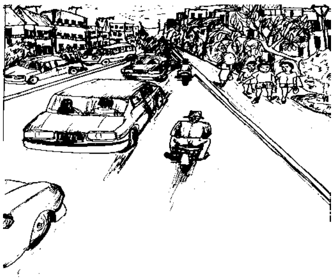

«តាមផ្លូវមានមនុស្ស មានឡាន ម៉ូតូ កង់ រ៉ឺម៉កស៊ីក្លូជាច្រើន» ។

«នៅទីក្រុងភ្នំពេញមាន ព្រះបរមរាជវាំង ដ៏ល្អប្រណីតហើយជាទីកន្លែងដែលស្ដេចគង់នៅ» ។

«ទីក្រុងភ្នំពេញ មានវត្តជាច្រើន ហើយដំបូលវត្តខ្លះខ្ពស់ខ្លះទាប ។

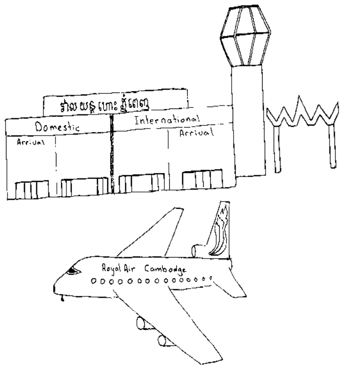

«ទីក្រុងភ្នំពេញមានចំណត យន្តហោះធំមួយឈ្មោះពោធិ៍ចិនតុង ។ មានយន្តហោះទៅមកពីប្រទេសផ្សេងៗ និង យន្តហោះក្នុងស្រុក» ។

«ទីក្រុងភ្នំពេញមានផ្សារជាច្រើន មានផ្សារធំផ្សារតូច សំរាប់លក់ដូរ និងមានរបស់របរ ជាច្រើន សំរាប់លក់» ។

«ទីក្រុងភ្នំពេញ មិនមែនស្ងាត់ ដូចភូមិទំពួនយើងទេ» ។

ក

កាន ហៀន ទី ១១១

រ៉ាយ្គ

១	រ៉ាយ្គ រ៉ាយ

២	រ៉ាយ	ខើយ	ណាវ
	រ៉ាយ្គ	ខើយ្គ	ណាវ្គ

៣	រ៉ាយ្គ ខើយ្គ ណាវ្គ

៤	រ៉ាយ្គ	ខើយ្គ	ណាវ្គ
	រីុត	ខើក	ណាក
	រើុស	ខើយ	ណើ

រ៉ាឃ្គ

វគ័ អាញ់ សើត ពែ អ៊ែ អ្វៃ ពឹង មុីរ ពឹង ស្រែ៊ ប្រ៉គ័ ទែ ប្រ៉គ័ តែប ។ ពូ សើត ពែ ទី សាណា សាណឹត អៀង ព្រក ក្រាស រ៉ារ់ ណុរ អ្យាំ សែម អ្យិរ ជ្រូល អៀង អូ ត្រគ់ ឡាក់កា ពិន កិញអៀ អុះ ។ វគ័ អាញ់ អ៊ែ អ្វៃ ពឹង មុីរ ប្រ៉គ័ ស្រាគ់ ប្រ៉គ័ ទឹងគង ។ អ៊ែ ប្រ៉គ័ ស្រាគ់ កេះ ៗ អ៊ែ រ៉ាឃ្គ ស្រាគ់ ប៉ាញ់ សាគ់ តាំពៀក ត្រង់ ញ៉ា អូ ស្រាគ់ ណោះ ។ អ៊ែ ប៉ាញ់ ត្រគ់ ប្ល៉ាគ់ ពឹង តាំពៀក តាទិច ស្រាគ់ អ៊ែ ណោះ កេះ ៗ អ៊ែ ជឹត កាំ អៀង ប៉ាញ័ ទឹងគង ។ ប៉ាគ់ កាង៉ាច ដារ់ ក្យាម័ ចឹង ម៉ុត អ៊ែ កាតាំង អ្យិរ អោគ រ៉ារ៉ក ក្យាម័ រអន់ទ្រឹល មុីរ អ៊ែ ។ ប៉ាគ់ មុាំង យ៉ោម សាយ៉ោម អ៊ែ អ្យក់ ស្រាគ់ អ្យក់ ទឹងគង អ៊ែ ផា “បះ ចាក ណាំង ប៉ាញ់ អ្យិរ ព្រី អាញ់ វេស” ។ ចាក ម៉ុត កាអ៊ែ កាណុាង ព្រី ប៉ប័ អ្យិរ ព្រី តែប ពឹង អ្លឹង អ៊ែ រ៉ាឃ្គ ស្រាគ់ ស្វាក ខឹប តាម៉ង់ ប៉ាញ់ អ្យិរ តង ប្រុឹប ៗ ឡិ តូគ ប៉ាគ់ តេះ អ៊ែ ផះ ចឹង អ្យក់ ផាឱី ប៊ិក តាឡូះ កាអ៊ែ ។ វគ័ រ៉ាឃ្គ ស្រាគ់ ចឹង ប៉ាញ់ ប៊ិក ។ ប៊ិក កា សាតាក់ លើយ កាអ៊ែ ។ ណោះ ហាង វគ័ អ៊ែ សឹត តាដោះ ។ តារ កាំលឺ អ៊ែ ចាក ពៀល រអន់ទ្រឹល មុីរ ណាគ្គ អ៊ែ ប៉ប័ ព្រក សា ប្លៃ៉ អ្លឹង អៀង ខាក់ ។ អ៊ែ រ៉ាឃ្គ ស្រាគ់ ប៉ាញ់ ព្រក ទី តាម័ គ្រោ កាតុ កេះណោះ អ៊ែ សឹត ប្រ៉គ័ សាអ្លឹង សង់ ។

ហៀន ច្រាត់ សិច__________

វ៉ាឃ្គ

គ	គ	គ	គ	គ
	____	____	____	____

វ៉ាឃ្គ	វ៉ាឃ្គ	វ៉ាឃ្គ	វ៉ាឃ្គ	វ៉ាឃ្គ
	____	____	____	____

វគ័ វ៉ាឃ្គ ស្រាគ់ ប៉ាញ់ អ្យិរ ព្រី ។

____

ប៉រ់ ច្រាត់ អន់ដីស តាំងឡា សារ **វ៉ាឃ្គ** អ្លេះ័ ៗ ពឹង កាស៊ៃ

អន់តេះ័ អា ៖

____

____

____

កាន ហៀន ទី ១១២

ក្លាំង

កាឡូក្រាម

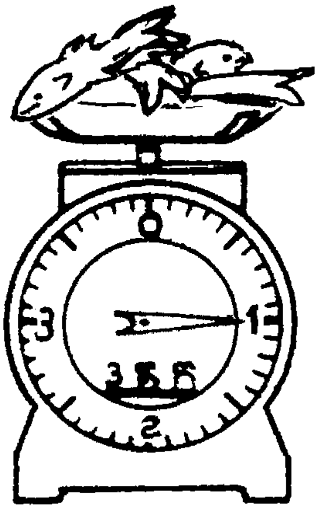

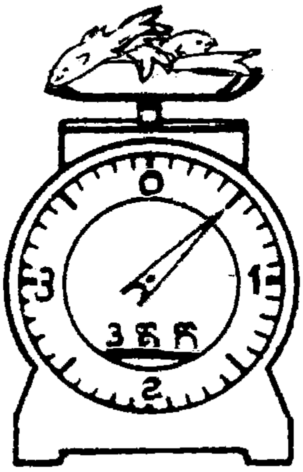

កា អា ទី ក្លាំង ១ កាឡូ ។ ១ កាឡូ សាម៉ឺ លូ ១០ ខាំ ។	កា អា ទី ក្លាំង ទងតិគ៍ កាឡូ ។ ទងតិគ៍ កាឡូ សាម៉ឺ លូ ៥ ខាំ ។

កាឡូ លូ ខាំ សាំរ៉ាប់ អញ់ជីង កាណាគ៍ ក្លាំង ។

១ កាឡូ = ១០ ខាំ

ទងតិគ៍ កាឡូ = ៥ ខាំ

កាឡូ អំហ្មែរ ពូ ច្រាគ់ ផា **គីឡូ** លូ **គីឡូក្រាម** ។
ផា ពូ ច្រាគ់ អន់ អ្លេះ ច្រាគ់ ផា **គក** ។ អញ់ជីង អំហ្មែរ
ច្រាគ់ ផា **ជញ្ជីង** ។

កាឡូ ទី ប៉ាន់ នែវ

១. កាឡូ អន់ទល គន

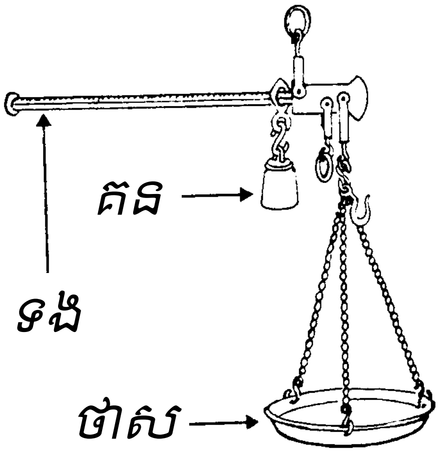

២. កាឡូ ថាស

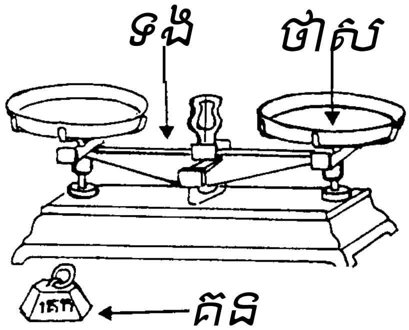

៣. កាឡូ មង

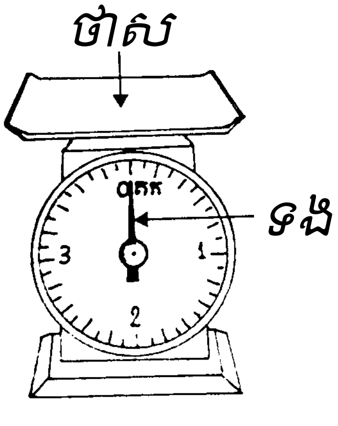

៤. កាឡូ ប៉ុង

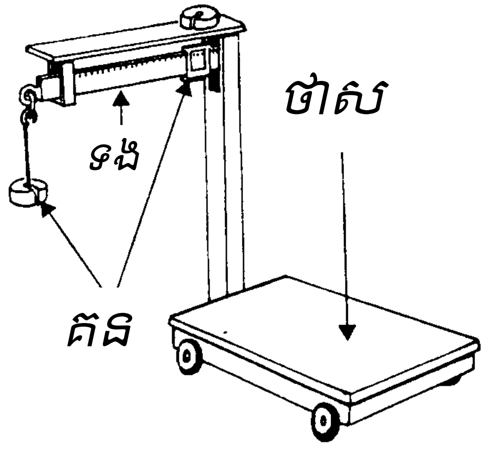

ហាត វ៉ះ ក្លាំង កាណាត៍ តែ៍ង កាន់តេះ៍ អា ។

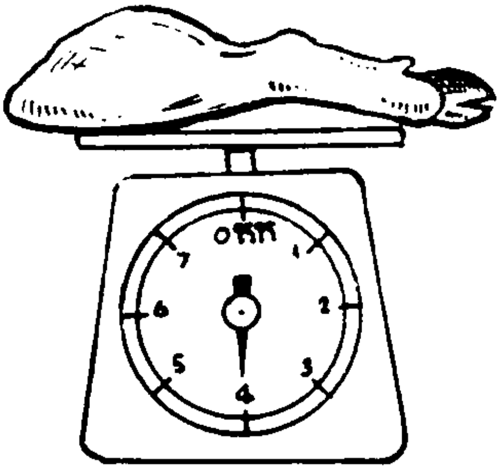

ជុង សាតែ ទី ក្លាំង .... កាឡូ ។

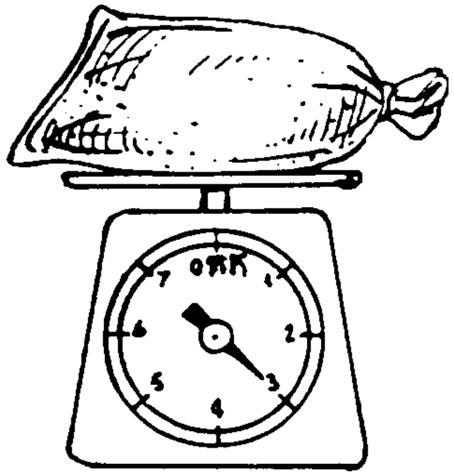

ប៉ោះ៍ ទី ក្លាំង .... កាឡូ ។

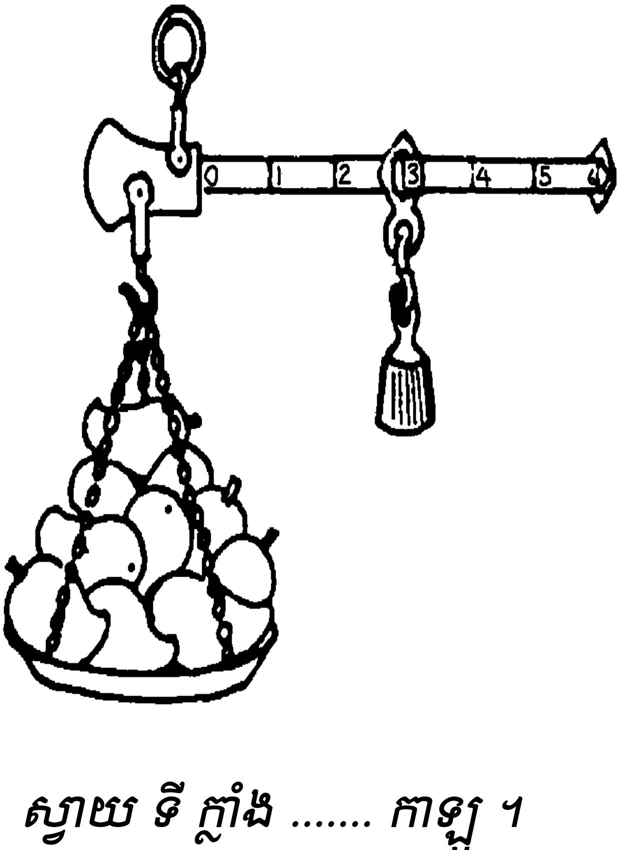

ស្វាយ ទី ក្លាំង .... កាឡូ ។

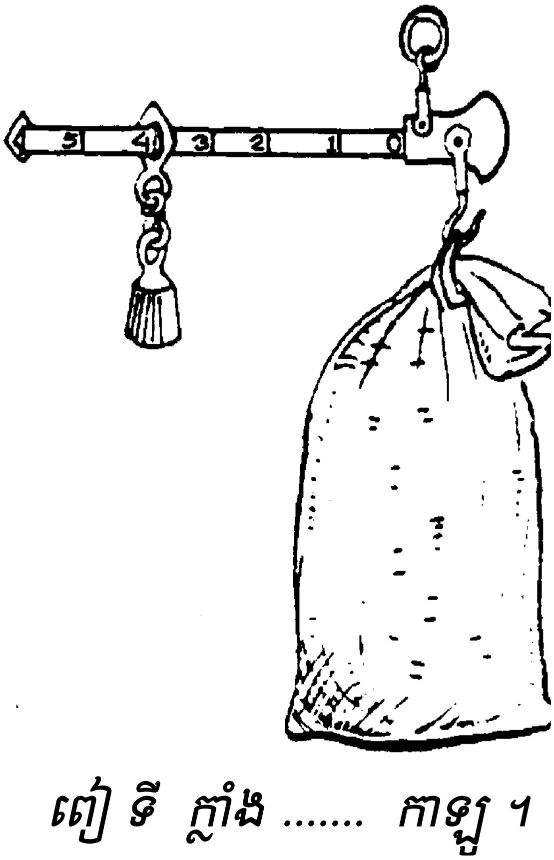

ពៀ ទី ក្លាំង .... កាឡូ ។

កាណាគ់ តែង កាន់តេះ ទី ក្លាំង ញ៉ាំង ខាំ ?

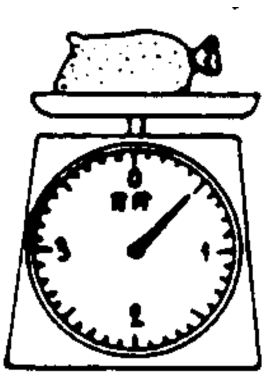

ណុំ តានសាយ ទី ក្លាំង ...... ខាំ ។

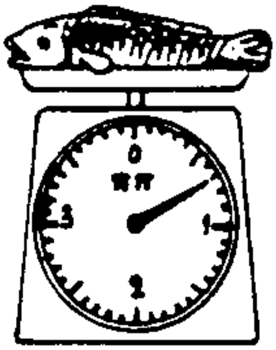

កា ទី ក្លាំង ...... ខាំ ។

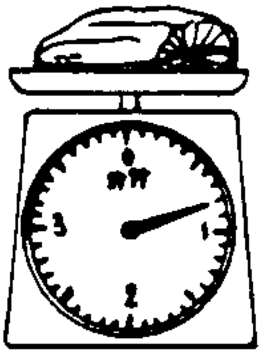

រ៉ាឡ្យា សាតែ ទី ក្លាំង .... ខាំ ។

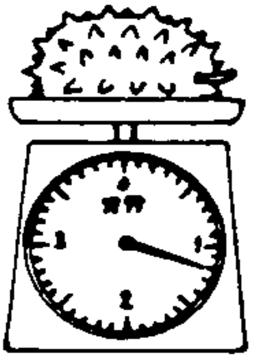

ប្លៃ៉ តាវេន ទី ក្លាំង ......គក
......ខាំ ។

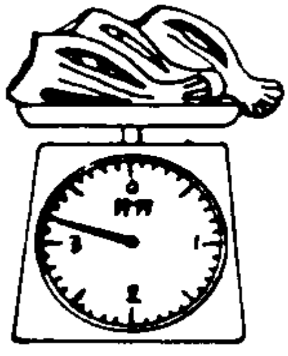

កា ប្រៃ៉ ទី ក្លាំង ...... កាឡ្យ
......ខាំ ។

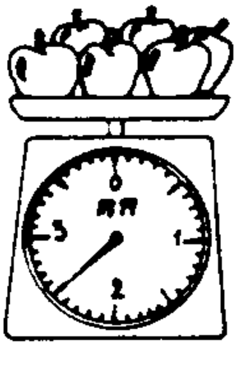

ប្លៃ៉ អ្លឹង ទី ក្លាំង ......កាឡ្យ
......ខាំ ។

កាន ហៀន ទី ១១៣

សារ ប៉ាណួស

កោះ ពិះ

ពូ សើត ពែ អន់ខែ អុះ ម៉ី ឡាំ ណាំង សាណា ប៉ាក់ ព្រី ។

អន់ខែ ប៉ប័ ពិះ តីស អន់ខែ អុះ ម៉ី កា កោះ កាមេ ពិះ ណោះ ។ កេះណោះ អន់ខែ ណាំង រ៉ាម៉េះ ណាំង រ៉ាម៉ល់ លូ ប្រ៉ក័ អន់ទ្រៀ តាអាំង ។

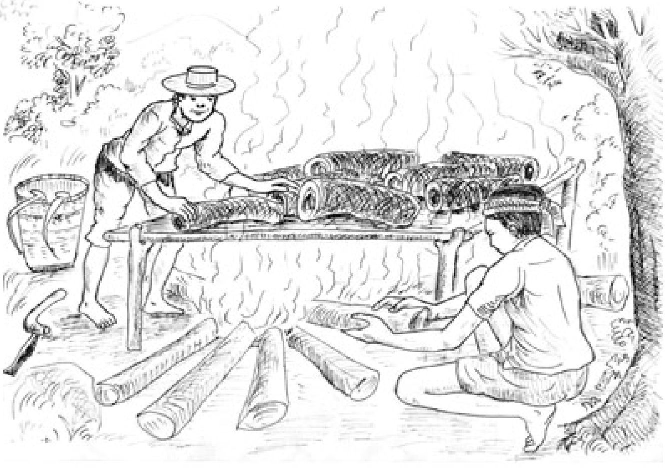

កេះណោះ អន់ខែ អ្យក់ ពិះ ណោះ ពុះ ឡះ តាអាំង កា អន់ខែ ម៉ាំង ណោះ។

តារ កាំលឺ តាយ៉ាង័ ម៉ី អ៊ែ ផា “អុះ អ៊ីស អ៊្វែ ក្យាត់ ពិះ កា ពិន ហះអា ហង ហោគ ។ អាញ៉ ចឹង សឹត អ្យក់ រ៉ាតេះ័ ប៉ាត់ ស្រុក ម៉ាត់ ពិន ប៉ាទុក ពិះ អា ។ ពិន ចឹង វ៉ុក សឹត អូ ដាម័ អុះ ខង ពិះ តីស ពិះ អៀង នីអៀ” ។ អុះ អ៊ែ ណោះ តើល ផា “អ៊ឹះ សឹត អត់ ម៉ី ឡាំ ប្រ៉ាល់ ណឺ” ។ ម៉ី អ៊ែ កា សឹត ទឹល ប៉ាត់ ស្រុក ។

ទ្រង ព្រី អា ទី ពិះ ម៉ោញ ណាគ្វ ចាក ណាំង ក្លោ អ៊ែ ពូ តាអាំង ណោះ ។ អុះ អ៊ែ ប៉ប័ ពិះ តីស ចាក ណាំង គួប

អ៊ែ ណោះ អ៊ែ អ្យូគ សាតាក់ ហាវ អ្វៃ ពឹង ក្យង់ អ្លឹង ។ ពិះ ប៉ាគ់ តេះ កា អ្យក់ គួប អ៊ែ ពូ តាអាំង ពឹង អន់ទ្រៀ ណោះ អ្យក់ តគ័ អ្យក់ តគ័ កល់ ឃូ កល់ ក្យាំង ឃូ ក្យាំង ឡាកោ ឃូ ឡាកោ ។ កេះណោះ ពិះ ឡាំ ក្យិល អន់ហ្គាំ គ្រឹប តើម អ្លឹង រណោះ ។ ប៉ាណ្ឌូស អ្វៃ ពឹង ក្យង់ អ្លឹង តោ អ្វៃ ចាំ ហៃ កាអ៊ែ លែវ ៗ នីណោះ័ ហាង ។ កេះ ពិះ ចោះ អន់ហ្គាំ ពិះ ឡាប ៗ គួប អ៊ែ ពិះ ពូ តាអាំង ណោះ កា រ៉ុស សឹត ណាគ្វ ។ កេះណោះ ចាក កា អន់ឌែ ប៉ាគ់ ព្រី រ៉ាង៉ាប់ ណាគ្វ ។ ប៉ាណ្ឌូស អ្វៃ ពឹង ក្យង់ អ្លឹង កា ជឹរ ប៉ាគ់ តេះ ហៃ ពិះ ពឹង អន់ទ្រៀ ទិ ចាក រ៉ាង៉ាប់ ។ អុះ អ៊ែ ណោះ ផា "ញ៉ោ ពិះ ត្រគ់ អ្លុ ចាក នីអៀ ? កេង ហាង ម៉ុ ចឹង អឹក កា អាញ៉ូ អា ។ កេះណោះ ម៉ុ អ៊ែ ទឹល លូ រ៉ាតេះ័ ឡឹង ស្រុក ហៃ ពិះ រ៉ាង៉ាប់ អូ ប៉ប័ ។ ម៉ុ អ៊ែ អំប៉ញ៉ូ ហះ អុះ អ៊ែ ផា

"អុះ ហះ ចំ អីស អន់ ពិះ រ៉ាង៉ាប់ អូ ប៉ប័ អា ?"

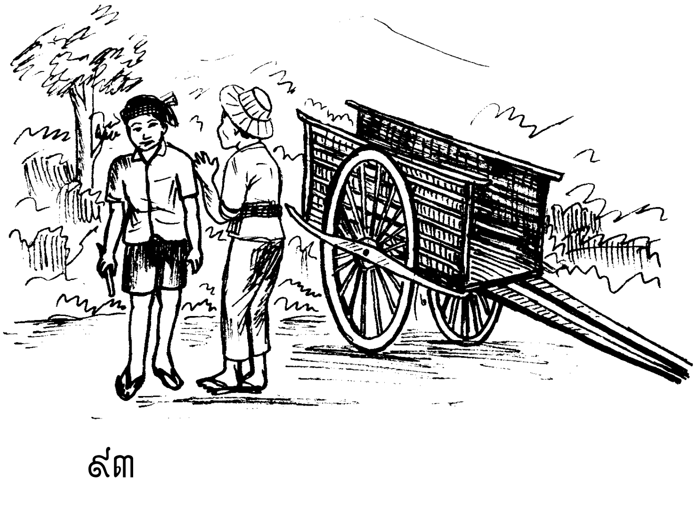

អ៊ុះ អ៊ែ តើល ម៉ី អ៊ែ ផា “ អាញ់ អ៊ូ ទី អន់ ប៉ាត់ ចំ អ៊ុះ ម៉ី ! ពិះ ណោះ គួប អ៊ែ ឡាំ អ្យក់ តាត់ អង់រ៉ុស សឹត កេះ ។ អា ទ្រង អន់ខែ អា” ។ ម៉ី អ៊ែ ផា “ថិ អាញ់ អ៊ូ សឿ អ៊ុះ ព្លង អ៊ីស អា” ។

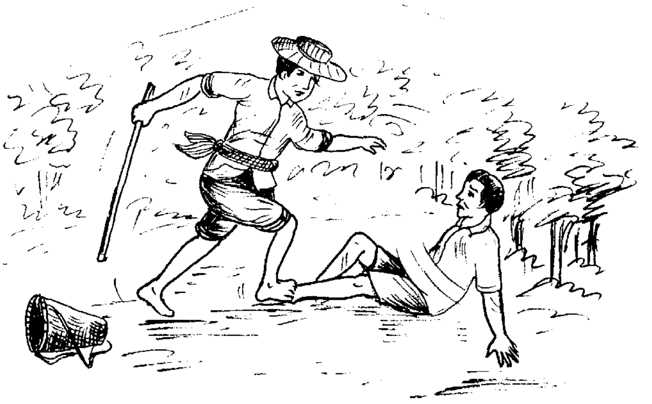

“ពិះ ចំ ចឹង អ្លុ រ៉ុស សឹត ទឹល ពិន ពុះ កាសិត តាអាំង សឹន កេះណោះ ទិ អ៊ីស សា ណោះ !” អ៊ុះ អ៊ែ ផា “អ៊ូ ម៉ី អាញ់ អ៊ូ ទី សា អ៊ុះ ។ អ៊ែ រ៉ុស សឹត តាទិច ហាង” ។ ម៉ី អ៊ែ អឹក កា អ៊ុះ អ៊ែ ខាក់ ។ ម៉ី អ៊ែ ពឹត អ៊ុះ អ៊ែ ប៉ាក់ ជុង ប៉ាក់ តី កេះណោះ សឹត អ្លាត អ៊ុះ អ៊ែ ហះ ណោះ ហាង ។ អ៊ុះ អ៊ែ កា ឡាឡាន ឡាំ អ្យក់ អន់ហ្គាំ ពិះ តាត់ អង់រ៉ុស សឹត គួប អ៊ែ ពៃ អ៊ែ ក្យល ឡាប ពឹង ឡាកោ ពឹង ជុង តី អ៊ែ ។

កេះណោះ អ៊ែ ដាត់ អ្លុ អ្យវ អ្លុ ចាក អ្យក់ អន់ហ្គាំ សឹត កាអ៊ែ ប៉ាត់ ស្រុក ដេល ។ ផះ អ៊ែ ចាក វទ្រង អ៊ែ សឹត ប៉ាត់ ស្រុក អ៊ែ ប៉ប័ កឹត អន់ត្រក័ តៅ ក្រោះ ក្រិម ។ អ៊ែ អ្យក់ អន់ហ្គាំ ឡាប ពឹង កឹត អន់ត្រក័ ។ កឹត អន់ត្រក័ ណោះ កា រ៉ុស សឹត អ្លុ ចាក ។

កឹត អន់ត្រក័ ផា “ឃ៊ី អាញ់ តែប ពឹល តែប វ៊ិច” ។ ប៉ាណូស ផា “ចំ ទី អីស តែប ពឹល អីស តៅ ក្រោះ កេះ អីស អា ពែ អាញ់ តាគ់ អង់វ៊ីស សឹត អីស អា ។ ទឹល នីណោះ័ ផា ទី កាន តុ កាម៉ាំង ទី កាន ថាំង កាដារ់ ទី សារ ទី កាឌី ជែ អ្លាត អាញ់ ហោគ” ។ កឹត អន់ត្រក័ តើល ផា “អឺះ” ។

កេះណោះ ប៉ាណូស ចាក កាអ៊ែ ណាន្គ ។ អ៊ែ ប៉ប័ កាពឹ តៅ អ្វែ ដឹង កាន់តឹង ។ អ៊ែ ទ្បាប លូ អន់ហ្ឆាំ កាពឹ ណោះ កា វ៊ីស សឹត ណាន្គ ។

អ៊ែ ចាក ណាន្គ ប៉ប័ អ្ល៊ង វ៊ាំង ។ អ៊ែ អ្យក់ អន់ហ្ឆាំ ទ្បាប ពឹង អ្ល៊ង វ៊ាំង ។

អ្ល៊ង វ៊ាំង កា វ៊ីស សឹត ចាត់ ហ្លា ណាន្គ ។

(សារ អា តូ ប៉ាគ់ កាន ហៀន ១១៨ ណាន្គ)

កាន ហៀន ទី ១១៨
សារ ប៉ាណូស កោះ ពិះ

កេះណោះ អ៊ែ ចាក ណាគ្វ ទឹល ប៉ាគ់ ស្រុក ពូ ។ កាណុង ស្រុក ពូ ណោះ ទី អង់កាន់ រ៉ូះ ម៉ោញ ដូវ ដាគ់ ឡាយ៉ាម៍ ខាក់ អង់កះ៍ តោ៍ ណាវណាគ្វ ។ មើគ ពឹ ប៉ាណូស តោ៍ ណោះ ផា "ផា ទី ប៉ាណូស ពឿ អ្លុ ប្រ៉ែគ៍ រ៉ុស សឹត គន អាញ់ អា អាញ់ អន់ អ៊ែ ទី ឡូត" ។ ប៉ាណូស ទី អន់ហ្គាំ ណោះ កា អ្យក់ អន់ហ្គាំ អ៊ែ ឡាប ពឹង ប៉ាណូស តោ៍ ។ ប៉ាណូស តោ៍ ណោះ កា រ៉ុស សឹត ណាគ្វ កេះណោះ អ៊ែ ផា "ហេ ម៉ៃគ ញ៉ា អាញ់ តៃប ពឹល តៃប វ៉ិច !" មើគ ពឹ អ៊ែ ផា "ចំ ទី អឹស តៃប ពឹល តៃប វ៉ុច អឹស តោ៍ កេះ អឹស អា ទី អំហ្ម៊ុយ ណោះ តាគ់ អង់រ៉ុស អឹស អា" ។

កេះណោះ មើគ ពឹ អង់កាន់ ប្រ៉ុី អន់ឌ៉ែ ទី គួប អន់ឌ៉ែ ប្រ៉ែគ៍ ក្លោ ប្រ៉ែគ៍ កាម៉ាញ់ ។ កេះណោះ ពូ ប៉ាញ់សង់ ប៉ាញ់សា អន់ឌ៉ែ កេះណោះ អន់ឌ៉ែ អ្វៃ អន់ឌូ ។ ទុញ ដាវ់ ទុញ ខៃ កេះ ក្លោ អ៊ែ ណោះ វ៉ាន់ដាប់ អន់ហ្គាំ ចៃគ ពឹង ប៉ាអច់ ព្រឹង កេះណោះ ចៃគ សាណើ ទ្រង អំបុាំង ។ កេះណោះ ក្លោ អ៊ែ ណោះ ប៉ិច ចាក អំហ្ម៊ុយ ។ ក្លោ អ៊ែ ផា "កាម៉ាញ់ ! អាញ់ ចឹង ចាក អំហ្ម៊ុយ អាញ់ អា ។ អឹស អ្វៃ ក្យាគ់ ហី កា ពិន ណឹ ។ អឹស អ្វៃ ពឹង ហី អា ជែ ដាក់ ដៃស សាណើ ពឹង ព្រឹង ហោគ" ។ កាម៉ាញ់ អ៊ែ តើល "អ៊ឺះ" ។

កេះណោះ ក្លោ អ៊ែ កា ចាក អំហ៊្មយ តាទិច ហាង កាអ៊ែ ។ ផោត អ៊ែ ចាក អំហ៊្មយ កាម៉ាញ់ អ៊ែ ទ្រង អា ផា ញ៉ា អ៊ែ ណោះ អូ អន់ អាញ់ ដាក់ ព្រឹង អា ហះ ? ទី កាណាគ៍ គិត កាណុង ណោះ ប ? បគ៍ អ៊ែ ដាក់ សាណើ ពឹង ព្រឹង ផាឌី ប៉ប៉ អន់ហ្គាំ ក្លោ អ៊ែ អន់ ពឹង ប៉ាអច់ ព្រឹង ។ អ៊ែ ហៃ វ៉ិច លូ ង៉ារ អុញ វាំងគីស ។ កាម៉ាញ់ អ៊ែ ផា "យ៉ើយ ! ញ៉ា ប៉ាណូស អា ចៃគ អុញ ឡូគ់ ពឹង ព្រឹង អា ទិះ ? អុញ សា កេះ សាណើ អា ។ អ៊ែ កា អ្យក់ ឡាំ តូះ ប៉ាគ់ វ៉ាំប្យាំង ។ ផាឌី ដារ់ លូ ខៃ ប៉ប៉ ឡឹង ប្លៃង អន់ឌៃ កា ប៉ូះ ជីរ វ៉ាប៊ិត អ្យក់ កា អន់ឌៃ ឡាវ៉ាន៍ សា កា អន់ឌៃ ហាង អន់ហ្គាំ ណោះ ។ ណោះ ហាង ដារ់ លូ ខៃ អូ អ្ល តៅ អ្វៃ ទឹល កិញអៀ ។ កេះណោះ ក្លោ អ៊ែ សឹត ឡឹង អំហ៊្មយ អំប៉ាញ់ ផា "កាម៉ាញ់ អីស ទី វ៉ាណាញ់ កាណាគ៍ អាញ់ តះ ?"

កាម៉ាញ់ អ៊ែ ផា "អ៊ឹះ អាញ់ ហៃ ហាង ណោះ ពែ អាញ់ សាមគ៍ កា អុញ ណោះ ហាង អាញ់ តូះ ប៉ាត់ ឡឹង ។ ផាឌី ដារ់ លូ ខៃ ជីរ រ៉ាំប៉ិត អ្យក់ កា អន់ខ៊ែ ទិណោះ៍" ។ ក្លោ អ៊ែ ប៉ិច អឹក ខាក់ អ៊ែ កា អ្លាត កាម៉ាញ់ អ៊ែ ណោះ ។ កេះណោះ អ៊ែ ចាក ឡាំ រ៉ះ កា កាពឺ រ៉ះ កា អ្លឹង រ៉ាំង រ៉ះ កា កឹ៏ត អន់ត្រក៍ ផា ៖

"អ្ហូ ទី កេះ អន់ហ្គាំ ពិន ពែ ទី កា ដារ់ ទី កា ខៃ អ្យក់ កា អន់ខ៊ែ កេះ ។ អ្យគ៍ អន់ជីស ឡាំ រ៉ាប៉ិត ឡឹង ដារ់ ឡឹង ខៃ តោ តង៍ អាញ់ ណើ" ។

កេះណោះ អ្លឹង រ៉ាំង កឹ៏ត អន់ត្រក៍ កាពឺ អន់ខ៊ែ ហាវ រ៉ាប៉ិត ពឹង ដារ់ ពឹង ខៃ ។ ណោះ ហាង ពិន ប៉ប៍ កិញអៀ ពិន ផា "ការ់ពឺ កាប់ ខៃ" ។ អន់ខ៊ែ ប៉ែង ដូវ ណោះ ហាង ។ ៙

មេរៀន ទី ១១៥

រឿងបុរសកាប់ពស់

កាលពីព្រេងនាយ មានបុរសពីរនាក់ ជាបងប្អូននឹងគ្នា ។ថ្ងៃមួយគេបបួលគ្នា ទៅរកបន្លែនៅក្នុងព្រៃ ។

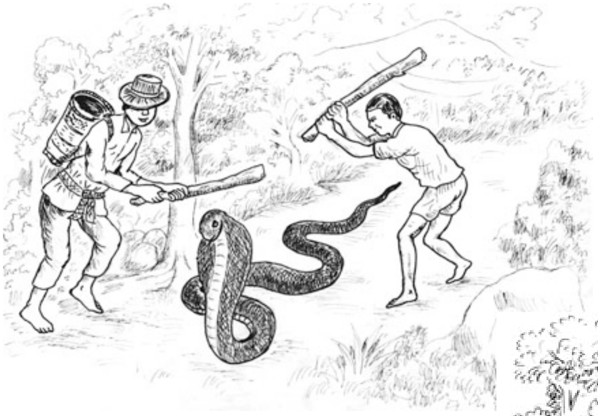

ដើរដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ពួកគេ បានជួបពស់មួយយ៉ាងធំ ហើយ ក៏នាំគ្នាសម្លាប់ពស់នោះទៅ ។

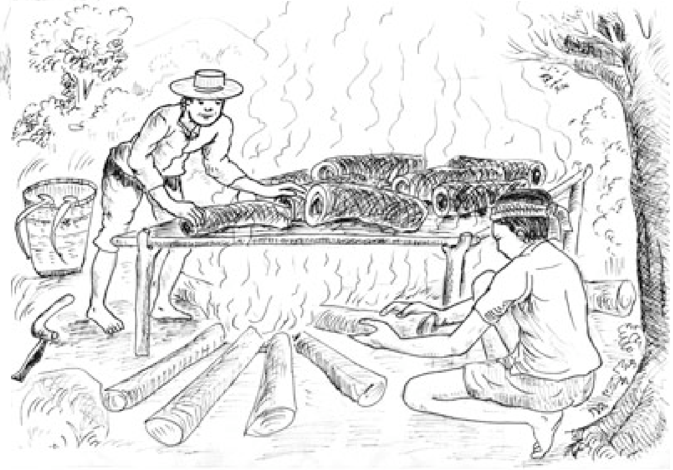

ពួកគេទាំងពីរនាក់ ទៅរក កាប់ឈើ មកធ្វើចង្អើរ ដើម្បីអាំងពស់ ។

ដល់ពេលយប់បុរសជាបងនិយាយ ៖ «ព្រឹកស្អែក ប្អូននៅចាំបង កន្លែងនេះហើយ បងនឹងទៅយករទេះ មកដឹកពស់នេះយកទៅផ្ទះ ។ យើងរែកមិនរួចទេ ព្រោះពស់នេះធំណាស់» ។

នៅក្នុងព្រៃឯណោះវិញ ពស់ញីកំពុងតែស្វែងរកពស់ឈ្មោល ដែលបាត់មិនឃើញត្រឡប់ទៅរូងរបស់វាវិញ ។

បុរសជាប្អូនបានឃើញពស់នោះ កំពុងរកគ្នាវា គាត់ភ័យពេកក៏រត់ឡើងទៅពួនលើដើមឈើ ។ ពស់ញីក៏ពាំពស់ឈ្មោលចេញពីចង្អើរ ហើយតំរៀបតខ្លួនពស់ឈ្មោលឡើងវិញ ។ ពស់ញីបានស្វែងរកថ្នាំតាមដើមឈើនៅក្បែរៗនោះ ដើម្បីលាបខ្លួនពស់ឈ្មោល តអោយរស់ឡើងវិញ ។

ពេលពស់ញីលាបរួចហើយ ពស់ឈ្មោលក៏រស់ឡើងវិញ ហើយនាំគ្នាវាចូលក្នុងព្រៃបាត់ទៅ ។ បុរសប្អូននៅលើចុងឈើនោះ ក៏ចុះមករកពស់ដែលវាអើរ តែមិនឃើញសោះ ហើយនិយាយ ៖ «ពេលបងខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ គាត់ប្រាកដជាខឹងនឹងខ្ញុំហើយ» ។ បុរសបងក៏បររទេះមកដល់ ហើយសួរប្អូន ៖ «ឯណាពស់ ម៉េចក៏មិនឃើញ ?»

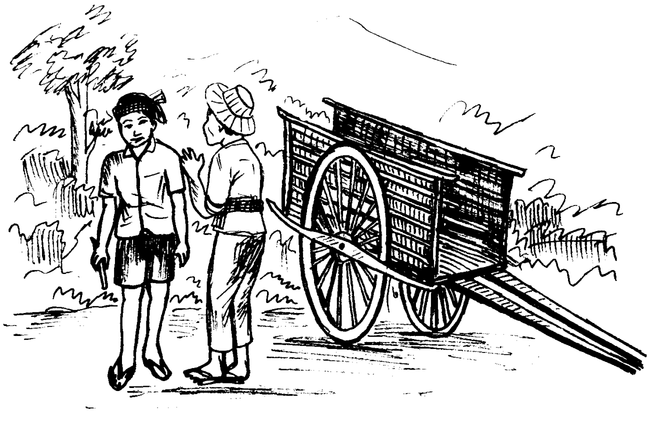

ប្អូនឆ្លើយ ៖ «ពស់គ្នាវា ធ្វើអោយរស់ឡើងវិញហើយ» ។ បុរសបង ៖ «អញមិនជឿទេ មិនដែលពស់កាត់ជាកង់ៗ អាំងឆ្អិនហើយ អាចរស់ឡើងវិញបានទេ ឯងប្រាកដជាស៊ីអស់ហើយមែនទេ?»

ទោះជាប្អូនខំពន្យល់យ៉ាងណា
ក៏បុរសជាបងមិនជឿឡើយ ។
គាត់ខឹងប្អូនខ្លាំងណាស់ ថែម
ទាំងវាយប្អូនរហូតដល់បាក់ដៃ
និងបាក់ជើងអស់ រួចត្រឡប់
ទៅភូមិវិញ ទុកប្អូននៅក្នុងព្រៃ
តែម្នាក់ឯង ។

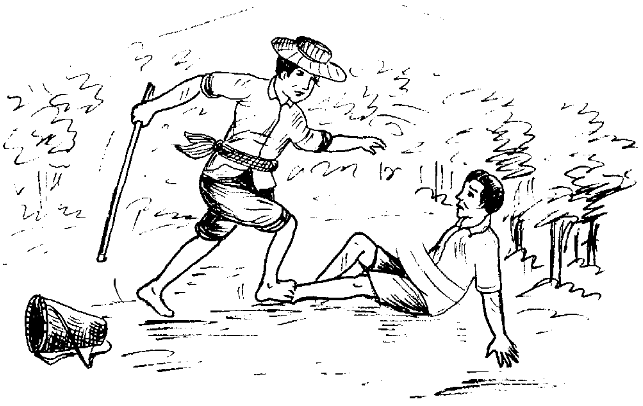

បុរសជាប្អូនខំលូនទៅរកថ្នាំ
ដែលពស់បានលាបអោយគ្នាវា
រស់ឡើងវិញនោះ មកលាបដៃជើងវា
លាបរួចហើយ គាត់ក៏អាចក្រោកឈរ
និងលើកដៃជើងបានដូចធម្មតា
ហើយត្រឡប់ទៅភូមិវិញ ។

ដើរដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ គាត់បានជួបនឹងសត្វគីង្គក់មួយងាប់ ឡើងក្រៀម ។ បុរសនោះក៏យកថ្នាំពស់លាបលើគីង្គក់ ហើយគីង្គក់នោះក៏រស់ឡើងវិញ រួចវានិយាយ ៖ «យី! អញដេកលក់ទេតើ!» ។ បុរសនោះនិយាយទៅកាន់គីង្គក់ ៖ «ឯងមិនមែនដេកលក់ទេ ឯងងាប់ហើយ តែខ្ញុំបានធ្វើឲ្យឯងរស់ឡើងវិញ ដូច្នេះថ្ងៃក្រោយ បើសិនជាខ្ញុំមានរឿងរ៉ាវ សូមកុំភ្លេចខ្ញុំណា៎» ។

ដើរទៅមុខបន្តិច បុរសនោះបានជួបនឹងត្រីខ្យានមួយ ងាប់នៅសល់តែឆ្អឹង ។ បុរសនោះអាណិត ក៏បានលាបថ្នាំពស់អោយ ត្រីនោះក៏រស់ឡើងវិញ ។

បុរសនោះបន្តដំណើរទៅទៀត បានឃើញដើមឈើងាប់ ក៏យកថ្នាំនោះលាបអោយ ហើយដើមឈើនោះក៏រស់ឡើងវិញដែរ ។

(តទៅមេរៀនទី ១១៦)

មេរៀន ទី១១៦
រឿងបុរសកាប់ពស់

ពេលធ្វើដំណើរដល់ភូមិមួយ បុរសនោះឮសូរមនុស្សស្រែកទ្រហោយំ ព្រោះមានស្រីក្រមុំស្អាតម្នាក់ ទើបតែនឹងដាច់ខ្យល់ស្លាប់ ។ ឪពុកម្ដាយស្រីក្រមុំនោះនិយាយថា បើអ្នកណាចេះធ្វើអោយកូនគាត់រស់ឡើងវិញបាន គាត់នឹងលើកកូនក្រមុំនោះអោយភ្លាម ។ បុរសនោះបានយកថ្នាំពស់មកលាបលើខ្លួននាង ស្រីក្រមុំនោះក៏រស់ឡើងវិញ ។ ឪពុកម្ដាយរបស់ស្រីក្រមុំនោះ ក៏បានរៀបការអោយគេទាំងពីរនាក់មែន ។

គេទាំងពីរនាក់រស់នៅជាមួយគ្នាយ៉ាងសុខសាន្ត ។ បុរសនោះបានយកថ្នាំពស់ទៅលាក់ទុកនៅក្នុងកាផា រួចយកខោអាវដាក់គ្របពីលើ ដើម្បីកុំអោយប្រពន្ធដឹង ។ ថ្ងៃមួយបុរសនោះនឹកចង់ទៅលេងភូមិអ្នកជិតខាង ។

គាត់និយាយប្រាប់ប្រពន្ធ ៖ «ថ្ងៃនេះ! បងចង់ទៅលេងភូមិខាងណោះបន្តិច អូនត្រូវនៅមើលផ្ទះ ហើយកុំបើកមើលអីវ៉ាន់ដែលបងដាក់នៅក្នុងកាផានោះអោយសោះ» ។ ពេលបុរសនោះទៅបាត់ នាងជាប្រពន្ធឆ្ងល់ណាស់ ក៏លួចបើកមើលអីវ៉ាន់នៅក្នុងកាផា ស្រាប់តែឃើញថ្នាំ ដូចជារងើកភ្លើងនៅក្នុងកាផានោះ ។

ប្រពន្ធក៏និយាយ៖ «ហេតុអ្វី
បានជាប្ដីខ្ញុំយករងើកភ្លើង
មកលាក់ក្នុងកាផាដូច្នេះ
វាមិនឆេះអីវ៉ាន់អស់ទេឬអី?» ។
នាងជាប្រពន្ធក៏យកថ្នាំទាំងនោះ
ទៅចាក់ចោលនៅខាងក្រៅផ្ទះ ។

ពេលព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទមកបំភ្លឺផែនដី បានឃើញថ្នាំនោះ ក៏ដណ្ដើមគ្នាលេបបាត់អស់ទៅ ។ ពេលបុរសជាប្ដីមកដល់ផ្ទះ ក៏ទៅមើលថ្នាំរបស់ខ្លួននៅក្នុងកាផា តែគាត់រកថ្នាំនោះមិនឃើញសោះ។ ក៏សួរប្រពន្ធ ៖ «តើថ្នាំដែលបងដាក់ក្នុងកាផានេះទៅណាបាត់អស់ហើយ?» ប្រពន្ធឆ្លើយ ៖ «ខ្ញុំបានយកទៅចាក់ចោលខាងក្រៅផ្ទះ ហើយព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទដណ្ដើមគ្នាលេបអស់ហើយ» ។ បុរសជាប្ដី ស្ដាយថ្នាំនោះណាស់ តែមិនដឹងធ្វើដូចម្ដេចឲ្យបានត្រឡប់មកវិញ ព្រោះព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទលេបអស់ហើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទ មិនចេះស្លាប់រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។
បុរសនោះក៏ដើរទៅរកគីង្គក់ ឈើងាប់ និងត្រីខ្យាន ហើយគាត់ប្រាប់ ៖

«ថ្នាំយើងនោះ ព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទ បានដណ្ដើមយកទៅបាត់ហើយ ដូច្នេះចូរពួកឯង ទៅដណ្ដើមមកឲ្យខ្ញុំផង» ។ ពេលនោះគីង្គក់ ឈើងាប់ និងត្រីខ្យាន ក៏នាំ គ្នាឡើងទៅ ដណ្ដើមថ្នាំនោះពីព្រះអាទិត្យ និងព្រះចន្ទ។ ដូច្នេះបានជារហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ យើងហៅថារាហូចាប់ចន្ទ គឺជាពួកគេទាំងបីនោះហើយ ៕ ៙

កាន ហៀន ទី ១១៧

ផា ទី ឡេក នីទៅ ៗ អៀង ទង អូ ប៉ាណាប បូក ប៉ាតុំ អុះ ផា អ្លុ ឡេក គុណា ។ កាប ប៉ាន់ដឹប   ៧ × ៨ = ២៨

ឡាម៉ាគ ឡឹង   ៧ + ៧ + ៧ + ៧ = ២៨ ។

កាប ប៉ាន់ដឹប ទី ទៀ ៣ ក្រុំ ។ កាណុង ១ ក្រុំ ទី ទៀ ៣ កាតុ ។ ទិណោះ ទី ទៀ ញ៉ាង កាតុ ? ផា ពិន បូក កា ត្រគ់ នីទៅ ដេល ។

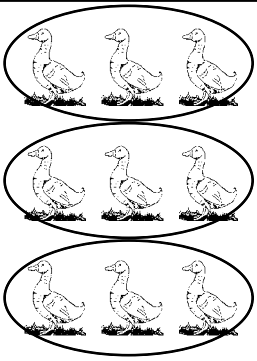

៣ + ៣ + ៣ = ៩

៣ × ៣ = ៩

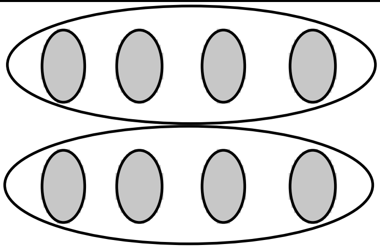

៨ + ៨ = ...

២ × ៨ = ...

២ × ៣	៣ × ៥	៨ × ៣	៧ × ៣	៦ × ២
៥ × ៥	៩ × ៨	៨ × ៥	៦ × ៦	៩ × ៣
៥ × ២	៦ × ៣	៨ × ២	៧ × ២	៨ × ៣

ប៉ះ ហៀន គុណ ឡេក

	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០
១	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០
២	២	៤	៦	៨	១០	១២	១៤	១៦	១៨	២០
៣	៣	៦	៩	១២	១៥	១៨	២១	២៤	២៧	៣០
៤	៤	៨	១២	១៦	២០	២៤	២៨	៣២	៣៦	៤០
៥	៥	១០	១៥	២០	២៥	៣០	៣៥	៤០	៤៥	៥០
៦	៦	១២	១៨	២៤	៣០	៣៦	៤២	៤៨	៥៤	៦០
៧	៧	១៤	២១	២៨	៣៥	៤២	៤៩	៥៦	៦៣	៧០
៨	៨	១៦	២៤	៣២	៤០	៤៨	៥៦	៦៤	៧២	៨០
៩	៩	១៨	២៧	៣៦	៤៥	៥៤	៦៣	៧២	៨១	៩០
១០	១០	២០	៣០	៤០	៥០	៦០	៧០	៨០	៩០	១០០

៨ x ៤ = ☐

៩ x ២ = ☐

---

៨ x ៨ = ☐

៩ x ៩ = ☐

កាន ហៀន ទី ១១៨
វត៑ ម៉ង៑ អ៊ែ ប៉ាសាក់ ទុញ កេះ

អ្វៃ កាណុង ខាប់ខ្ជួ វត៑ ម៉ង៑ លូ ណោះ សិវ អន់ឌែ អ្វៃ ទី វត៑ ទី យ៉ាត់ ។ អន់ឌែ ទី គន ប៉ាតាម៑ គន អង់កាន់ អ៊ែ ទី ក្លោ កេះ ។ កេះណោះ អ៊ែ ទី គន ម៉ោញ ណាគ្គូ ដេល ។

រ៉ប់ ដារ់ អន់ឌែ អ្វៃ ប៉ាត់ ម៉ុីរ ប៉ាត់ ស្រែី អន់ឌែ ប្រ៉ត៑ ង៉ារ ទិឌ្ជូ ។ ហះកា យ៉ាត់ តូញ វត៑ ម៉ង៑ រ៉ប់ ដារ់ អា អន់ឌែ អ្វូ ស្វូវ សាង៉ុំ អុះ ខង អន់ឌែ អ្វូ ស្វូវ ប៊ុច សង់ ប៊ុច សា កេះ ។ ទឹល នីណោះ៑ អន់ឌែ ហ៊ែង វ៉ាំងកៃគ ហ៊ែង វ៉ាំងកៃគ ។ ទឹល នីណោះ៑ អន់ឌែ អ្វៃ ដឹង ពឹង ហី ។

រ៉ប់ ង៉ាច ៗ កេះ អន់ឌែ សង់ សា ខាប់ខ្ជួ អ៊ែ ទិឌ្ជូ លូ ហី ពូ ក្យាម៑ រណោះ អន់ឌែ ឡាំ អ្វៃ សាំយ៉ុាំង វត៑ ម៉ង៑ ម៉ាមន លូ រ៉ះ សារ វត៑ ប៊ិក ពូ សើគ ពែ ។

អន់ឌែ ទិឌូ ណោះ ថៃ អ្យឹប ហាត់ ខាក់ ។ បក់ អន់ដា អ្យឹប ពឹង តាំង បក់ អន់ដា អ្យឹប ហាត់ តាមួរ បក់ អន់ដា ឡាំ សុះ ហាត់ ប៉ាត់ អំហ្វូវ អុញ ចារ ពូ ប្រ៉គ៍ ពរ សាអ្លឹង ។ វគ៍ ម៉ង៍ អ៊ែ ម៉ាមន ឡុច

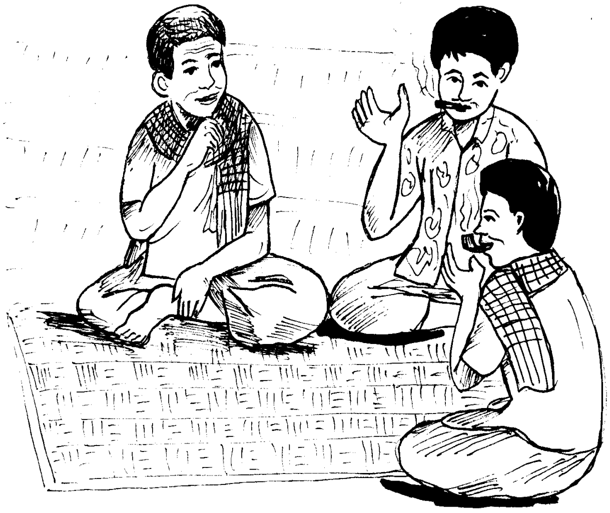

ម៉ោញ អញ់ស៊ែ កេះ ។ អ៊ែ ចឹង ម៉ាមន ម៉ោញ អញ់ស៊ែ ណាគ្វ ។ តាំង អ៊ែ អ៊្វៃ ចាកោគ ពឹង ពឹរ អ៊ែ ណោះ ហាង ខង អ៊ែ អ៊ូ សុះ ហាត់ អុះ ផា អ្យី ហាត់ អ៊ែ ចឹង ប៉ាសាក់ ។

អ៊ែ ម៉ាមន ចាំ ទុញ ៗ ប៉ានឹរ អ៊ែ កា ចាំ អ៊ូ តេះ ចាំ អ៊ូ តេះ ញូន អ៊ែ អ៊ូ អ្លុ តាំងហើម ខង អ៊ែ ទី កាហៀក ពឹង តាដក៍ អ៊ែ ។ កេះណោះ អ៊ែ កាហៀក កាសុះ អៀង តិគ៍ ។

កិញអៀ អា ញូន ទី អ្យី ហាត់ អ្យី អុញ ឡឹង អំហ្វូវ ប្រ៉គ៍ អន់ វគ៍ ម៉ង៍ ប៉ាណាប តាំងហើម ។

ទឹល នីណោះ៍ អ៊ែ ឃឹត ផា អាញ់ អ្លាត អ៊ូ ម៉ាមន ណាគ្វ ហាង ខង អ៊ែ អ៊ូ សួវ ទី សាង៉ុំ ឡាក់ កា អ៊ែ អន់ទ្រួល អុះ ។

រ៉ប់ មុាំង អ៊ែ ឡាច់ សាអូះ អៀង ប៉ាសាក់ អៀង ហ្លិត ឡឹង ថាំម៉ាដា ។ អ៊ែ ឃឹត ផា   ទី អីគ ព្ល កាមុាំង ។ ពៀរ ប៉ៃង ដារ់ ឡឹង ណោះ ផះ អ៊ែ កាសុះ កាហៀក អ៊ែ ប៉ប៍ កាហៀក ទៀក ពឹរ ទី ផាម ។

ប៉ាគ់ កាំលឺ អ៊ែ ឡាំ ប៉ាគ់ មួត មូ៉អ្យា ភឿ អន់ មូ៉អ្យា ប៉ានិត អ៊ែ អីគ ណោះ ។ ផះ មួត មូ៉អ្យា ប៉ប៍ កាហៀក វគ៍ ម៉ង៍ មូ៉អ្យា អ៊ែ កាគឹន ផា វគ៍ ម៉ង៍ អ៊ែ អីគ របេង ហាង ។ មូ៉អ្យា ទី រ៉ះ អន់តគ់ កាអ៊ែ ប្រុឺ វគ៍ ឡាំ ប៉ាគ់ មូ៉អ្យា ខេត ។ ផា គម ទុញ ហ៊ែង រុាំងកែគ ៗ តោ៍ ហាង ។

“ផា អីស កាហៀក កាសុះ ផាញ៉ាត អា ត្រគ់ តឹត ប៉ាគ់ ពូ អន់ទៀគ ឡាក់ អ្វៃ ក្យាម៍ រគែង ។ អីគ របេង អា ពូ អ្លុ តាគ់ អន់ដាគ់ ប៉ាគ់ ចារ មូ៉អ្យា តោ” ។

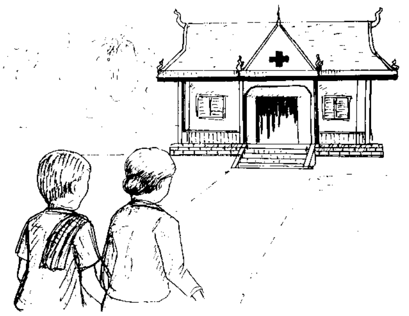

ទឹល កាំលឺ តាយ៉ាង៎ វគ៎ លូ យ៉ាគ់ អន់ឌែ
ចាក ឡាំ ប៉ាគ់ ខេត កាណុង ពុត
អន់ឌែ អ្យូគ ចាក វទ្រង ខង ស្រុក
អន់ឌែ ចាំងហាឃ្គ ឡឹង ខេត
កេះណោះ អន់ឌែ អូ សូវ ទី សាងុំ អូ
ត្រុះ ចាក តិគ៎ ។ អន់ឌែ ចាក ទី តាំបើុះ មង ខង អន់ឌែ ចាក
រ៉ាឡូវ ចាក រ៉ាឡូវ ។

ផះ អន់ឌែ ឡាំ ទឹល ប៉ាគ់ ហី មួត
មូ៉អ្យា ។ មូ៉អ្យា ប្រើុ អ៊ែ កាហៀក
កាសុះ ចៃគ ពឹង ចាយ ។ កេះណោះ
ពូ អ្យក់ ឡាំ ប៉ានិត ហៃ កាណុង ខឹង ។
ពូ តាគ់ អន់តឹស ពូ ប៉ានិត ហៃ កា ប៉ប៎ ទី ផាញ៉ាត របេង ។

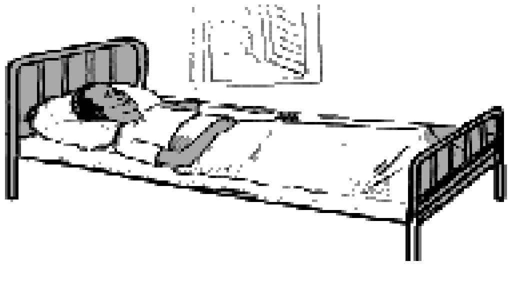

ផះ ណោះ មូ៉អ្យា ទី រ៉ះ កាអ៊ែ ផា
"អ៊ីស ត្រគ់ អ្វៃ តៃប ហះ មូ៉អ្យា អា
ពៀរ ខៃ ។ កេះណោះ ណាគ្វ សឹត
រ៉ាឡូវ ប៉ាគ់ ហី ។ អ៊ីស ត្រគ់ ឡាំ អ្យក់
អន់ហ្គាំ ប៉ាគ់ ហី មូ៉អ្យា ម៉ោញ ខៃ
ម៉ោញ ទង អន់ ទិ ត្រោ ខៃ" ។
កេះណោះ មួត មូ៉អ្យា ទី អន់តគ់ រ៉ះ
កា អ៊ែ ឡឹង កាន ប៉ងកាន់
ជែ អន់ តឹត ប៉ាគ់ ពូ អន់ទៀគ ណាគ្វ ។

ផា អ៊ែ ប៉ាសាក់ ត្រគ់ ប៊ឹត ពឹរ លូ តី ។ កេះណោះ ជែ កាហៀក កាសុះ ឡាឡិគ៍ ឡាឡាគ៍ កាសុះ ចៃត ពឹង ចក ។ កេះណោះ សិរ តេះ ជ្រូ ៗ កេះណោះ ឡុំ ។ ផា ប៊ុច កា អ៊ែ ទី សាង៉ុំ ស្រិស ត្រគ់ អន់ អ៊ែ សា សាណា អៀង នែវ ឡាក់កា សាតែ អិ្យរ កា កាតាប់ អិ្យរ លូ ប្លៃ អ្លឹង អៀង នែវ ។

រ៉ប់ ដារ់ ផះ អន់ឌែ អ្វៃ ប៉ាគ់ ហី ម៉ូអ្យា យ៉ាគ់ ប្រ៉គ៍ សាអ្លឹង ពរ ប៉ាអាំ ៗ អន់ កា វគ៍ សង់ សា ។ ហះកា វគ៍ អ្វូ សាណុក អ្វៃ អុះ ខង អ៊ែ កាចាំង កា ង៉ារ កា ហី ប៉ើក ស្រុក តេះ អ៊ែ ។

យ៉ាគ់ អ៊ែ អ្វៃ សាម៉ុក សាម៉ាញ ខាក់ ខង កាណុង ខាប់ខ្វ អ៊ែ ទី ពូ ប៉ាសាក់ កាខាក់ លូ ទី កាហៀក កាសុះ អៀង តិគ៍ ។ អ៊ែ អ្យូគ កា កើត អឹគ របេង ។ យ៉ាគ់ ទី រ៉ះ កានង៉ាន ឡាក់ កើត កាណុង ហី អ៊ែ កា មួត ម៉ូអ្យា ។ ម៉ូអ្យា កា រ៉ះ កាអ៊ែ ផា “ផា ពូ ប៉ាសាក់ ទុញ កេះ ផា ទី កាហៀក អៀង ប្រ៊ើ ពូ កាហៀក កាសុះ ចៃត ពឹង ចក ។ កេះ ណោះ ឡាំ ជឹន កា ម៉ូអ្យា ពូ ប៉ានិត ហៃ” ។

ហះកា យ៉ាត់ អូ ឃើត ឡឺង គន សោ អ៊ែ អ្វ៊ែ រ៉ាហឹញ ៗ ណោះ អុះ ខង ពូ ច្រាត៍ អន់ហ្គាំ ប៉ងកាន់ កេះ ៗ ។

យ៉ាត់ អ៊ែ ហោក កា មួត ម៉ូអ្យា ទី រ៉ះ ផា អឹត វត៍ អូ ទី តឹត ប៉ាត់ ពូ អន់ទៀត អុះ ។ ប៉ាសាក់ កាណុង ខាប់ខួ ហី អ៊ែ ឡាក់ ប៉ាសាក់ ទុញ រ៉ាំងអា រ៉ាំងអ៊ឹង ណោះ ឡាច់ ឡឺង អ៊្យ ហាត់ អ៊្យ តាំង ។ ទឹល នីណោះ៍ ផា អ៊ែ ឃ្លាត អ៊្យប ហាត់ អ៊ែ ចឹង ដាត់ អូ ប៉ាសាក់ ហង ។

មួត ម៉ូអ្យា ទី អន់តត់ រ៉ះ កា ខាប់ខួ ហី យ៉ាត់ ផា "អ៊្យ ហាត់ ឡាក់ កា អ៊្យ អុញ កាណុង ហី ពរ ផះ ពិន អ្វ៊ែ ប្រ៉ត៍ ពរ ប្រ៉ត៍ សាអ្លឹង អ៊្យ ណោះ ទុក ៗ អ្វ៊ែ កាណុង ហី ប្រ៉ត៍ អន់ បឹត ទី ញែក អុញ ប៉ាញ៍ ទឹប ហី ។

កាន អ៊្យប ហាត់ អ៊្យ ហាត់ ណោះ នីទៅ ដេល ។ អ៊្យ ហាត់ ប្រ៉ត៍ អន់ អញ់សោហា ពិន ម៉ូ លូ ទី អឹត ។

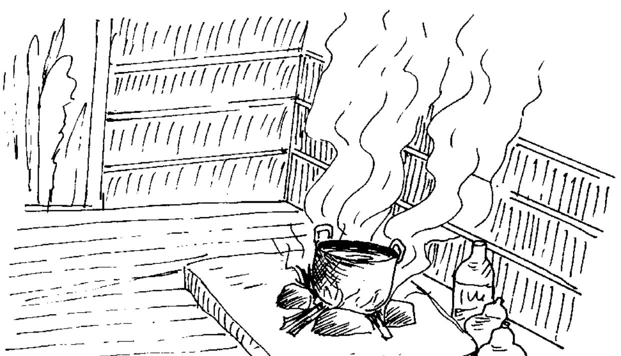

ប៉ៃង ខៃ ឡឹង ណោះ វគ័ សឹត ប៉ាគ់ ស្រុក ប៉ាគ់ តេះ អ៊ែ តាំងឡា ។ កេះណោះ អុះ មន គន សោ កាំឡាំង ស្រុក ហោក កា អ៊ែ ខាក់ ។ ពូ តូះ តាពៃ សៃ ពរ ពូ អៃត អរ់ ឡាំងអរ់ គូក ឡាំងគូក ។ ផះ ពូ អៃត ណោះ ពូ អូ អ៊ីប ហាត់ អុះ ខង ពូ អ្យគ កា ទី អ៊ី ហាត់ ប្រ៉គ័ អន់ វគ័ ម៉ង័ ប៉ាសាក់ ណាគ្ន ខង ប៉ាសាក់ អ៊ែ ណោះ បេី តាន័ ដាគ់ តាទិច អុះ ។

កិញអៀ អា វគ័ ម៉ង័ អ្វៃ ឡាវ៉ាន័ អន់ហ្គាំ គ្រោ ខៃ ណាគ្ន ។ ហះកា អីគ អ៊ែ អា អូ តឹត ប៉ាគ់ ពូ អុះ ខង អ៊ែ អូ ទី ផាញ៉ោត របេង អ្វៃ ពឹង កាហៀក អ៊ែ កេះ ។ វគ័ ម៉ង័ លូ កាម៉ាញ់ អ៊ែ អន់ខៃ អ្វៃ សង់ ។

វគ័ ម៉ង័ អ៊ែ រ៉ះ កា កាម៉ាញ់ អ៊ែ ផា “មួត ម៉ូអ្យា រ៉ះ កា អាញ់ ផា ៖ ផា ពិន អ៊ីប ហាត់ កេីត ផាញ៉ោត អៀង នែវ កេីត ប៉ាសាក់ កេីត អីគ កល់ កេីត អូ ត្រូះ កេីត អីគ ណូស អេះ អញ់សោហា ប្រ៉គ័ អន់ ពិន ប៉ុក វ៉ាច់ ប៉ុក ពុង” ។ ៚

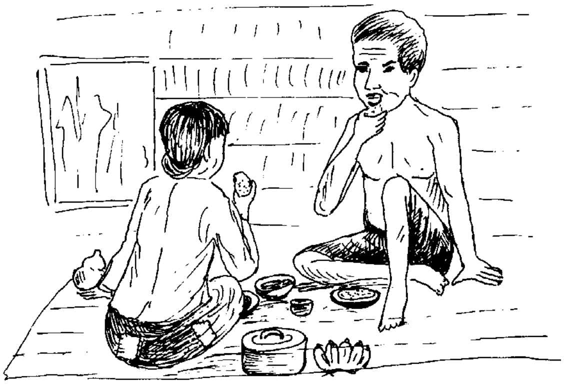

មេរៀន ទី១១៩

តាម៉ងក្អកយូរហើយ

ក្នុងគ្រួសាររបស់តាម៉ង និងមីងសិរ មានសមាជិកដូចតទៅ ៖ តា យាយ និងកូនប្រាំនាក់ ។ កូនស្រីច្បងមានប្ដីហើយ ថែមទាំងមានកូនមួយទៀតផង ។

រៀងរាល់ថ្ងៃគេតែងតែទៅធ្វើចំការទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែយាយតូញ និងតាម៉ង ។ សព្វថ្ងៃតាមិនសូវមានកំលាំងទេ ដោយគាត់ហូបអ្វីមិនសូវបាន ហើយចេះតែស្គមទៅៗ ។ ដូច្នេះតានៅចាំផ្ទះ ។

រៀងរាល់ល្ងាច ក្រោយពេលហូបបាយរួច គ្រួសាររបស់គាត់ទាំងអស់គ្នា និងអ្នកជិតខាង តែងតែអង្គុយស្ដាប់តាម៉ងនិទានរឿងព្រេង ។ អ្នកទាំងនោះចូលចិត្តជក់ខ្សៀ ឬ ជក់បារី ។ ជួនកាលមានអ្នកខ្លះទៅដុតខ្សៀនឹងភ្លើងចង្ក្រាន ។ តាម៉ងនិទានរឿងមួយចប់ហើយ

បន្តរឿងមួយទៀត ។ ខ្សៀរបស់គាត់ដែលបៀមនៅនឹងមាត់នោះ មិនអុចភ្លើងទៀតទេ ព្រោះពេលណាមានផ្សែងអាចបណ្ដាលឲ្យគាត់ក្អក ។ ពេលគាត់និទានរឿងយូរ សំលេងរបស់គាត់ចេះតែតិចទៅៗ ដោយគាត់ពិបាកដកដង្ហើម ព្រោះគាត់មានស្លេស្ម ហើយខាកស្ដោះច្រើនដងទៀតផង ។

ឥឡូវនេះ ដោយសារមានផ្សែងបារីនិងផ្សែងភ្លើងពីចង្ក្រាន បណ្តាលឲ្យតាម៉ងពិបាកដកដង្ហើម ហើយគាត់ក៏សម្រេចចិត្តឈប់និទានរឿងតទៅទៀត ព្រោះគាត់មិនសូវមានកំលាំង ដូចពីមុនទេ ។ រៀងរាល់យប់គាត់មានញើសច្រើន ហើយក្អកច្រើនជាងធម្មតា ។ គាត់គិតថា ប្រហែលជាគាត់គ្រុន ។

ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ពេលគាត់ខាកស្តោះ គាត់ឃើញស្លេស្មនោះមាន លាយឈាមផង ។ ពេលព្រឹកឡើង គាត់ក៏ទៅជួបនឹងពេទ្យស្រុក ដើម្បីឲ្យពេទ្យពិនិត្យជំងឺរបស់គាត់ ។ ពេលឃើញស្លេស្មរបស់តាម៉ង ពេទ្យសង្ស័យថា ប្រហែលជាតាម៉ងកើតជំងឺរបេង ។ ពេទ្យបានពន្យល់ណែនាំឲ្យតាទៅពេទ្យខេត្តជាបន្ទាន់ព្រោះ កាលណាទុកយូរនាំអោយស្គមទៅៗ ហើយអាចបណ្តាលឲ្យស្លាប់ជាមិនខាន ។ ពេលតាខាកស្តោះ មេរោគនេះអាចឆ្លង ទៅអ្នកផ្សេងដែលនៅជិត ។ ជំងឺរបេងនេះ នៅមន្ទីរពេទ្យគេអាចព្យាបាលបាន ។

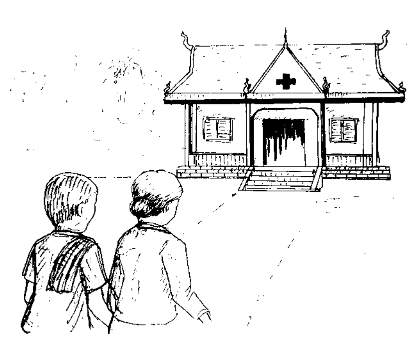

លុះព្រឹកឡើង តា និងយាយ ក៏ធ្វើដំណើរទៅទីរួមខេត្ត ។ ក្នុងចិត្តរបស់គាត់ដូចជាមិនចង់ទៅទេ ព្រោះតាពុំសូវមានកំលាំងហើយភូមិរបស់គាត់នៅឆ្ងាយពីទីរួមខេត្ត ។ ការធ្វើដំណើរនេះ អស់រយៈពេល៧ម៉ោង ព្រោះតាដើរឈប់ៗ ។

ពេលទៅដល់មន្ទីរពេទ្យ គ្រូពេទ្យ ឲ្យគាត់ខាក
កំហាកដាក់ក្នុងដប ហើយគេយកកំហាកទៅ
ពិនិត្យមើលក្នុងមីក្រូទស្សន៍ ។ គេឃើញមាន
មេរោគរបេង ។ ពេលនោះ គ្រូពេទ្យបាន
ប្រាប់គាត់ឲ្យសំរាកពេទ្យរយៈពេលពីរខែ ។
ក្រោយរយៈពេលពីរខែនេះ គាត់អាចលេបថ្នាំ

នៅផ្ទះ ដោយបើកថ្នាំ មួយខែម្តង រយៈ
ពេល៦ខែទៀត ។ គ្រូពេទ្យបាន
ពន្យល់ប្រាប់អំពីការការពារ កុំឲ្យឆ្លង
ទៅអ្នកផ្សេងទៀត ។ ពេលគាត់ក្អកត្រូវ
យកដៃខ្ទប់មាត់ ហើយមិនត្រូវខាក
ស្តោះចោលផ្តេសផ្តាសទេ ត្រូវស្តោះដាក់ក្នុង
បំពង់ឫស្សីមួយ ហើយយកទៅ ជីកដីកប់ ។
ដើម្បីឲ្យឆាប់មានកំលាំង ត្រូវឲ្យគាត់ហូប
ម្ហូបច្រើនមុខ ដូចជា ត្រី សាច់ ពងមាន់ បន្លែ
ផ្លែឈើគ្រប់មុខ ។

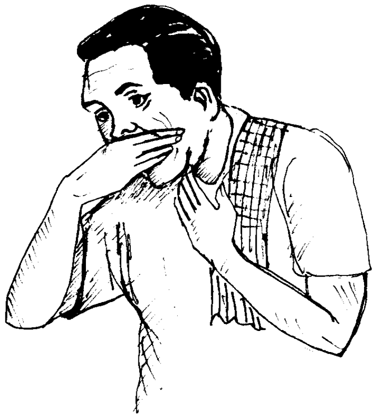

រៀងរាល់ថ្ងៃនៅមន្ទីរពេទ្យ យាយតែងតែ
ធ្វើម្ហូបឆ្ងាញ់ៗ ឲ្យតាហូប ។ ប៉ុន្តែតា
អផ្សុកណាស់ ព្រោះគាត់នឹកផ្ទះ និងនឹក
ភូមិរបស់គាត់ ។

យាយព្រួយចិត្តណាស់ ដោយក្នុងគ្រួសារគាត់ ក៏មានអ្នកផ្សេងទៀត កំពុងក្អក ហើយមានកំហាកច្រើនផង។ គាត់ព្រួយបារម្ភ ខ្លាចក្រែងកើតជំងឺ របេងដែរ ។ យាយនិយាយពីមូលហេតុ នេះប្រាប់គ្រូពេទ្យ ហើយគ្រូពេទ្យក៏និយាយថា បើសិនគេក្អកយូរ ហើយមានស្លេស្មច្រើន នោះត្រូវឲ្យគេខាក ដាក់ក្នុងដប ដើម្បីយក ទៅឲ្យពេទ្យពិនិត្យមើល ។

តែយាយមិនព្រួយពីកូនចៅតូចៗទេ ព្រោះ គេបានចាក់ថ្នាំការពាររួចហើយ ។ យាយ សប្បាយចិត្ត ដោយគ្រូពេទ្យបានប្រាប់ថា ជំងឺរបស់តាមិនបានឆ្លងទៅអ្នកផ្សេងទេ ។ ជំងឺក្អករបស់គ្រួសារគាត់ ជាជំងឺក្អករ៉ាំរ៉ៃ ដែលបណ្តាលមកពីផ្សែងបារី និងផ្សែងខ្សៀ ដូច្នេះបើគាត់ឈប់ជក់បារី ទើបបាត់ក្អក ។

គ្រូពេទ្យបានពន្យល់ប្រាប់គ្រួសាររបស់យាយថា ផ្សែងបារីប្រៀបបាននឹង ផ្សែងផ្ទះបាយ ។ ពេលយើងដាំស្លផ្សែងនោះវិលវល់ នៅក្នុងផ្ទះ ធ្វើឲ្យ ប្រឡាក់ជាប់អ្វីៗនៅក្បែរនោះ។ រីឯការជក់បារី ក៏ដូច្នេះដែរ គឺផ្សែងវានឹងធ្វើឲ្យសួត យើងខ្មៅហើយមានជំងឺ ។

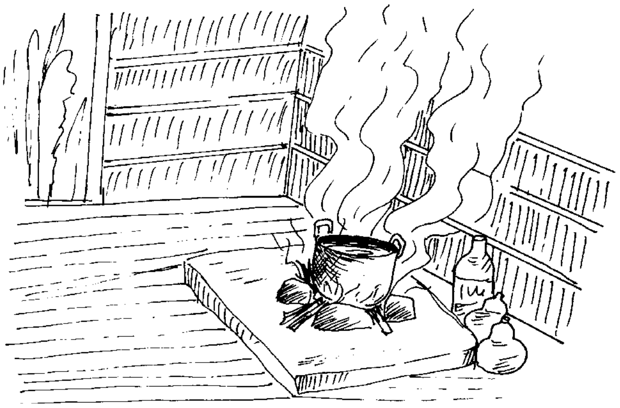

បីខែក្រោយមក តាក៏ត្រឡប់ទៅភូមិគាត់វិញ។ កូនចៅ និងអ្នកភូមិសប្បាយចិត្តណាស់។ គេបានធ្វើពិធីជប់លៀងធំមួយ ទទួលតា ។ ពេលជប់លៀងនោះ គេមិនសូវជក់បារី និងខ្សៀទេ ព្រោះខ្លាចមានផ្សែងបណ្តាលឲ្យតាក្អកទៀត ព្រោះគាត់មិនទាន់ជាសះស្បើយនៅឡើយទេ ។

ឥឡូវនេះតានៅលេបថ្នាំ៦ខែទៀត ប៉ុន្តែជំងឺគាត់មិនអាចឆ្លងទៅគេបានទេ ព្រោះគាត់គ្មានមេរោគរបេង នៅក្នុងស្លេស្ម ទៀតទេ។ តាម៉ងនិងប្រពន្ធគាត់ កំពុងហូបបាយ ។ តាម៉ងប្រាប់ប្រពន្ធគាត់ថាពេទ្យអោយគាត់ឈប់ជក់បារីហើយ បើសិននៅតែជក់ នឹងនាំឲ្យខូចសុខភាពដូចជា ឈឺក្បាល វិលមុខ ក្អក ខ្សោយបេះដូង រលាកសួត ជំងឺមហារីកជំងឺផ្សេងៗទៀត។ល។ ៘

កាន ហៀន ទី ១២០
ខេត រត់តាណាគ់គីរី

ដារ់ ណោះ ទី មួត សាស្វា ឡាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ហី ណោះ យ៉ារ ។ អន់ឌែ ប៉ារ់ ផាប់ អាន ។ អ៊ែ កា អន់ ផាប់ កា ពូ អាន ។ ណោះ យ៉ារ ផា អុះ មន នីអៀ ពិន ចឹក ផាប់ អាន យរ ទុញ ។ ពិន ត្រគ់ ប្រ៉គ័ នីអៀ ៖

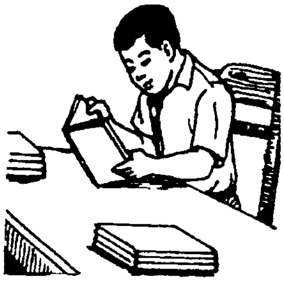

១. ដែ អន់ ផាប់ សប់ ទៀក ។
២. ផា តុ សាអូះ ដែ អ្យក់ ផាប់ ហុត សាអូះ ។
៣. អន់ទ្រូល ចឹង អាន ពិន ត្រគ់ វ៉ាវ តី អន់ ដាគ់ ដែ អន់ បឺគ ផាប់ ។
៤. ផា ពិន អាន ដែ បើក ប្រ៉ាល់ តាឡាម័ អ៊ែ តាហ៊ៃក ។
៥. ដែ អន់ សាស្វា រប វ៉ាណាញ់ ផាប់ អា ។

កេះ ណោះ យ៉ារ ទី អន់តគ់ ឡឹង កាន យរ ផាប់ កេះ ៗ អ៊ែ អ្យក់ ហ៊ូប ផែនទី ខេត រត់តាណាគ់គីរី តាំបាង អន់ កា ពូ ហៃ កេះណោះ វ៉ះ ផា ៖

ខេត រត់តាណាគ់គីរី អ្វែ ក្យាម័ ប៉ាថេត វៀតណាម លូ ប៉ាថេត ឡាវ ។ មឿង បាន់លុង តីស ឡឹង ពូ កាណុង ខេត រត់តាណាគ់គីរី ។ ខេត រត់តាណាគ់គីរី ទី តាំងលេ តីស ពៀរ   តាំងលេ ជៀល (សេសាន) លូ តាំងលេ ប៊ូរ (ស្រែពក) ។

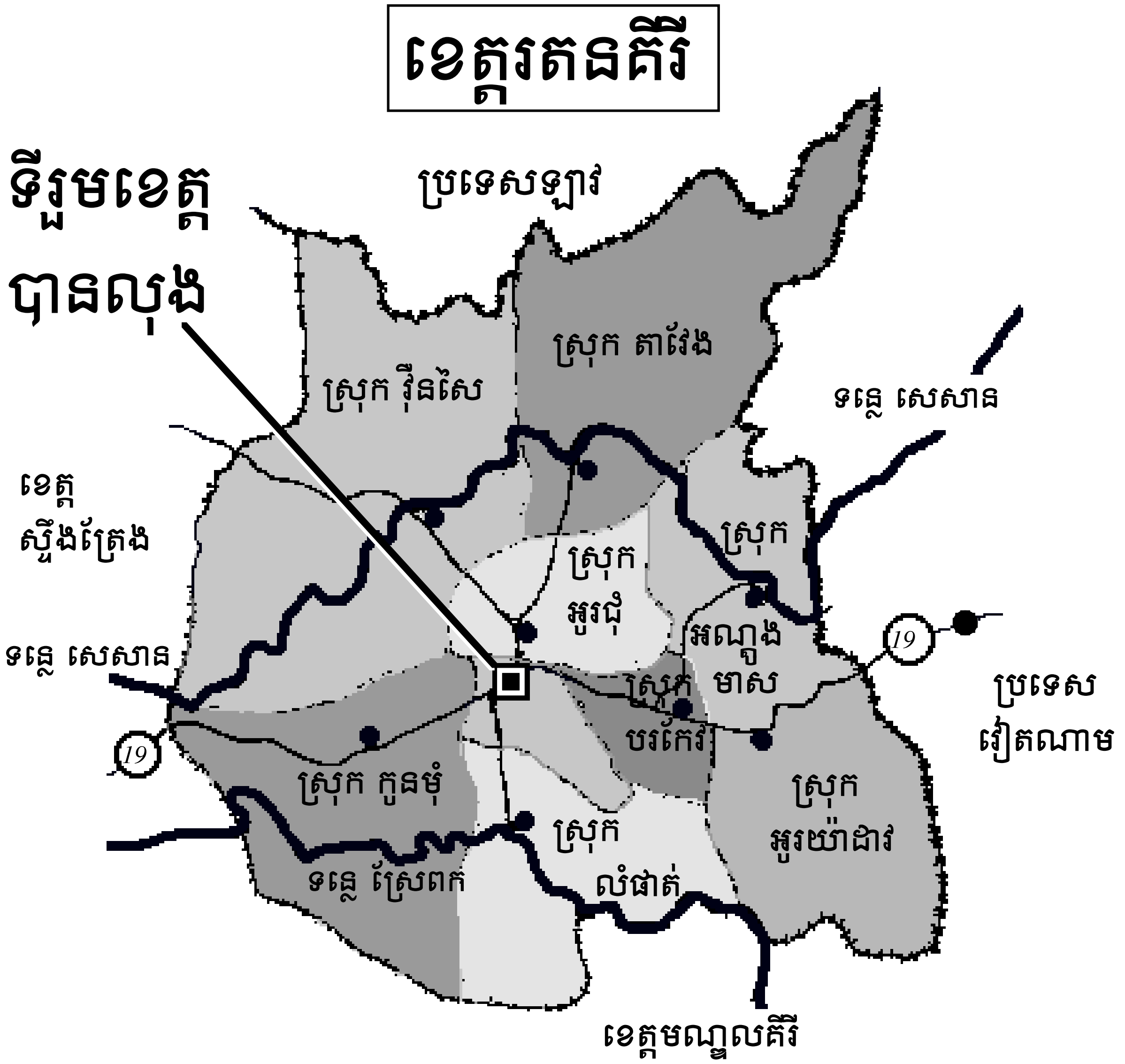

ខេត្តរតនគីរី

មានថ្ងៃមួយ ពួកក្មេងៗបានមក លេងផ្ទះមីងយ៉
ហើយគេសុំសៀវភៅ គាត់អាន ។ គាត់ក៏ឲ្យសៀវ
ភៅទៅពួកគេអាន ។ មីងយ៉និយាយ ៖ «ក្មួយៗ
ដឹងទេ ! របៀបប្រើប្រាស់ សៀវភៅឲ្យបានយូរ
គឺយើងត្រូវធ្វើរបៀបនេះ ៖

១-កុំឲ្យត្រូវទឹក
២-បើក្ដៅស្អុះ សូមកុំយកសៀវភៅធ្វើជាផ្លិត សំរាប់
   បក់ឡើយ
៣-មុននឹងអានត្រូវលាងដៃឲ្យស្អាត ដើម្បីកុំឲ្យប្រឡាក់
   សៀវភៅ
៤-ពេលយើងអាន ត្រូវបើកទំព័រ សៀវភៅមួយៗ
   កុំបើកលឿនពេក បណ្ដាលឲ្យឆាប់រហែក
៥-កុំឲ្យក្មេងតូចៗ លេងសៀវភៅនេះឡើយ ។

បន្ទាប់ពីមីងយ៉បានប្រាប់គេអំពី របៀបប្រើប្រាស់សៀវភៅរួច គាត់ក៏យករូប
ភាពផែនទី ខេត្តរតនគីរី មកបង្ហាញឲ្យមើល ហើយគាត់ប្រាប់ ៖
«ខេត្តរតនគីរី នៅជាប់នឹងប្រទេសវៀតណាម និងប្រទេសឡាវ» ។
«បានលុង ជាទីរួមខេត្តរតនគីរី» ។
«ខេត្តរតនគីរីមានទន្លេធំៗពីរ គឺ ៖ ទន្លេសេសាន និងទន្លេស្រែពក» ។

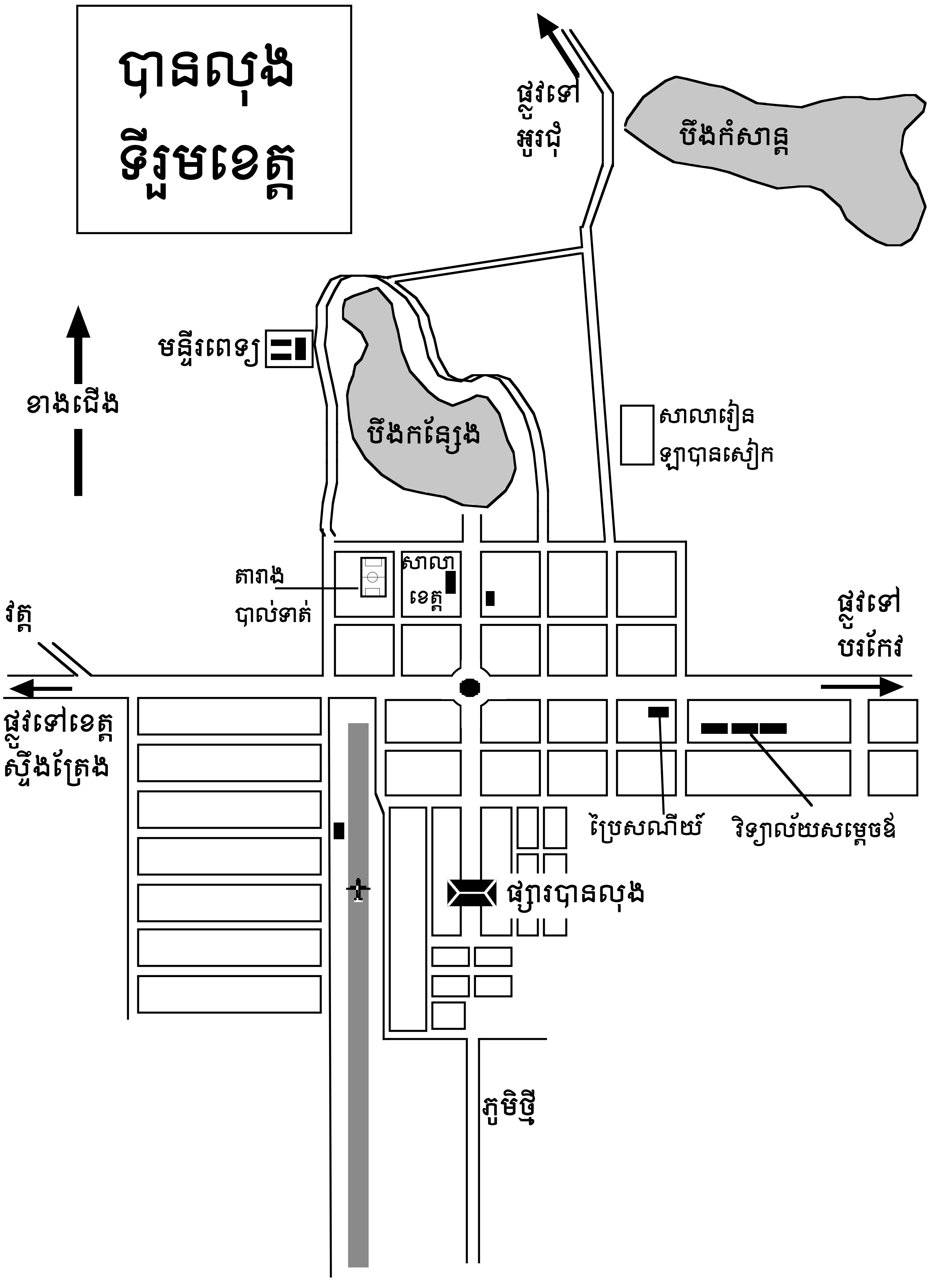
បានលុង
ទីរួមខេត្ត
ផ្លូវទៅ
អូរជុំ
បឹងកំសាន្ត
មន្ទីរពេទ្យ
ខាងជើង
បឹងកន្សែង
សាលារៀន
ឡាបានសៀក
តារាង
បាល់ទាត់
សាលា
ខេត្ត
វត្ត
ផ្លូវទៅ
បរកែវ
ផ្លូវទៅខេត្ត
ស្ទឹងត្រែង
ប្រៃសណីយ៍
វិទ្យាល័យសម្តេចឪ
ផ្សារបានលុង
ភូមិថ្មី

មឿង បាន់លុង

ថុន ប្រាំង អា ប៉ាសុន អ្វៃ ពឹង ស្រុក ពូ អៃត តាពែ សៃន ស្រុក អរ់ៗ ក្លឹញ កាណាង លូ ណោះ យ៉់រ អន់ឌែ អូ ឃឹត អៃត សង់ ឡាក់កា ពូ អុះ ខង អន់ឌែ អូ ឡាម៉គ ប្រ៉គ៍ សួន តប់ កាណាគ៍ ។ ផា អន់ឌែ អៃត ពឿ ចឹង ច្រូ កាណាគ៍ អន់ឌែ ណោះ ។ ម៉ោញ ណាគ្វ អន់ឌែ ប៊ិច ប៉ាំងហៀន គន សោ អន់ឌែ ដេល កាណុង ដារ់ ពូ វ៉ាឡូវ សៃន ស្រុក ណោះ ។ ទឹល កាម៉ាំង ក្លឹញ កាណាង អ៊ែ គុះ ផែនទី បាន់លុង អន់ កា គន អ៊ែ ហៃ ។ អ៊ែ ផា “អា ហ៊ូប មឿង បាន់លុង ។ ផះ អន់ឌីស ហៃ ផែនទី អា គន អន់ឌីស ប៉ប៍ តាឡាត បាន់លុង អ្វៃ ហះ ចំ ?
ហាចំ ថុង ញូន ?
ហះ ចំ ហី ម៉ូអ្យា ?”

បានលុងជាទីរួមខេត្ត

នៅរដូវប្រាំងនេះ ប្រជាជននៅក្នុងភូមិ ផឹកស្រាយ៉ាងអ៊ូអរបំផុត ។ ចំណែកពូណាង និងមីងយ៉ មិនរវល់រឿងស៊ីផឹកដូចអ្នកឯទៀតទេ ព្រោះគាត់រវល់ដាំដំណាំក្នុងសួនរបស់គាត់ ។ ប្រសិនបើគាត់ផឹកស្រា តើបានអ្នកណាស្រោចដំណាំនោះ ។ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងថ្ងៃដែលគេសែនភូមិ ពួកគាត់ចង់បង្រៀនកូនចៅផង ។ ពេលយប់ពូណាងគូររូបផែនទីបានលុងឲ្យកូនគាត់មើល ហើយគាត់និយាយ ៖ «នេះជាផែនទីបានលុង ដែលជាទីរួមខេត្ត ។ ពេលមើលផែនទីនេះហើយ តើកូនឃើញផ្សារបានលុង នៅកន្លែងណា ? តើកន្លែងណាជាចំណតយន្តហោះ ? និងកន្លែងណាជាមន្ទីរពេទ្យខេត្ត ?» ។

កាន ហៀន ទី ១២១

ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាឡាំ

ពឹង កាណុង ខេត រត់តាណាគ់គិរី ទី តាំងលោ៍ ម៉ោញ ដាគ់ ហ្លឹត ឡឹង ពូ លៅ លឹះ ឡឹង ពូ ដេល ពូ អើ សិច តាំងលោ៍ ណោះ ផា ៖ ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាឡាំ ។ ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាឡាំ អា អ៊ែ អ្វៃ គែង តាបូង ស៊ែង គែង ដារ់ ឡាច់ យឺ អ៊ែ ៥ កាឡូមិត សល់ ចាំងហាឃ្ល ឡឹង តាឡាត បាន់លុង ។

ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាឡាំ អា ដាគ់ ខាក់ តីស វ៉ឹល ជ្រុ ខៀវ ៗ ផា ពិន ហ៊ុំ ដាគ់ ឡាអត់ ខាក់ ។ រហាង ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាឡាំ ទី តើម ភ្លឹង អៀង ខាក់ ។ តើម ភ្លឹង ទិណោះ៍ ប្រ៉ែគ៍ អន់ កា សៃម អ្យាំ ប៉ាណូស ពិន ទី ពុត រ៉ែគ់ ហោក ខាក់ ខង អ៊ែ ដាគ់ ឡាអត់ កា ប៉ាណូស លូ សៃម អ្យាំ ទិឌូ ៕

បឹងយក្សឡោម

នៅក្នុងខេត្តរតនគិរី មានបឹងមួយដែលល្អជាងគេ ហើយក៏ល្បីជាងគេដែរ គឺ បឹងយក្សឡោម ។
បឹងយក្សឡោមស្ថិតនៅខាងត្បូងឆៀងខាងកើតនៃទីរួមខេត្តរតនគិរី ចំងាយប្រហែលជាង៥គីឡូម៉ែត្រ ។

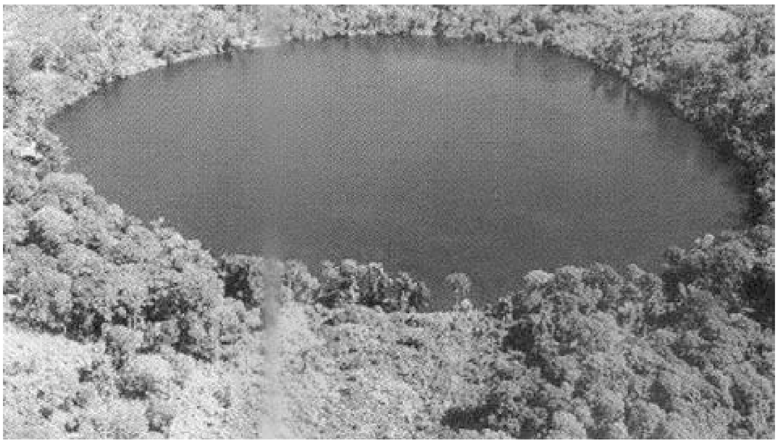

បឹងយក្សឡោមនេះ ល្អណាស់ មានរាងមូល ហើយជ្រៅ ។ ទឹកឡើងពណ៌ខៀវស្រងាត់។ បើសិនជា យើងចុះងូត វាត្រជាក់ស្រួលមែនទែន ។

នៅជុំវិញបឹងយក្សឡោម មានដើមឈើធំៗច្រើន ។ ដើមឈើទាំងនោះធ្វើឲ្យសត្វ និងមនុស្សយើងមានការសប្បាយចិត្តជាខ្លាំង ព្រោះម្លប់ឈើ នោះធ្វើឲ្យត្រជាក់ចិត្តមនុស្សគ្រប់ៗគ្នា និងពួកសត្វ ៕

ស្រុក តេះ ពិន

អាញ់ អ្វៃ ពីង ស្រុក / តេះ ៖ ______________________

ឃុំ ៖ ______________________

មឿង ៖ ______________________

ខេត ៖ ______________________

ខេត រត់តាណាគ់គីរី អា អ៊ែ អ្វៃ កាណុង ប៉ាថេត អំហ្មៃរ ។

ថ្ងួង ទៀក ចំ អន់ដា អ្វៃ ក្យាម ស្រុក ពិន អា?

____

ទី ប៉ានឹម ញ៉ា អន់ដា អ្វៃ ក្យាម ស្រុក ពិន?

____

ទី ស្រុក ចំ អន់ដា អ្វៃ ក្យាម រសាឆែង ស្រុក ពិន?

____

ពឹង កាណុាង ស្រុក អន់ជីស តប់ សាណា សាណឹត ញ៉ា អន់ដា ?

សាណា ញ៉ា អន់ដា ពិន ឃើយ ណាំង ឡឹង ព្រី ?

កាណាគ័ ញ៉ា អន់ដា ពិន ឃើយ ណាំង ឡឹង ទៀក ?

ប៉រ់ អន់ជីស គុះ ហ៊ូប ស្រុក អន់ជីស តាំងឡា ។

ពឹង កាណុាង ហ៊ូប ស្រុក អា ប៉រ់ អន់ជីស តាំបាង កាណាគ័ ញ៉ា អន់ដា ទី កាណុាង ស្រុក ឡាក់កា ហី អីស តាំងឡា រ៉ោង កាណុាង ស្រុក ទៀក ឡុង សាឡា ហៀន ហី ពៀ ។

ង

កាន ហៀន ទី ១២២

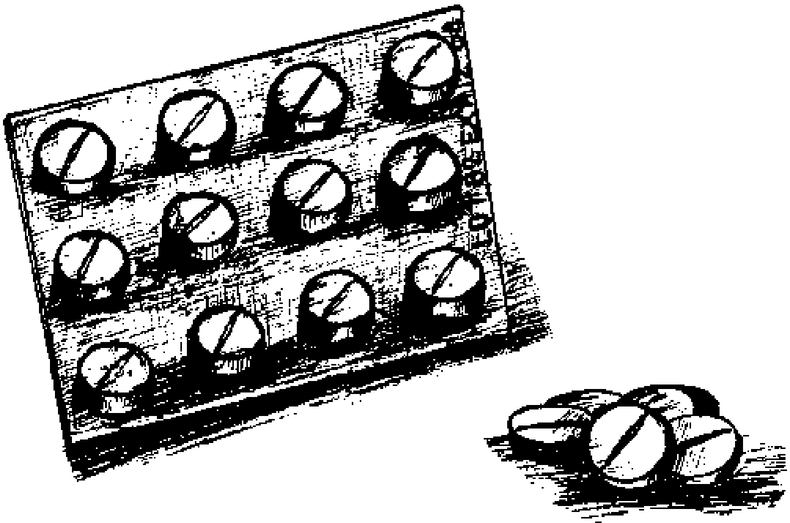

អន់ហ្ងាំ

១

អន់ហ្ងាំ
ហ្ងាំ

២

ហ្ងាំ ហ្ងក់ ហ្ង៊ីង
អន់ហ្ងាំ អន់ហ្ងក់ អន់ហ្ង៊ីង

៣

អន់ហ្ងាំ
អន់ហ្ងក់
អន់ហ្ង៊ីង

៤

អន់ហ្ងាំ អន់ហ្ងក់ អន់ហ្ង៊ីង
តាំងហាម ហ្យាក់ ហ៊ីន
ក្លាំ ក្លឹក ក្លាង

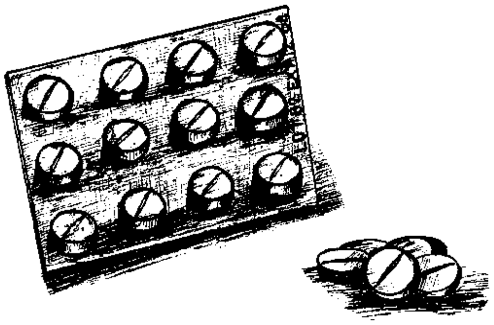

អន់ហ្គាំ

ទី មួត ម៉ូអ្យា ឡឹង ខេត ឡាំ ប៉ាត់ ស្រុក ប៉ាត់ ឃុំ ញឹន អន់ឌែ ទ្រុង អន់ហ្គាំ អៀង ភឿ ច្រាគ៍ ប៉ាសុន ពឹង ស្រុក ញឹន ។ កេះណោះ មួត ម៉ូអ្យា អើ កាំឡាំង ប៉ាសុន ទិឌូ វ៉ះ ឡឹង កាន ច្រាគ៍ អន់ហ្គាំ ។ មួត ម៉ូអ្យា វ៉ះ ផា ដាវ់ អា ញឹន ទី អើ អុះ មុី ម៉ៃគ ពឹ ប៉ាសុន ទិឌូ លួម ប៉ាត់ អា កា អូ ទី ផិនកាន ញ៉ា ទី អៀង អុះ ។ ទី ដឹង ផិនកាន ម៉ោញ ត្រគ់ វ៉ះ អន់ កា អុះ មុី ម៉ៃគ ពឹ ប៉ាសុន អន់ អ្ល អន់ ហ្លង់ ទិឌូ ឡឹង កាន វ៉ាំងហៃ គន សោ សាំខាន់ ខាក់ ផា ពិន អ្ល វ៉ាំងហៃ គន សោ ពិន ។ ទឹល នីណោះ៍ ដាវ់ អា ប៉វ់ អុះ មុី ម៉ៃគ ពឹ ប៉ាសុន អ្យក់ ពឹះ គន សាស្វា ទិឌូ ឡឹង អាញ ម៉ោញ ខៃ ទឹល អាញ តាម៍ សាណាំ ភឿ ច្រាគ៍ អន់ហ្គាំ ប៉ងកាន់ ជែ អន់ កេីត ផាញ៉ាត ត្រោ នៃវ ។ មួត អង់កាន់ ឡាកោ គៀម កា ពឹះ ច្រាគ៍ អន់ហ្គាំ នីទៅ ដេល ភឿ ប៉ងកាន់ ឡាកោ អ៊ែ លូ គន អ៊ែ កាណុង វ៉ាច់ ណោះ ។

<u>កាន អំប៉ញ់</u> ៖

១. មួត ម៉ូអ្យា ឡាំ ឡឹង ខេត អន់ឌែ ទ្រុង កាណាគ៍ ញ៉ា ឡាំ ប៉ាត់ ស្រុក ពិន ?

២. មួត ម៉ូអ្យា លួម ប៉ាត់ ស្រុក ពិន អន់ឌែ វ៉ះ ឡឹង កាន ញ៉ា ?

ហៀន ច្រាក់   សិច ____________

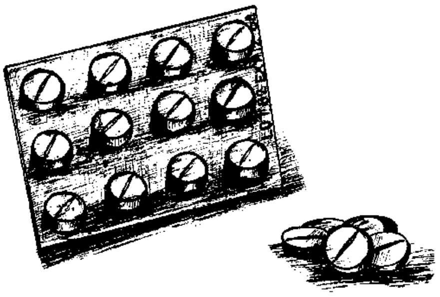

អន់ហ្ឝាំ

ឝ	ឝ	ឝ	ឝ	ឝ
	____	____	____	____

អន់ហ្ឝាំ	អន់ហ្ឝាំ	អន់ហ្ឝាំ	អន់ហ្ឝាំ	អន់ហ្ឝាំ
	____	____	____	____

បួត ប៉ូអ្យា ឡ្យាំ ឡ្យឹង ខេត ទ្រុង អន់ហ្ឝាំ អៀង ។

____

ប៉ារ់ ច្រាក់ អន់ជីស តាំងឡ្យា សារ **អន់ហ្ឝាំ** អ្លេះ៍ ៗ ពឹង កាសែ៊ អន់តេះ៍ អា ៖

____

____

____

កាន ហៀន ទី ១២៣

ម៉ោញ កាឡូមិត ចាំងហាឃ្គ ប៉ុប ចំ ?

គន ណោះ យ៉ាវ អំប៉ញ់ មើគ អ៊ែ ផា “ម៉ោញ កាឡូមិត ចាំងហាឃ្គ ប៉ុប ចំ ?”

មើគ អ៊ែ តើល ផា “ផា ពិន ចាក កាណុង ម៉ោញ កាឡូមិត ឃឺ អញ់ជឹត ពៀរ ទៀទី ។ ម៉ោញ កាឡូមិត សាម៉ុឺ ម៉ោញ រ៉ាពូ មិត ។

ម៉ោញ មិត សាម៉ុឺ លូ ពៀរ ហាត់ តុ តាំប៉ាង តី” ។

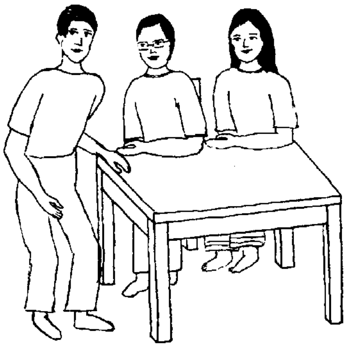

ឡឹង តាឡាត បាន់លុង ឡាំ ប៉ាគ់ អូជុិ ចាំងហាឃ្គ ៧ កាឡូមិត ។

ឡឹង បាន់លុង ឡាំ ប៉ាគ់ រ៉ុនសៃ ចាំងហាឃ្គ ៣៧ កាឡូមិត ។

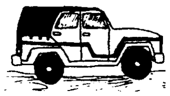

ឡឹង បាន់លុង ឡាំ ប៉ាគ់ បគែវ ចាំងហាឃ្គ ៤២ កាឡូមិត ។

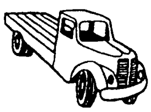

ឡឹង បាន់លុង ឡាំ ប៉ាគ់ សាន់ទ្រែង ចាំងហាឃ្គ ១២០ កាឡូមិត ។

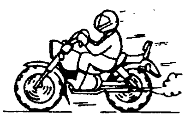

ឡឹង បាន់លុង ឡាំ ប៉ាគ់ ប៉្លៃគូ ចាំងហាឃ្គ ១២៥ កាឡូមិត ។

ឡឹង បាន់លុង ឡាំ ប៉ាគ់ ប៉ានឹមពិញ ចាំងហាឃ្គ ៦០០ កាឡូមិត ។

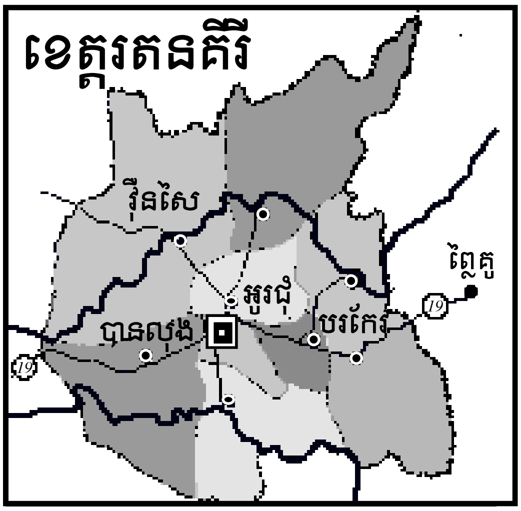

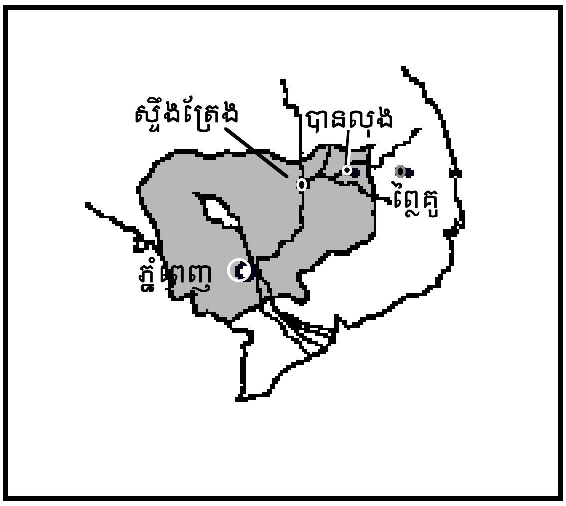

មួយគីឡូម៉ែត្រ ចំងាយប៉ុន្មាន ?

កូនមីងយ៉ស្ទួរម្តាយ ៖ «មួយគីឡូមានចំងាយប៉ុន្មានម៉ែត្រ ?»
ម្តាយឆ្លើយ ៖ «បើយើងដើរ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រ អស់ពេល ១២ នាទី ។ ហើយមួយគីឡូស្មើនឹងមួយពាន់ម៉ែត្រ» ។
«មួយម៉ែត្រស្មើនឹង ២ហត្ថ ថែមមួយទះ» ។

ណោះ យ៉រ ទី ឡាហុង ៦ ប្លៃ៉ ។
អ៊ែ ជែក អន់ កា គន ៣ ដូវ សាម៉ឺ គួប ។ ទឹល នីណោះ៍
គន ម៉ោញ ដូវ ត្រគ់ ទី ☐ ប្លៃ៉ ។

៦ ៖ ៣ = ☐

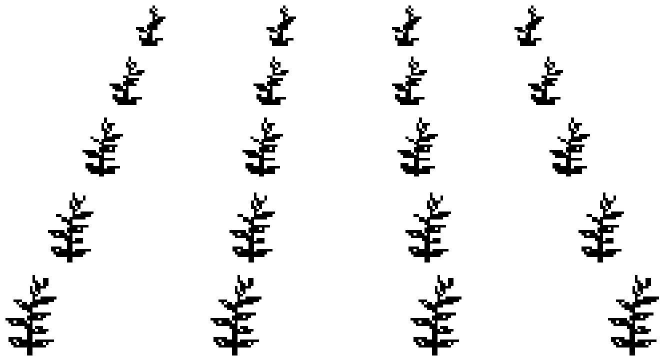

វគ៍ សួង តប់ តើម ស្វាយ ចំលួន ២០ តើម ។
កាណុង ម៉ោញ ជួ អ៊ែ តប់ ៥ តើម ។
ទឹល នីណោះ៍ វគ៍ សួង អ៊ែ តប់ ទី ☐ ជួ ។

២០ ៖ ៥ = ☐

๔	:	๒	=	
๘	:	๒	=	
๖	:	๓	=	
๙	:	๓	=	
๘	:	๔	=	
๑๕	:	๓	=	
๒๕	:	๕	=	
๓๐	:	๕	=	
๔๐	:	๑๐	=	

្ម

កាន ហៀន ទី ១២៩

អំហ្មោច

១

អំហ្មោច
ហ្មោច

២

ហ្មោច	ហ៊្មយ	ហ្មូវ
អំហ្មោច	អំហ៊្មយ	អំហ្មូវ

៣

អំហ្មោច
អំហ៊្មយ
អំហ្មូវ

៤

អំហ្មោច	អំហ៊្មយ	អំហ្មូវ
ហោគ	ហ៊្លយ	ប្រោច
សាម៉ោង	ប៉ាសយ់	សោង

អំហ្មោច

ទឹល ថុន បី ខៃ ប៉ាតាម៍ ខៃ ត្រោ តាឡាប៍ យើយ គុន ពិន សុនសាត តំពួន ទ្រៀម តីល ប៉ូ ទ្រៀម តីល ពៀ អ្យក់ ឡាំ សាមូល ឡាំ តប់ ប៉ាគ់ មុីរ ។ កេះ សាមូល កេះ តប់ ប៉ាគ់ កាមុាំង ប្លៃង បី ប្លៃង ឡាអត់ អំហ្មោច អន់ខែ ប៉ាណាំ គួប ឡាច់ ឡឹង ត្រោម ណាំង សា ណាំង កាប់ ប៉ាគ់ ឡឹង ពឹង មុីរ ពឹង ស្រែ៊ ពិន ។ ផះ អំហ្មោច អន់ខែ ចាក ណាំង សា អន់ខែ កាតាំង បោ ប៉ូ បោ ពៀ ពិន សាមូល តប់ ណោះ ។ អំហ្មោច ប៉ាណាំ គួប កាយ អ្យក់ ឡាច់ ប៉ាគ់ ឡឹង ។ កេះណោះ អំហ្មោច អន់ខែ អញ៉ជូន អ្យក់ សឹត ប៉ាគ់ ត្រោម សិម គន សិម សោ អន់ខែ រី កា អន់ខែ គម សា ផះ ប្លៃង តុ ។ ទឹល ប្លៃង តុ អន់ខែ អូ អ្លុ ឡាច់ ណាំង សា អន់ខែ សា ដឹង ប៉ូ ពៀ អន់ខែ អញ៉ជូន មុ៉ត ពឹង ត្រោម ណោះ ហាង ។ អំហ្មោច អា ង៉ល់ ខាក់ អន់ខែ ហាវ សា សាណា ពរ សាអ៊្លឹង ពិន ពឹង ប៉ើក ពឹង ហី ផា ពិន ប្រ៉េគ៍ ទែ ប្រ៉េគ៍ គែប ត្រគ់ វ៉ារ់ ត្រគ់ សៃម ត្រគ់ កាណាគ៍ អន់ទៀគ អំហ្មោច អន់ខែ ប៉ប៍ អន់ខែ ប៉ាណាំ គួប សា ទិ ផា ពិន ក្រូ ឡាំ ហៃ ។

<u>**កាន អំប៉ញ់**</u> ៖

១. ខៃ ញ៉ា ពិន សុនសាត តំពួន យើយ សាមូល តប់ ប៉ូ ពៀ ?

២. កេះ ពិន សាមូល តប់ កេះ ៗ ទឹល កាមុាំង ប្លៃង ដាគ់ ឡាអត់ ទី កាណាគ៍ ញ៉ា ឡាច់ ណាំង សា ពៀ ប៉ូ ពិន ?

ហៀន ច្រាត់ សិច ____________

អំហ្មោច

្ហ ្ហ ្ហ ្ហ ្ហ

អំហ្មោច អំហ្មោច អំហ្មោច អំហ្មោច អំហ្មោច

អំហ្មោច ប៉ាំណាំ គួប ឡាច់ ណាំង សា ពឹង ម៉ីរ ស្រែ ពិន ។

ប៉ារ់ ច្រាត់ អន់ជីស តាំងឡា សារ **អំហ្មោច** អ្លេះ ៗ ពឹង កាសៃ អន់តេះ អា ៖

កាន ហៀន ទី ១២៥

ខាប់ខួ ក្លឹញ កិវ ទី កើត អេត

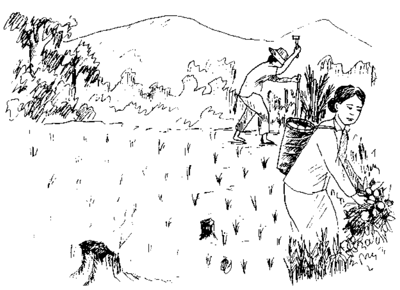

ក្លឹញ កិវ អ៊ែ ប្រ៉គ៌ តាហាន ទី ពៀរ សាណាំ ឡៃង ឡឹង ណោះ អ៊ែ សឹត ប៉ាគ់ ស្រុក ទី កាម៉ាញ់ ។ អ៊ែ ប៊ុច ខាក់ កា កាម៉ាញ់ អ៊ែ ណោះ ខង កាម៉ាញ់ អ៊ែ ត្រាំង ប្រ៉គ៌ ង៉ារ ការ គ្រឹប នែវ ។

អន់ឌែ ពៀរ ដូវ ទី សាង៉ុំ សាំងហ្វា ខាក់ អន់ឌែ អ្លុ ប្រ៉គ៌ ម៉ុរ តឹស ទី សាណា អៀង ភឿ អ្យក់ ឡាំ ប្រូ ប៉ាគ់ តាឡាត បាន់លុង ។ អ៊ែ ទី គន ពៀរ ដូវ កិញអៀ អា កាម៉ាញ់ អ៊ែ គៀម ណាគ្វ ។ ឡឹង អ៊ែ ឡាកោ គៀម កាម៉ាញ់ អ៊ែ អូ សូវ ដាគ់ ឡាកោ អុះ ញ៉ន កា ទី អឹគ វ៉ាច់ ប្រោះ អៀង ទង ឡៃង ឡឹង ណោះ ទី ប៉ាឡៃ ប៊ែត ហះកា អ្វៃ អឹគ វ៉ាច់ លើយ លូ ហ៊ែង វ៉ាំងកៃគ ៗ កេះណោះ ទី ព្លុ គ្រឹន កាម៉ុំង តិគ៌ ។

ក្លឹញ កិវ ទី តាច់ អន់ហ្គាំ អៀង ទង កេះ អន់ កា កាម៉ាញ់ អ៊ែ ឡាវ៉ាន៌ អ្វៃ កា អូ ដាគ់ ។ ខាប់ខួ ហី ក្រាន អន់ឌែ កោះ កាប៉ូវ ម៉ោញ ភឿ សៃន អ្វៃ កា អូ ដាគ់ នីទៅ ដេល ។ កិញអៀ អា អ៊ែ កើត ប៉ាសាក់ ណាគ្វ តិគ៌ ។

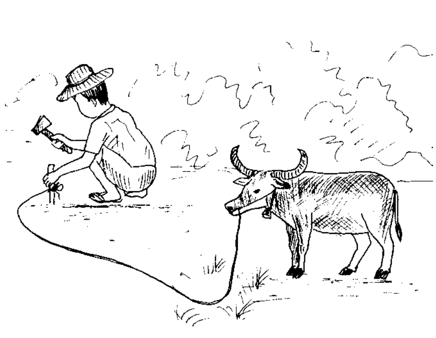

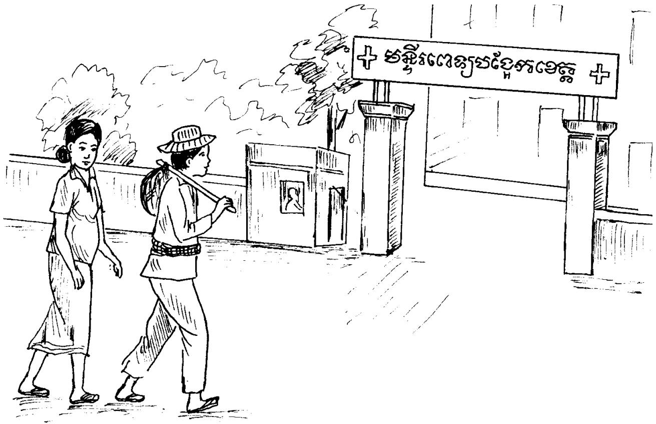

អ៊ែ សាម៉ុក សាម៉ាញ ខាក់ កេះឈោះ អ៊ែ ឡាំ ជឹន កាម៉ាញ់ អ៊ែ ប៉ាគ់ ហី ម៉ូអ្យា ខេត ខង អ៊ែ អ្យូគ កា កាម៉ាញ់ អ៊ែ លូ គន កាឈុង វ៉ាថ់ ឈោះ តោ័ ។ អ្វៃ ប៉ាគ់ ហី ម៉ូអ្យា ណៃឃូ ម៉ូអ្យា ទី វ៉ះ ផាម កាម៉ាញ់ ក្លឹញ កិវ អ្យក់ ប៉ានិត

ហៃ តិគ័ ។ អន់តឹគ ឡឹង ឈោះ ម៉ូអ្យា ពឹះ វ៉ះ ផា កាម៉ាញ់ អ៊ែ កើត អេត គន អ្វៃ កាឈុង វ៉ាថ់ ឈោះ កា ទី ផាញ៉ាត អេត អា ដេល ។ ម៉ូអ្យា ទី វ៉ះ ផា ត្រគ់ អ្យក់ ផាម ក្លោ អ៊ែ តិគ័ ប៉ានិត ហៃ

ខង ផាញ៉ាត អា អ៊ែ តឹត ឡឹង កាន តៃប អន់ឌូ លូ គ្លប សោប ។ ផាញ៉ាត អ្លុ តឹត ឡឹង មើគ ទឹល ប៉ាគ់ គន ពួយ ទង កាស៊ៃ ក្លក់ លូ ទៀក តុះ កេះឈោះ តឹត ប៉ាគ់ ប៉ាឈូស អន់ទៀគ ឡឹង កាន ប្រាគ័ អន់ហ្គាំ យរ ជ្រុំ អន់ឌូ លូ គ្លប សោប ។

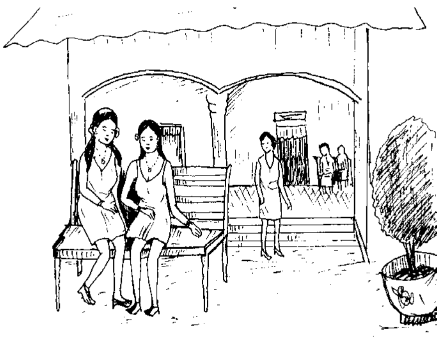

ប៉ាគ់ ដារ់ អន់តីគ ឡឹង ណោះ ម៉ូអ្យា ទី
រ៉ះ ផា ក្លីញ កិវ កា ទី កើត អេត
ដេល ។ ក្លីញ កិវ ទី រ៉ះ កា ម៉ូអ្យា ផា ផះ
អ៊ែ អ្វៃ ប្រ៉គ៍ តាហាន អ៊ែ យើយ ឡាំ
តែប លូ អង់កាន់ ប្លាល ពៀរ ប៉ែង ទង

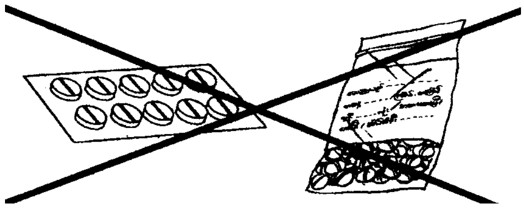

ដេល ។ ក្លីញ កិវ អ៊ែ អំប៉ញ់ ម៉ូអ្យា
ត្រគ់ យរ អន់ហ្គាំ អ៊ែ ចំ អន់ដា ភឿ
អន់ ដាគ់ អេត អា ? ម៉ូអ្យា ទី រ៉ះ
កា អ៊ែ ផា

អេត អា អ្វូ ទី អន់ហ្គាំ តាគ់ អន់ដាគ់ អុះ ។ អេត ទី
សាញ៉ា អីគ រ៉ាច់ ប្រោះ ប៉ាសាក់ លើយ ឡាច់
តាពួច ប៉ាញ៍ ជុង តី បក់ ទី កើត អេត ត្រគ់ តៅ៍
គែង ម៉ាត់ ទៀ ។

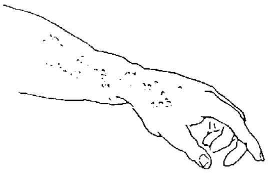

ម៉ូអ្យា ទី អន់ អន់ហ្គាំ ឡារ៉ាន៍ កា កាម៉ាញ់ ក្លីញ កិវ ភឿ ពួ អីគ
រ៉ាច់ ប្រោះ ប៉ាសាក់ ។ កេះណោះ ម៉ូអ្យា ទី រ៉ះ កាអ៊ែ ប្រ៊ើ អ៊ែ
អាគ់ឡាម៉ៃ ដាគ់ ភឿ អ្វៃ វ៉ុស ទុញ ប៉ាគ់ ម៉ាត់ ណាគ្ន ។

-អែត ទៀក សឹន សា សាណា ហ្លា អិ្យត
ប្លៃ៉ អ៊្លឹង ត្រគ់ វ៉ាវ អន់ ដាគ់ ៗ ។

-ឡាច់ ឡឹង អច់ ត្រគ់ វ៉ាវ តី អន់ ដាគ់ ៗ
អន់ទ្រួល ចឹង សង់ ។

-ត្រគ់ សា សាណា អន់ ទី អៀង នែវ ។

-ត្រគ់ តែប កាណុង មុង ។

-ហ៊ំ វ៉ាប៉ោត អ្វាគ់ លូ សាប៊ូ អន់ ច្រះ៍
ឡាច់ ឡឹង ហ៊ំ អ្យក់ អញ់ស៊ែង ដាគ់ ៗ
អ៊្យូត ឡាកោ អន់ សាអ្យាំង ។

-ត្រគ់ ប៊ីស ខោ អាវ រ៉ប់ ដារ់ ។

ភឿ ជែ អន់ តឹត អឺគ អេត ពិន អូ ត្រគ់ ឃរ យឿង ខង អន់ឌូ លូ បក់ អឺគ ឡាក់កា ឡាម ជ្រឹម តាំងកាប់ កាត់ អញ់ហ្ញះ តី ជែ ឡាំ អង់កាន់ អន់ទៀគ ឡែង ឡឹង ក្លោ កាម៉ាញ់ តាំងឡា ។ គ្វែត ចុំ សង់ សា អន់ឌូ អូ តឹត អេត អុះ ។

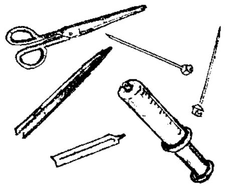

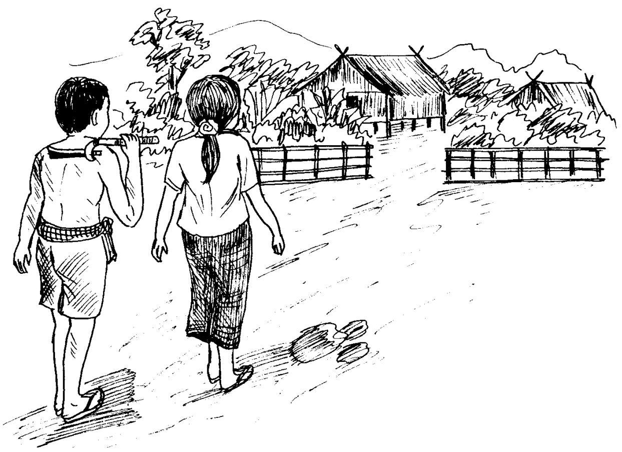

កាម៉ាញ់ ក្លឹញ កិវ ទី ហោក កា ម៉ូអ្យា ឡាក់ ទី អន់តគ់ វ៉ះ កាអ៊ែ ។ កេះណោះ អន់ឌែ សឹត ប៉ាគ់ ហី ទឹប ទី ពុត សាម៉ុក សាម៉ាញ ។ ក្លឹញ កិវ អ៊ែ កា ទី កាន ថុច ដេល ញូន កាអ៊ែ ទី ប្រ៉គ័ អូ ដាគ់ នីណោះ័ ប្រ៉គ័ អន់ កា កាម៉ាញ់ អ៊ែ ចឹង តោ័ ប៉ាគ់ យ៉ាង័ តោ ទៀ ។

កាន អំប៉ញ់ ពឹកសា

១- ពិន ត្រគ់ ប្រ៉គ័ នីចម័ ម៉ាគ់ ជែ អន់ កើត អេត ?

២- អេត អ៊ែ ចឹង ប្រ៉គ័ កា ប៉ាណូស នីចម័ ?

មេរៀន ទី១២៦
គ្រួសាររបស់ពូកិវ មានជំងឺអេដស៍

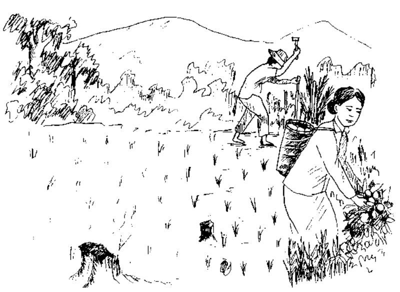

ពូកិវបានធ្វើទាហានចំនួនពីរឆ្នាំ ។ ក្រោយមក គាត់ត្រឡប់មកភូមិវិញ រួចរៀបការប្រពន្ធ ។ គាត់ស្រឡាញ់ប្រពន្ធណាស់ ព្រោះនាងឧស្សាហ៍ធ្វើការងារគ្រប់បែបយ៉ាង ។ អ្នកទាំងពីរមានកំលាំងមាំមួន ។ គេអាចធ្វើចំការ បានផលច្រើន ដើម្បីយកទៅលក់នៅឯផ្សារបានលុង ។ គាត់មានកូនពីរនាក់ ហើយឥឡូវនេះប្រពន្ធគាត់មានផ្ទៃពោះទៀត ចាប់តាំងពីមានផ្ទៃពោះមក ប្រពន្ធគាត់មិនសូវស្រួលខ្លួនទេ ដោយមានជំងឺរាក ជុះច្រើនដង ។ ក្រោយមកបានធូរបន្តិច ប៉ុន្តែលាមកនៅតែរាក ។ គាត់ចេះតែស្គមទៅៗ ហើយគ្រុនរងា នៅពេលយប់ផង ។ ពូកិវបានទិញថ្នាំមកឲ្យប្រពន្ធលេបច្រើនដង នៅតែមិនជា ។

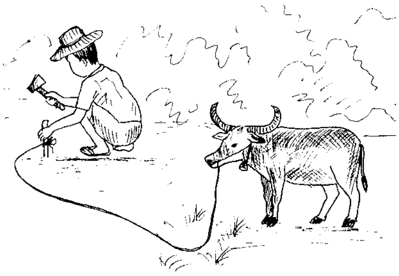

គ្រួសាររបស់គាត់បានកាប់ក្របីមួយក្បាល ដើម្បីសែន ក៏នៅតែមិនជាដដែល ។ ឥឡូវនេះគាត់ក្អកផង ។ ពូកិវព្រួយចិត្តណាស់ ក៏ជូនប្រពន្ធទៅមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្ត ព្រោះគាត់ខ្លាចប្រពន្ធ និងកូននៅក្នុងផ្ទៃនាងស្លាប់ ។ នៅមន្ទីរពេទ្យ គ្រូពេទ្យបានជោះឈាមប្រពន្ធពូកិវយក ទៅពិនិត្យមើល ។ ក្រោយមកគ្រូពេទ្យបានប្រាប់ថា ប្រពន្ធរបស់គាត់មានជំងឺអេដស៍ ហើយកូន នៅក្នុងផ្ទៃប្រហែលជាមានមេរោគនេះដែរ ។

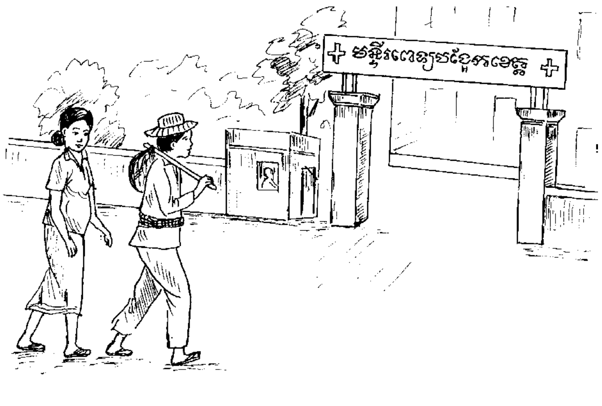

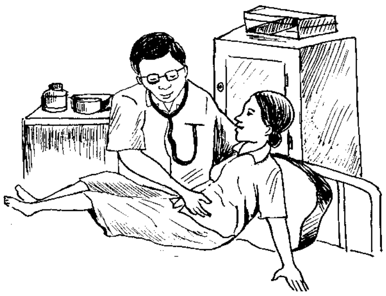

គ្រូពេទ្យបានប្រាប់ថា ត្រូវយកឈាមរបស់ប្ដីគាត់ទៅពិនិត្យមើលផង ព្រោះជំងឺនេះ វាឆ្លងតាមការរួមភេទ ។

ជំងឺនេះអាចឆ្លងពីម្ដាយទៅកូន តាមរយៈទងសុក និងទឹកដោះ ហើយក៏ឆ្លងទៅមនុស្សផ្សេង តាមការចាក់ថ្នាំ ដោយប្រើម្ជុលរួមគ្នា ។

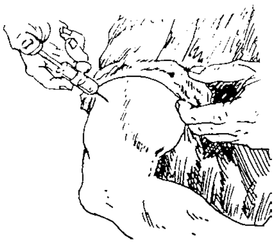

ថ្ងៃក្រោយមកគ្រូពេទ្យបានប្រាប់ថា ពូកិវក៏មានជំងឺអេដស៍ដែរ ។ ពូកិវបានប្រាប់គ្រូពេទ្យថា កាលពីនៅធ្វើទាហាន គាត់ធ្លាប់ទៅលេងស្រីពីរបីដងដែរ ។

ពូកិវបានសួរគ្រូពេទ្យថា តើត្រូវប្រើថ្នាំអ្វីដើម្បីឲ្យជាជំងឺនេះ ? គ្រូពេទ្យបានឆ្លើយថា ជំងឺនេះគ្មានថ្នាំព្យាបាលទេ ។ អ្នកដែលមានមេរោគអេដស៍ នឹងត្រូវស្លាប់ នៅពេលខាងមុខ ។

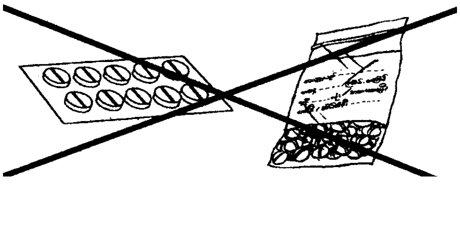

គ្រូពេទ្យបានឲ្យថ្នាំលេបទៅប្រពន្ធ ពូកិវ ដើម្បីព្យាបាលជំងឺរាក ក្អក
ហើយបានប្រាប់ឲ្យគាត់រក្សាអនាម័យល្អ
ដើម្បីរស់នៅបានយូរតទៅមុខទៀត ដូចជា ៖

-ហូបទឹកឆ្អិន បន្លែ ផ្លែឈើ ត្រូវលាងឲ្យបានស្អាត ។

-ត្រូវលាងដៃឲ្យបានស្អាត ក្រោយពេលចេញពីបង្គន់ មុននឹងហូបបាយ ។

-ត្រូវហូបម្ហូបឲ្យបានច្រើនមុខ ។

-ត្រូវដេកក្នុងមុង ។

-នៅពេលងូតទឹក ត្រូវដុស លាងដោយសាប៊ូ ឲ្យបានស្អាត និងជូតខ្លួនឲ្យស្ងួត ។

-ត្រូវបោកខោអាវជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

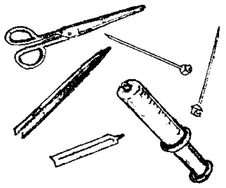

ដើម្បីកុំឲ្យឆ្លងជំងឺអេដស៍ យើងមិនត្រូវប្រើរបស់របរអ្នកជំងឺទេ ដូចជា ៖

ឡាម ម្ជុល កន្ត្រៃកាត់ក្រចក ជាពិសេសយើងមិនត្រូវរួមភេទជាមួយអ្នកផ្សេង ក្រៅពីប្ដីប្រពន្ធយើងទេ ។ ការអោបថើប ការហូបបាយ រួមគ្នា មិនឆ្លងជំងឺអេដស៍ទេ ។

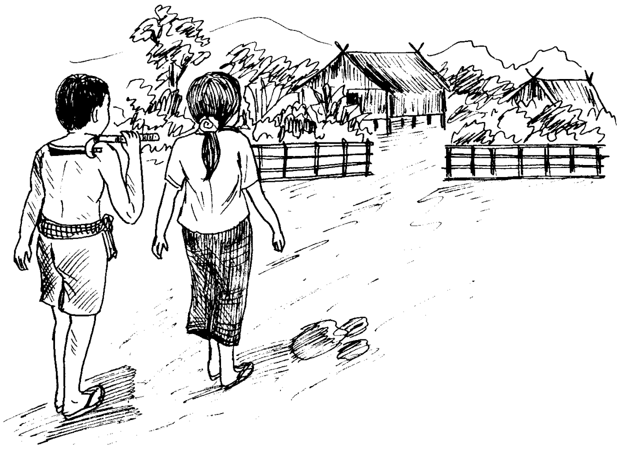

ប្រពន្ធពូកិវបានអរគុណគ្រូពេទ្យ ដែលបានជួយពន្យល់ណែនាំ ហើយក៏លាទៅផ្ទះវិញ ទាំងពិបាកចិត្ត ។ ចំណែកពូកិវ ក៏មានការសោកស្ដាយយ៉ាងខ្លាំង ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តនូវអំពើមិនល្អ បណ្ដាលឲ្យគ្រួសាររបស់គាត់ ស្លាប់នៅពេលខាងមុខ ។

សំនួរពិភាក្សា :

១- តើយើងត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េច ដើម្បីកុំឲ្យកើតអេដស៍ ?

២- តើជំងឺអេដស៍ ធ្វើឲ្យមនុស្សទទួលលទ្ធផលយ៉ាងម៉េច ?

កាន ហៀន ទី ១២៧

អញ់សៃ៑ កូត៑ ញ៉ាំ ប៉ិច សា ទ្រៀន

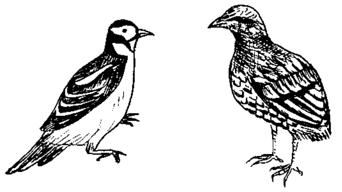

កូត៑ លូ តាឡេះ អន់ឌែ អុះ
ម៉ី កូត៑ អុះ តាឡេះ ម៉ី ។

កូត៑ ញ៉ាំ អ៊ូត ៗ អ៊ូត ៗ ។ តាឡេះ អំប៉ញ់ "កា ញ៉ា អីស ញ៉ាំ កូត៑ ?" កូត៑ តើល ផា "អាញ់ ញ៉ាំ ប៉ិច សា ទ្រៀន" ។ តាឡេះ ផា "អីស អ៊្វៃ ក្យាគ់ ហី កា ពិន ហះ អា ហង ហោគ" ។ អាញ់ ចឹង ឡាំ ចោះ ទ្រៀន កា អីស" ។ តាឡេះ ឡាំ ចោះ ទ្រៀន

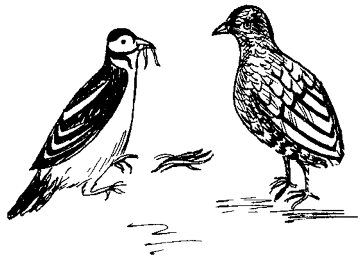

កាអ៊ែ តាទិច ហង ផវ់ ប៉ក ៗ ទី ទ្រៀន កាអ៊ែ ម៉ោញ កាត្រា កេះណោះ សឹត ជឹន កា អុះ អ៊ែ ប៉ាគ់ ហី ។ ទឹល ប៉ាគ់ ហី តាឡេះ ផា "ហាគ់ កូត៑ ទ្រៀន អា" ។ កូត៑ កា អ្យក់ ទ្រៀន ណោះ តាទៀង ពឹង អុញ ។

ទ្រៀន សឹន ឡាច់ ប៉ុង អ៊្រែ ៗ កូត៑ បើ តាន៑ សា បើ តាន៑ ញ៉ា ។ សាំប៊ិក ឡឹង ហី អ៊ែ តោ កាតាំង បោ ប៉ុង បោ វិញ ឡាំ ចាចាក កាអ៊ែ ប៉ាគ់ ហី កូត៑ ។

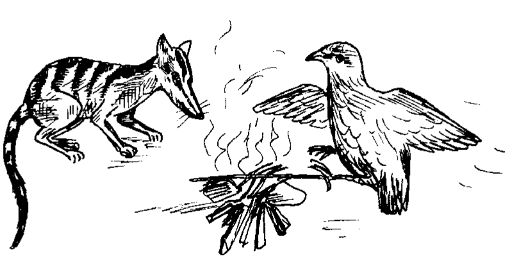

ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ សាំប៊ិក អំប៉ញ់ កូត៑ ផា "កូត៑ កំ ញ៉ា ដាគ់ ម៉ុត ប៉ាគ់ ហី អីស ?" កូត៑ តើល ផា "ដាគ់ ! ម៉ុត អគ់" ។ សាំប៊ិក ម៉ុត តាទិច ហង កាអ៊ែ ពឹង ហី កូត៑ ណោះ ។ កូត៑ អំប៉ញ់ "ប៉ាគ់ ចំ ចឹង ឡាំ សាំប៊ិក ?"

សាំប៊ីក តើល ផា “ឡាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ហី អ៊ីស អា ហាង” ។ សាំប៊ិក ប៉ប័ ទ្រៀន កូត័ តាទៀង ពឹង អុញ ប៉ះ សា ។ កូត័ ផា “អ៊ីស អាញ់ អ្យូគ ម៊ី អាញ់ អ៊ឹក” ។ សាំប៊ិក ផា “ដាគ់ អន់ អាញ់ សា ថិ ៗ” ។ កូត័ អន់ អ៊ែ សា តាទិច ហាង ។

សាំប៊ីក ផា “ញ៉ា ឡាក់ កា តាំង ? អន់ អាញ់ សា ថិ ៗ ណាគ្ន” ។ កូត័ អន់ កាអ៊ែ សា ណាគ្ន ។ សាំប៊ីក ផា “ញ៉ា ឡាក់កា អ្យូគ ? ប៉ះ សា ណាគ្ន” ។ សាំប៊ិក ផា “ញ៉ា ឡាក់កា ហើរ ?”

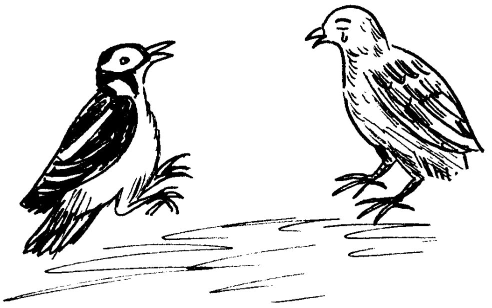

សាំប៊ិក ប៉ះ សា លើយ ទឹល ទិ ទ្រៀន កូត័ ពឹង អុញ ណោះ ។ កេះណោះ កូត័ ញុាំ ណាគ្ន អ៊ូត ៗ អ៊ូត ៗ ។ មុី អ៊ែ អំប៉ញ់ “កា ញ៉ា អ៊ីស ញុាំ កូត័ ?”

កូត័ តើល ផា “អាញ់ ញុាំ ប៊ិច សា ទ្រៀន ។ ចំ ទ្រៀន អាញ់ អន់ កា អ៊ីស អំពែ ?” កូត័ ផា “ទិ នង ប៊ិក សា កេះ” ។

តាឡេះ ផា “ញ៉ា ត្រគ់ អ៊ីស អន់ កាអ៊ែ សា ?” កូត័ ផា “អាញ់ អ្វូ អន់ ដេល អ៊ែ ប៉ះ សា ញ៉ាញុាំ ញ៉ាញិច” ។ តាឡេះ ផា “កូម័ អាញ់ ឡាំ ណាំង ណាគ្ន ផា ណោះ័ ហោគ” ។ តាឡេះ កា ឡាំ ចោះ ទ្រៀន កាអ៊ែ ណាគ្ន ហាង ផវ់ ប៉ក ៗ ផវ់ ប៉ក ៗ ទី ទ្រៀន កាអ៊ែ ម៉ោញ កាត្រា ។ សឹត ជឹន កា កូត័ ប៉ាគ់ ហី ណាគ្ន ទឹល ប៉ាគ់ ហី តាឡេះ វ៉ះ កា កូត័ ផា “ជែ វិញ ពុះ សា ហិ ហោគ ! កូម័ អាញ់ ចឹង ប្រ៉គ័ ទែ ជុំ ហី អា ហិ ម៉ាគ់ ត្រគ់ សាំប៊ិក ណោះ ដាគ់ អ៊ែ អ្វូ ប៉ះ សា ទ្រៀន អ៊ីស” ។

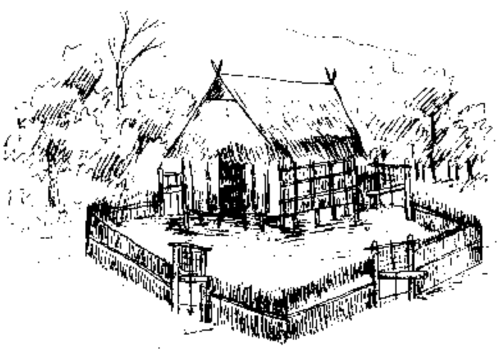

តាឡេះ ប្រ័ត ទែ កេះ ៗ អ៊ែ អន់តត់ កា កូត ផា "អ្យត !
ផា អឹស ប៉ប អ៊ែ ឡាំ អន់ទៀ អឹស ផា កាអ៊ែ កាទៀង តុល ម៉ុរ ដាត់ មុី
អាញ់ ផា ណោះ អឹស ផា កាអ៊ែ ហោគ" ។

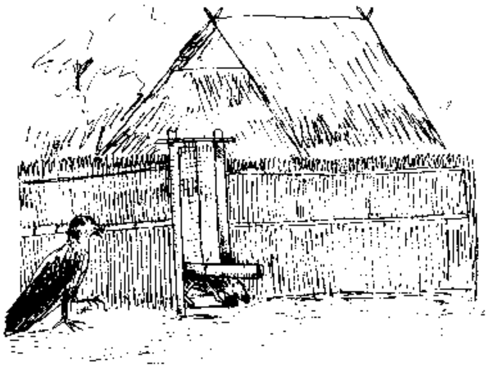

កេះណោះ កូត តាទៀង ទ្រៀន ណាគ្ន
ហាង កាអ៊ែ បោ ប៉ុង បោ រិញ ។ សាំប៉ុក
កាតាំង បោ អ៊ែ ឡាំ ចាចាក ប៉ាត់ ហឹ កូត
ណាគ្ន ។ ទឹល ប៉ាត់ ណោះ អ៊ែ អំប៉ញ់ ផា

"កូត កំ ញ៉ា ដាត់ ម៉ុត ហឹ អឹស ?" កូត ផា "ដាត់ ម៉ុត អត់ ផា អឹស
កាទៀង តុល ម៉ុរ ដាត់ មុី អាញ់ ផា ។ សាំប៉ុក អូ ខឹន កាទៀង អ្យូគ
កាតុល សាំប៉ុក ម៉ុរ ត្រត់ ទែ គ្លុប ។

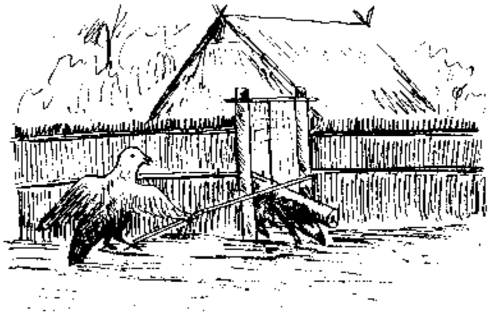

សាំប៉ុក ផា "កូត អ្យក់ ឡាច់ អាញ់
ណើ" ។ កូត ផា "អឹស ! អាញ់ អ្យូគ មុី
អាញ់ អឹក" ។ សាំប៉ុក ផា "អឹស ហៃ ជុង
អាញ់ សារី" កូត ពឹត ប៉ុស "ហៃ តី
សារី" ពឹត ប៉ុស "ហៃ ម៉ាត់ តាឡល់"
ពឹត ប៉ុស "ហៃ កល់ តាប៉្យាញ់" ពឹត ប៉ុស "ហៃ សាណាញ់ សាកឿះ"
ទែង ក្យាគ្ន ។ កេះណោះ សាំប៉ុក តោ ហាង ។

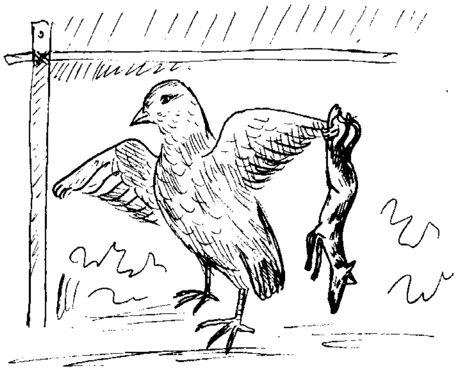

កូត អ្យក់ សាំប៉ុក អន់ ពឹង ហឹ កាត្រើគ លូ
ពុង ។ មុី អ៊ែ សឹត ឡឹង ព្រី ប៉ប ផាម
សាំប៉ុក តឹត ពឹង រ៉ាំនែ ។ អ៊ែ អំប៉ញ់ ហះ អុះ
អ៊ែ ផា "អុះ ផាម ញ៉ា អា ?" អុះ អ៊ែ តើល
ផា "ផាម តី អាញ់ ត្រត់ សាំង មុី" ។

កេះណោះ មុី អ៊ែ ប៉ប័ សាំប៊ិក ។ អន់ឌែ ផា “បុន ពិន !” កេះណោះ អន់ឌែ
អ្យក់ សាំប៊ិក ពុះ ឡុះ តាទៀង ។ សាំប៊ិក ឡាច់ ប៉ុង ជ្រែវ ហូប ៗ
“ប្រ៉ឡឹង ៗ អុះ អន់ទៀ អុញ សា ហី ប៉ាណាប មុី ប្រ៉េះ !” កេះណោះ អុញ
សា ហី អន់ឌែ តាទិច អន់ឌែ សាតាក់ ឡាច់ ឡឹង ហី ។

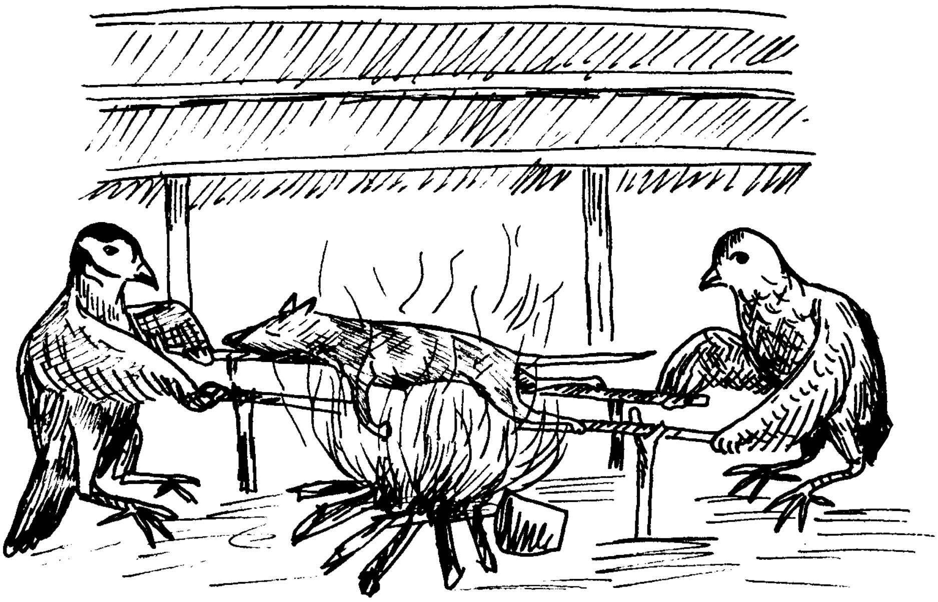

កូត័ អ្យក់ ដឹង គួង ម៉ោង ។ តាឡេះ អ្យក់ ដឹង សូង័បោះ ។ អន់ឌែ
សាតាក់ អ្វៃ ប៉ាគ់ ព្រី ។ តាឡេះ តះ័ “ប៉ាសាប កា កូត័ អន់ ត្រគ់ ទែ ត្រគ់
តែប ពូ អីស ណោះ ! ” កូត័
តះ័ “ប៉ាសាប កា តាឡេះ អន់ ពូ
ប៉ាញ់ ពូ តោត អីស ណោះ !”
ទឹល រ៉ប់ ដារ់ អា កូត័ អ្វៃ ចំ ដឹង
គួង អ៊ែ ណោះ ហាង អ៊ុីត អ៊ុីត
អ៊ុីត ។ តាឡេះ អ្វៃ ចោះ ដឹង
អ៊្លឹង លូ សូង័ អ៊ែ ណោះ ហាង
ប៉កៗ ។ ៚

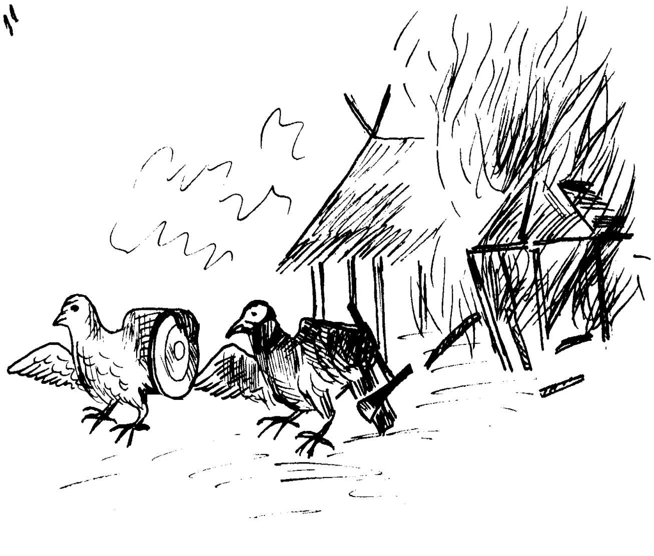

មេរៀន ទី១២៨

រឿងសត្វក្រួច ចង់ស៊ីដង្កូវទំពាំង

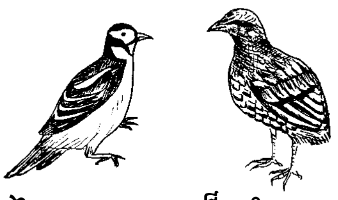

កាលពីព្រេងនាយមានសត្វស្លាបពីរ ជាបងប្អូននឹងគ្នា ប្អូនឈ្មោះក្រួច និងបងឈ្មោះត្រសេះ ។

ថ្ងៃមួយក្រួចក៏យំ «អ៊ូត អ៊ូត អ៊ូត» ត្រសេះសួរ ៖ «ហេតុអ្វីបានជាឯងយំ ?» ក្រួចឆ្លើយ ៖ «ខ្ញុំចង់ស៊ីដង្កូវទំពាំង»។ ត្រសេះនិយាយ ៖ «ឥឡូវឯងនៅចាំផ្ទះ បងនឹងទៅរកដង្កូវទំពាំងមកអោយឯងស៊ី» ។

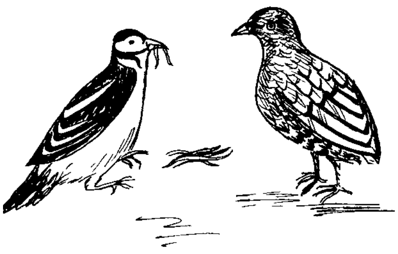

ត្រសេះក៏ហើរទៅរកដង្កូវទំពាំង ។ ដល់គុម្ពឫស្សី ត្រសេះរកដង្កូវទំពាំងបានមួយកន្ត្រក ។ ដល់ផ្ទះ ត្រសេះនិយាយថា៖ «នេះដង្កូវ ឯងស៊ីទៅ» ។ ក្រួចក៏យកដង្កូវទំពាំងនោះមកអាំង ។

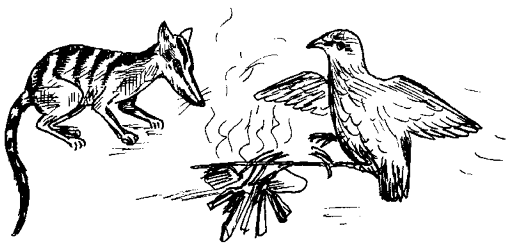

ពេលដែលត្រូវភ្លើង ដង្កូវក៏ស្រក់ខ្លាញ់ចេញមក ហើយមានក្លិនឈ្ងុយ ។ ឯចំហាយក្លិនឈ្ងុយនោះ សាយភាយទៅដល់ផ្ទះសំពោច ។ សំពោចក៏ទៅលេងផ្ទះក្រួច ហើយសួរ ៖

«តើផ្ទះឯងតមមិនអោយចូលឬទេ ?»។ ក្រួចឆ្លើយ ៖ «គ្មានតមអីទេ ចូលមក» ។ ក្រួចសួរទៅសំពោច ៖ «ឯងទៅណា ?» សំពោចឆ្លើយ៖ «ខ្ញុំមកផ្ទះឯងនេះហើយ» ។

សំពោចចូលដល់ផ្ទះក្រួចហើយ ឃើញដង្កូវទំពាំង កំពុងអាំង ក៏សុំស៊ី តែក្រួចមិនអោយស៊ីទេ ព្រោះខ្លាចបងខឹង។ សំពោចនៅតែសុំដដែលៗ ក្រួចអាណិតក៏អោយ សំពោចស៊ីបន្តិច ហើយសំពោចនិយាយ ៖

«ស្អី! ដូចជាល្វីង អោយខ្ញុំស៊ីបន្តិចទៀតមើល៍»។ ក្រួចអោយសំពោចស៊ីម្ដងទៀត សំពោចនិយាយ ៖ «ដូចជាជូរ អោយខ្ញុំសាកម្ដងទៀតមើល៍» សំពោចចេះតែ និយាយទៀតម្ដងថាជូរ ម្ដងថាខារ ក៏ស៊ីដង្កូវនោះទាល់តែអស់ ។

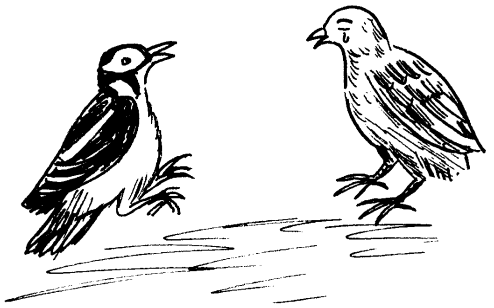

ក្រួចស្ដាយដង្កូវណាស់ ក៏ស្រែកយំ ៖ «អ៊ូត អ៊ូត អ៊ូត» ត្រសេះឮ ក៏សួរ ៖ «ហេតុអ្វីបានជាឯងយំ ?»

ក្រួចឆ្លើយ ៖ «ខ្ញុំចង់ស៊ីដង្កូវទំពាំង» ។ ត្រសេះនិយាយ ៖ «ចុះឯណាដង្កូវដែលបងអោយទៅឯងនោះ ?» ។

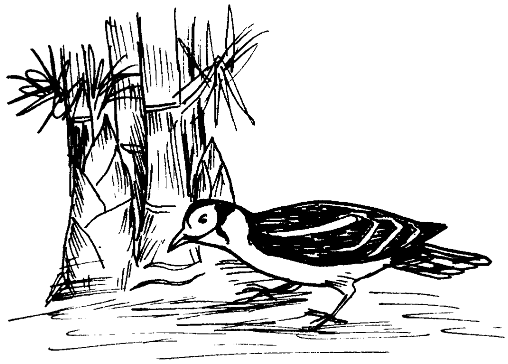

ក្រួចប្រាប់ត្រសេះ អំពីសំពោចដែលបានមកសុំស៊ីដង្កូវរបស់ខ្លួន ។ ត្រសេះក៏ហើរ ទៅរកដង្កូវទំពាំង អោយក្រួចម្ដងទៀត។ ពេលរកបានហើយ ត្រសេះក៏យកមកអោយក្រួចជាប្អូននៅឯផ្ទះ ហើយត្រសេះប្រាប់ក្រួច ៖

«កុំទាន់ជុតដង្កូវអី ចាំបងធ្វើអង្គប់ដាក់ជុំវិញផ្ទះសិន» ។

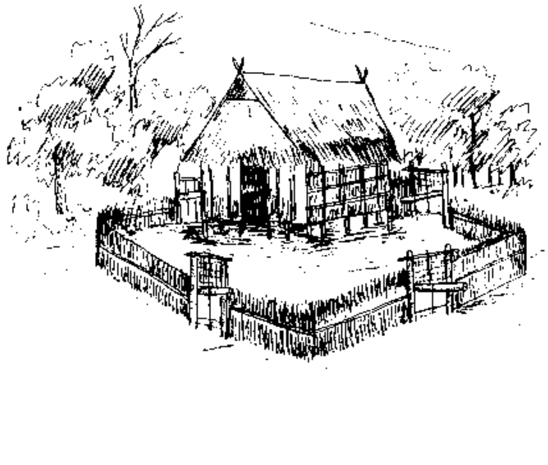

ធ្វើអង្គប់រួចហើយ ត្រសេះប្រាប់ក្រួច ៖ «បើសិនជាសំពោចមក ឯងត្រូវប្រាប់វាថា បើវាលោតផ្លោះអង្គប់នេះ គឺមិនបានទេ ! ព្រោះតម តែបើចូលតាមអង្គប់វិញ មិនតមទេ ហើយអោយវាចូលមក».

ក្រួចក៏យកដង្កូវមកអាំង ដូចកាលពីមុន ខ្យល់បានបក់ ក្លិនឈ្ងុយនោះ ទៅដល់ផ្ទះ សំពោចទៀត ។ សំពោចក៏មក ផ្ទះក្រួចម្តងទៀត ។

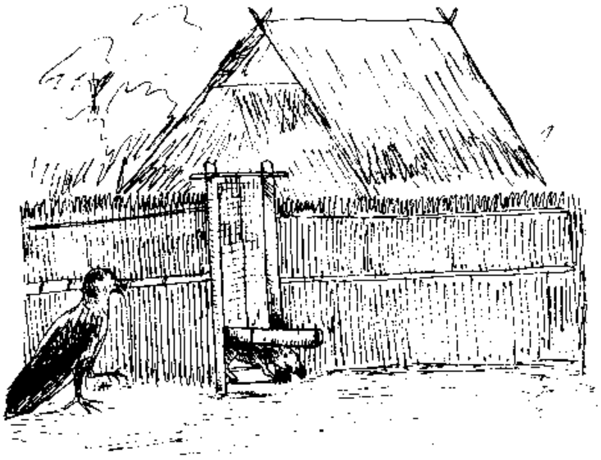

ពេលសំពោចទៅដល់ផ្ទះក្រួច សំពោចក៏សួរដូចមុនដដែល ហើយក្រួច បានប្រាប់សំពោចតាមពាក្យដែលត្រសេះបានផ្តាំវា ។ លើកនេះសំពោច ក៏ជាប់អង្គប់មែន ។

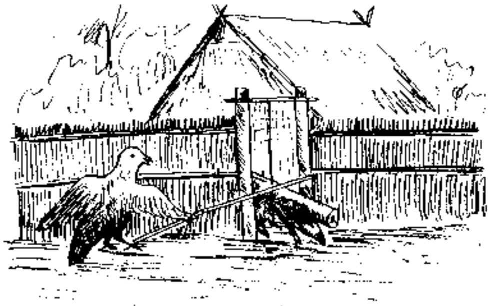

សំពោចបានអង្វរក្រួច អោយដោះលែងខ្លួន តែក្រួចថា ខ្លាចត្រសេះខឹង ។ សំពោចនិយាយទៅក្រួច ៖ «ឯងមើលជើងធំរបស់អញនឹងទាត់ឯង» ។ ក្រួចក៏វាយជើងសំពោច ។ សំពោច ៖ «មើលដៃអញនឹងចាប់ឯង» ។ ក្រួចក៏វាយដៃសំពោច ។ សំពោចនិយាយ ៖ «មើលភ្នែកអញលឿន» ។ ក្រួចវាយភ្នែកវាទៀត ។ សំពោច ៖ «មើលក្បាលអញនេះធំ» ក្រួចវាយក្បាលវាទៀត ។ សំពោចនិយាយទៀត ៖ «មើលធ្មេញអញនឹងខាំឯង» ។ ក្រួចក៏វាយមាត់វាទៀត ។ ដូច្នេះក្រួចវាយសំពោចរហូតដល់ងាប់ ។

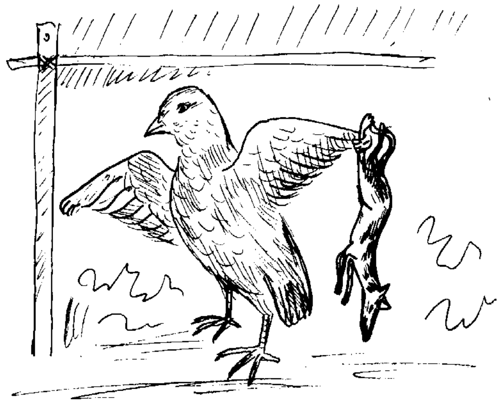

ក្រួចក៏យកសំពោចនោះឡើងទៅលើផ្ទះដោយយកជាលមកគ្រប ។ លុះត្រសេះត្រឡប់មកវិញ ក៏ឃើញឈាមនៅលើរនាប ហើយវាសួរក្រួច ៖ «តើនេះជាឈាមអ្វី ?» ក្រួចឆ្លើយ ៖ «ឈាមដៃខ្ញុំមុតកាំបិត» ។

ក្រោយមក ត្រសេះក៏ឃើញសំពោចងាប់នៅលើផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយក៏យកសំពោចនោះមកអាំង ។

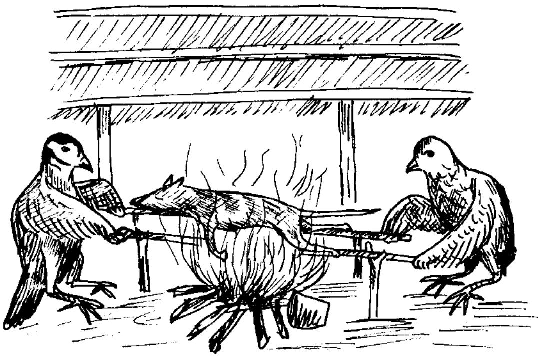

ពេលត្រូវភ្លើង សំពោចក៏ចេញខ្លាញ់ជាច្រើន។ ត្រសេះប្រាប់ក្រួច ៖ «ឯងអាំងតិចៗ ប្រយ័ត្នភ្លើងឆេះផ្ទះ ព្រោះយើងខ្ជិលធ្វើថ្មីទៀតណាស់» ។ ត្រសេះនិយាយមិនទាន់ផុតពីមាត់ផង ភ្លើងក៏ឆាបឆេះផ្ទះមែន ។ ពួកវាទាំងពីរក៏ហើរចេញពីផ្ទះ ។ ក្រួចហើរទៅយកបានតែគងមួយទៅជាមួយ ឯត្រសេះហើរទៅយកបានតែដឹងមួយទៅជាមួយ ។ សត្វទាំងពីរបានដាក់បណ្ដាសាគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ត្រសេះបានដាក់បណ្ដាសាក្រួចថា អោយស្លាប់ដោយត្រូវនឹងអន្ទាក់ ឬអង្កប់របស់គេ ។ ឯក្រួចក៏បានដាក់បណ្ដាសាត្រសេះថា «អោយស្លាប់ ដោយត្រូវគេ បាញ់នឹងស្នា ឬព្រួញ ។

ដូច្នេះហើយទើបក្រួចវាយគងរបស់វា ឮសូរ «អ៊ីត អ៊ីត អ៊ីត» ឯត្រសេះវិញរកស៊ី ដោយចោះដើមឈើ ឬដើមឫស្សី រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ៚

កាន ហៀន ទី ១២៩

សារ វគ៍ សាក្លូគ អំរ៉ាញ

ផះ ប៉ាន់ដា ពែ   វគ៍ សាក្លូគ អ៊ែ លូ កាម៉ាញ់ អ៊ែ យ៉ាគ់ ប៉ូន សុនសាត តំពួន   អន់ឌែ ឡាំ ជីក ម៉ីរ ។ កេះ ជីក អន់ឌែ សាមូល   ផាឌី ទី ដារ់ ម៉ោញ វគ៍ សាក្លូគ   អ៊ែ ឡាំ ម៉ីរ អន់ទ្រួល   ចាក កាអ៊ែ ទ្រង ទៀក យ៉ាគ់ ។ ផាឌី អ៊ែ កាតាំង ប្រ៉ះ៍ ព្រី យ៉ាគ់ អើ សាគែ «អឹះ អឹះ អឹះ» ពីត រ៉ាពួង អន់ដើរ អើ អន់ដើរ   សាគែ ណោះ រ៉ាង៉ាប់ អូ ប៉ប៍ សឹត ។

ប្រ៉ះ៍ ណោះ សាង៉ាញ   កា សាគែ អូ សឹត   ផាឌី ប្រ៉ះ៍ ណោះ ផា ៖ «ហាគ វគ៍ សាក្លូគ អ្យក់ កាអីស ពិ សាគែ ណោះ ញ៉ា អូ ថៃ សឹត អូ ថៃ ញ៉ា» ។ វគ៍ សាក្លូគ កាតាំង ប្រ៉ះ៍ ផា នីណោះ៍   ចាក កាអ៊ែ ឡាំ ទ្រុះ អន់តើប ប៉ាគ់ ម៉ីរ អ៊ែ ។

ផះ អ៊ែ ចាក វទ្រង ណោះ អ៊ែ កាតាំង សាគែ សា តាប៉ាង៍   ផាឌី ម៉ុត សាម៉ង៍ កាអ៊ែ   សាំងកោញ   សាគែ តាំងឡៀង ប្រ៉ះ៍ ណោះ អ្វៃ សា តាប៉ាង៍ ។

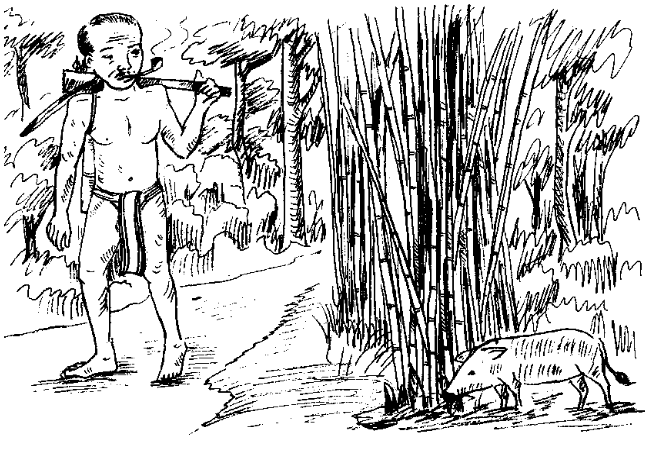

វគ៌ សាក្លគ អូ ទី កាប អៀង កេះ ម៉ោញ ទង អ៊ែ រ៉ាឃ្គ ស្រាគ់ ស្ទើក ឃឹប ញ៉ោង ៗ ដះ កាំ ប្លៃ៉ ឡ្ទឹង ទឹងគង តាំ ឃឹប វគ៌ ប៉ាញ់ កាអ៊ែ “ផាំង វៃក ៗ” ។

សាកែ ណោះ សាតាក់ អូ តាន៌ ពៀរ ប៉ៃង យ៉ាក សាំ ប៉ក់ តោ៌ កាអ៊ែ សាំងអ្វឹង ។ ផាឌី វគ៌ សាក្លគ ណោះ អ៊ែ សឹត រ៉ះ លូ កាំឡ្ទាំង ស្រុក តេះ ឡ្ទាំ ឡ្ទះ សាកែ ណោះ ។

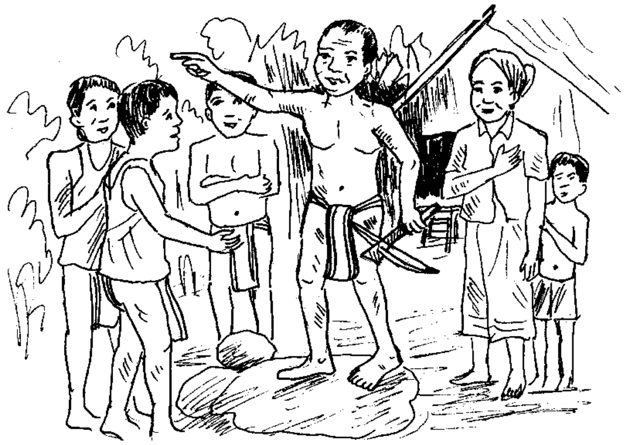

សាកែ ណោះ តឹស តុ កាប៉ូវ ទោល កាំឡ្ទាំង ទឹប ស្រុក ឡ្ទះ អូ ទិ ។

ផាឌី ទឹល កាម៉ុាំង អ៊ែ អំប៉ោ ប្រ៉ះ៌ ផា កាអ៊ែ ផា ៖ «ហឺ ! ម៉ៃគ វគ៌ ! អាញ់ ផា ដោច ដេល ណោះ ពែ ញ៉ា អីស ប៉ាញ់ តាទិច» ។
វគ៌ សាក្លគ ណោះ ផា ៖ «ណោះ ហាង ទឹល អីស ប៉ិច ប្រ៉ើ អាញ់ អ្យក់» ។

អញ់ជីត ដារ់ ឡឹង ណោះ ណាគ្ន ថុន ពៀ ពិន គឹត អង់កាញ់ វគ័ សាក្លគ ណោះ អ៊ែ ឡាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ទៀក យ៉ាគ់ ណាគ្ន ចាក កាអ៊ែ ជុំ ហាង ទៀក ណោះ ហង ។ ផាឌី ប៉ប័ កាវ់ពី អ្វៃ តាគ័ តុ តាប៉្យញ់ ពឹង តើម ព្រឹង គោង ៗ ហះ ហាង ទៀក ។

វគ័ សាក្លគ រ៉ាឃ្ល ស្រាគ់ ស្ទើក ឃឹប ប៉ាញ់ កាអ៊ែ “ផាំង ដុក រ៉ាដាក់ ៗ” ប្រ៉ូង ឡិ ពឹង ទៀក ក្រាំ ជីរ លើយ កាអ៊ែ ពឹង ឡាអារ ទៀក យ៉ាគ់ ណោះ ហង ។

កេះ ប៉ាញ់ សឹត លើយ កាអ៊ែ ប៉ាគ់ ប៉ើក ។ ម៉ឹរ គឹរ វគ័ សាក្លគ ណោះ សាឌែង ទៀក យ៉ាគ់ ណោះ ហង ។

ផះ ណោះ ពែ អ្វូ ទី ពឿ ខឹន ប្រ៉គ័ ម៉ឹរ ក្យាម័ ទៀក យ៉ាគ់ ណោះ អុះ ខង ព្រី ទៀក ណោះ អឹញ អំរ៉ាញ ឃ៉ឹប ។ ទី ដឹង ម៉ោញ ខាប់ខ្ជ វគ័ សាក្លគ ណោះ ហង ខឹន ប្រ៉គ័ ម៉ឹរ ក្យាម័ ទៀក យ៉ាគ់ ណោះ ។ ខង វគ័ សាក្លគ ណោះ អំរ៉ាញ លឹះ ឡឹង ប្រ៉ះ័ ណោះ ណាគ្ន ។ ប្រ៉ះ័ ព្រី យ៉ាគ់ ណោះ ទិឌូ អ្យូគ កា វគ័ សាក្លគ ។ ប្រ៉ះ័ ណោះ អង់ហ្យាំង កា ខាក់ ហង អន់ឌៃ ទិឌូ ទិឌៀន អង់ហ្យាំង កា កាវ់ពី វគ័ សាក្លគ ប៉ាញ់ ណោះ ។

ដាវ់ អន់តឹគ ឡឹង ណោះ
វគ័ សាក្លគ ឡាំ ម៊ីរ អ៊ែ
អន់ទ្រូល ណាគ្ក ភ្លាត យ៉ាគ់
ប្ល៊ន ឡាំ ម៊ីរ អ៊ែ ដូវ
អ៊ែ អន់តឹគ ។

វគ័ សាក្លគ ណោះ ទឹល ប៉ាគ់ ម៊ីរ ប៉ាកូះ អុញ ប៉ាកូះ ញ៉ា កាអ៊ែ ។ កេះណោះ ឡាច់ ចាក ពៀល កាអ៊ែ រកល់ ម៊ីរ ។ ប្រ៉ះ័ ព្រី យ៉ាគ់ ណោះ ប្រ៉គ័ នីចម័ កា អូ អ្ល អ្យក់ ឡាច់ អុះ កាំ ឡឹង កាវ់ពី វគ័ សាក្លគ ប៉ាញ់ ណោះ ។ ផាឌី ប្រ៉ះ័ ណោះ ប្រ៉ី កាំឡាំង អន់ខែ ឡាំ អ្យក់ កាម៉ាញ់ វគ័ សាក្លគ ណោះ ឡាំ ប៉ោស អ្យក់ ឡាច់ កាំ ឡឹង កាវ់ពី ណោះ ។

ទឹល ដាវ់ ប៉ង់ កេះ
ឡាំ ហាង យ៉ាគ់ ប្ល៊ន
ណោះ ប៉ាគ់ ម៊ីរ
ឡាំ ជីន ពរ កា វគ័
សាក្លគ ។

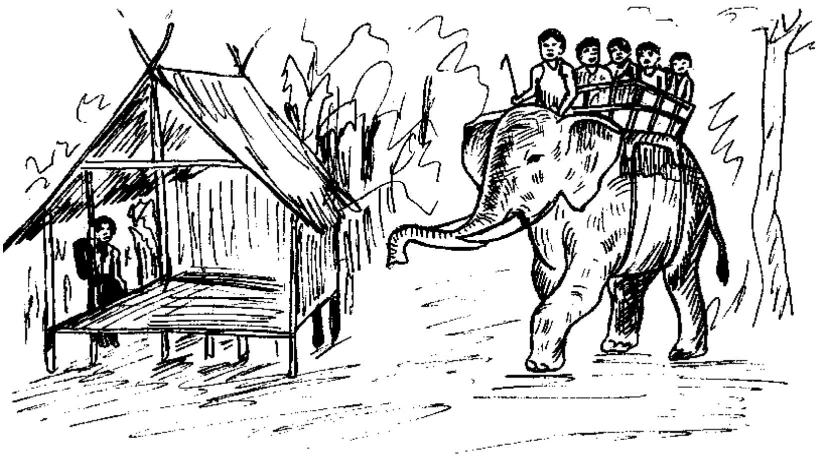

ទឹល ប៉ាត់ ប៉ើក មុ៉ត កាអ៊ែ រ៉ាអ៊ិត អូ ទី ប៉ាណួស ប៉ប័ ដឹង អុញ ឡាក់ វគ័ សាក្លគ ណោះ អ៊ែ ប៉ាកូះ អ្លាត ។ យ៉ាគ់ ប្លុ៉ន ណោះ រ៉ាឡូវ បើ តាន័ ស្វាស ក្លេះ័ សាំ ផាឱ យ៉ើ ៗ រ៉ាវ៉េះ តីស មួត ប្រ៉េះ័ ឡឹង ទៀក យ៉ាគ់ ឡាំ អ្យក់ អ៊ែ ។

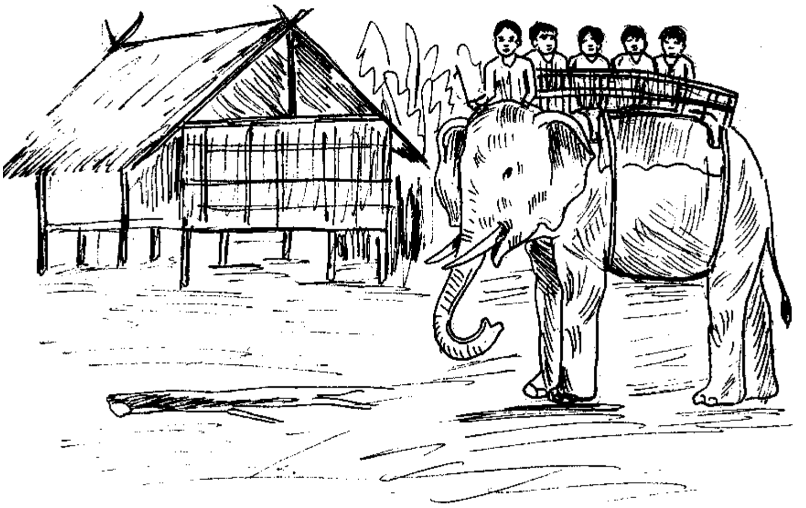

រ៉ាវ៉េះ ណោះ តីស
កេង ក្លាច់ អន់ត្វល័
ប៉ើក លត ។ ព្លុក
ម៉ោញ ប៉ែង
ម៉ោញ ប៉ែង តីស តុ
សានង តីស ៗ ។

ជឹវ កា អន់ឌែ ឡឹង រ៉ាវ៉េះ ណោះ ឡោម យ៉ាគ់ ប្លុ៉ន ប្រ៉ើ ឡាំ ប្រ៉គ័ ប៉ាជូ កា អន់ឌែ បៀត ។ យ៉ាគ់ ប្លុ៉ន ណោះ ផា ៖ «ប្រ៉គ័ ប៉ាជូ នីចម័ ឡគ់ អា ? អាញ់ អូ ហាវ់ ប្រ៉គ័ ពរ ប្រ៉គ័ សាអ្លឹង កា ក្លោ អាញ់» ។ មួត ប្រ៉េះ័ ព្រី យ៉ាគ់ ណោះ ផា ៖

«អូ ក្រូ អុះ យ៉ាគ់ ញឹន ប៉វ់
ឡោម ប៉វ់ ឡា អីស
ឡាំ ប្រ៉គ័ កាញឹន បៀត ៗ ប៉វ់
តាប៉ាប កាញឹន ណើ គួប
ញឹន ចឹង តោ័ ញ៉ាគ់ ៗ ហាង
ណោះ» ។

ម្លូត ប្រ៉ះ ណោះ កាប នីណោះ ៗ នីអៀ ៗ យ៉ាគ់ ប្អ៊ុន ណោះ ប៉ាណ្ហូស ថិ ពុត ចឹត ឈរ កា ឡ្វាំ ប្រ៉ាគ័ កា អន់ឌែ តាទិច ហាង ខង អ៊ែ សាមគ័ កា ប៉ាណ្ហូស តាទិច ។ ម្លូត ប្រ៉ះ ណោះ អ្យក់ ហាវ វ៉ែវ យ៉ាគ់ ប្អ៊ុន ណោះ ថៃគ ពឹង រ៉ាវ៉េះ កេះណោះ ប៉ោក ហាវ យ៉ាគ់ ប្អ៊ុន ណោះ ណាគ្ន ។

យ៉ាគ់ ប្អ៊ុន អំប៉ាញ់ ផា ៖
«ប៉ាគ់ ចំ ឡ្យត ស្រុក អន់ជីស អា សោ ?»
អន់ឌែ រ៉ះ ផា «ប៉ាគ់ ម៉ាត់ តោ យ៉ាគ់» ។

ចាក ហាង កា អន់ឌែ ចាក អន់ដើរ រ៉ះ សារ ប៉ូ រ៉ះ សារ ពៀ អន់ដើរ ។ ផាឌី ក្យាម័ ជុង ចឹង ទឹល ទៀក យ៉ាគ់ រ៉ាឡ្វំ ម្លូត ប្រ៉ះ ណោះ ផា ៖
«សាំងអ៊ឹប ម៉ាត់ យ៉ាគ់ សាំងអ៊ឹប ម៉ាត់» ។ ផាឌី យ៉ាគ់ ប្អ៊ុន ណោះ សាំងអ៊ឹប ម៉ាត់ បៀត ហាង ។

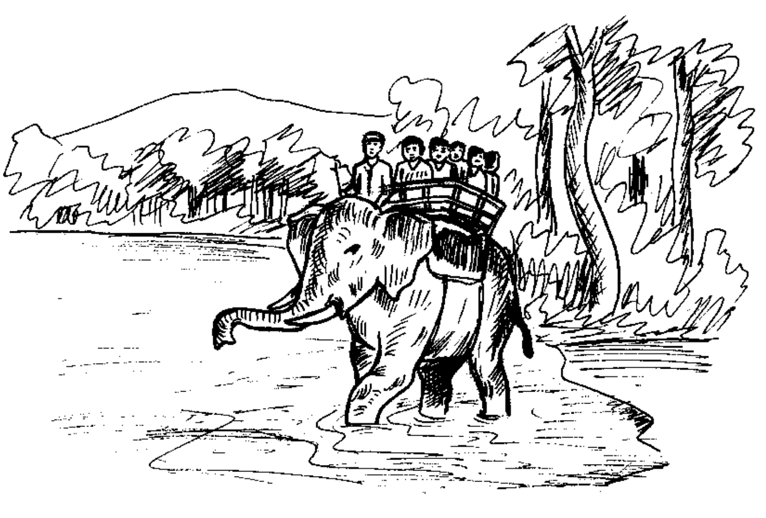

ប៉ាគ់ អ៊ែ រ៉ាល ម៉ាត់ ផុង សោ ៗ ទឹល ស្រុក តឹស ថើច ប៉ាណូស ទេង ៗ ត្វាញ៍ ៗ ហាង កាំឡាំង ស្រុក កាំឡាំង តេះ ពូ ណោះ ។ ហាវ កាអ៊ែ ទឹល ប៉ាគ់ ហី កាវ់ពឹ បក់ ត្រគ់ វគ័ សាក្លូគ ប៉ាញ់ ណោះ ហាង ។ ហះកា យ៉ាគ់ ប្ល៉ុន ណោះ ហៃ វ៉ិច លូ ប៉ាណូស នីទៅ ដេល ។

ទឹល ដាវ់ ប៉ង់ កេះ សឹត ហាង វគ័ សាក្លូគ ណោះ ឡឹង ចាក ពៀល ។ ទឹល ប៉ាគ់ ប៉ើក ហៃ រ៉ាង៉ាប់ អូ ប៉ប័ យ៉ាគ់ ប្ល៉ុន ឡាំ ម៉ីរ ។ វគ័ សាក្លូគ ផា ៖ «ញ៉ា ត្រគ់ ក្រូ យ៉ាគ់ អា !» ។

ឡាច់ ចាក កាអ៊ែ វសានែង ប៉ើក ប៉ប័ តែល រ៉ាវេះ តឹស សា ប្រ៉ើគ សានែង ប៉ើក អ៊ែ ណោះ ។ ហៃ ហៃ កាអ៊ែ ៖ «ឃី ! តែល រ៉ាវេះ ពឿ ឡគ់ អា តឹស កាខាក់ អា ?» ។

ផាឌី ពួយ ៗ កាអ៊ែ តែល រ៉ាវេះ ណោះ ។ រ៉ាវេះ ណោះ ចាក តឹម តាវ៉ាង័ ពៀ តឹម តាវ៉ាង័ ពៀ តុ សិត កា អូ ទី ចគ័ អុះ ពៀ វគ័ សាក្លូគ ណោះ ។ វគ័ សាក្លូគ ណោះ ពួយ ឡាំ ពួយ កាអ៊ែ តែល រ៉ាវេះ ទឹល ប៉ាគ់ ទៀក យ៉ាគ់ ម៉ុត កាណុង ទៀក ប្លប់ ហាង អ៊ែ ប៉ប័ តែល រ៉ាវេះ ណោះ ។

វត៌ សាក្លូត អ៊ែ យឺត ផា ៖ «សាបះ កា មួត ប្រ៉ះ៌ ព្រី អា ហាង អ្យក់ កាម៉ាញ់ អាញ់ ណោះ» ។ វត៌ សាក្លូត ណោះ អ្វៃ ក្យាត់ កាអ៊ែ ហះ ហាង ទៀក ណោះ ហាង ។

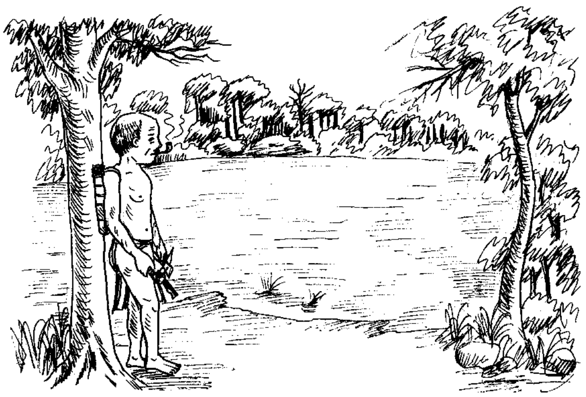

ទឹល ដារ់ ចឹង សិ អ្វៃ បើ ប៉ប៌ ពូ ឡាំ ជឹន កាម៉ាញ់ អ៊ែ ។ អន់តឹត ឡឹង ណោះ អ៊ែ ផា «រើយ អន់ជីស ឡាំ ជឹន ពិ កាម៉ាញ់ អាញ់ អាញ់ ឡាយុិត សង់ ខាក់ កេះ អា» ។

ប្រ៉ះ៌ អ្វៃ កាណុង ទៀក ណោះ កាតាំង វត៌ សាក្លូត អើ អន់ខែ ។ អន់ខែ ផា ៖ «ពិ រើយ ពិន ហាវ ជឹន យ៉ាត់ កាតាំង វត៌ អើ កេះ ណោះ» ។ កេះ អើ កេះ ញ៉ា វត៌ សាក្លូត ណោះ សឹត កាអ៊ែ ប៉ាត់ ប៉ើក ប្រ៉ត៌ ពរ ប្រ៉ត៌ សាអ្លឹង សង់ សា ។

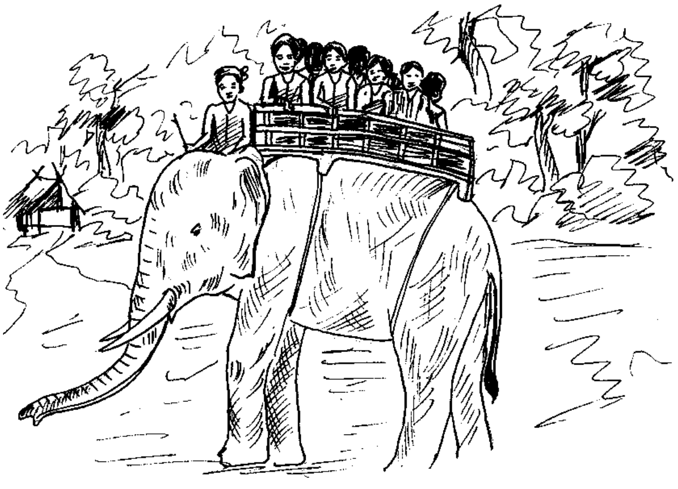

ម៉ោញទ្រុ ឡឹង ណោះ ប្លុះ ទឹល យ៉ាត់ ប្លុ៉ន ហះកា វត៌ សាក្លូត ណោះ អូ តាន៌ ប៉ប៌ អុះ មួត ប្រ៉ះ៌ បក់ ឡាំ ជឹន យ៉ាត់ ប្លុ៉ន ណោះ តាឡូះ កា ប៉ប៌ យ៉ាត់ ប្លុ៉ន ណោះ ទឹល ប៉ាត់ ប៉ើក លត ។

អំផុង ភែ អំផុង ប៉ាឡុះ៍ មួត ប្រ៉ះ៍ អន់ កា យ៉ាគ់ ប្អូន ណោះ កេះ កាសាច់ ទិ អ្វៃត ។ លៀន ប្រ៉ះ៍ អន់ កា យ៉ាគ់ ប្អូន ណោះ កា កេះ ហ្លា អ៊ៀត នីទៅ ដេល ។

កាណាគ៍ អ៊ែ ហ្វាត់ ឡាច់ ឡឹង ប៉ាណ្ហូស អីគ ណោះ អ្យក់ ហៃ ប៉ាគ់ ប៉ើក ត្រគ់ កាំ វគ៍ សាក្លូគ ណោះ ហាង ។

វគ៍ សាក្លូគ ផា ៖ «អា ហាង កាំ អាញ្ញ់ ប៉ាញ្ញ់ កាវ់ពឺ ដាវ់ ណោះ ពែ» ។

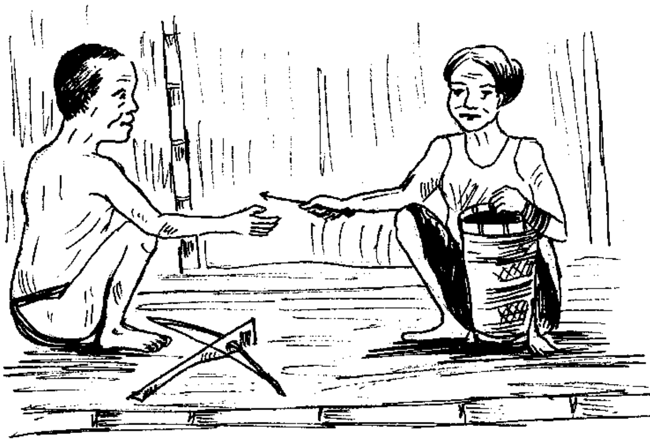

ណោះ ហាង កាំឡាំង ស្រុក ទិឌូ កា អ្យូគ កា វគ៍ សាក្លូគ នីទៅ ដេល ខង វគ៍ សាក្លូគ ណោះ ទី អំរ៉ាញ្ញ ហ្លិ៊ត ឡឹង ប្រ៉ះ៍ ណាគ្វ ។ ៚

មេរៀន ទី១៣០

រឿងតាសាក្លក់មានឫទ្ធិខ្លាំងពូកែ

កាលពីមុនមានតាចាស់ប្ដីប្រពន្ធពីរនាក់ ជាជនជាតិទំពួនមានឈ្មោះថា តាសាក្លក់ និងយាយប៉ូន ។ ពួកគាត់នាំគ្នាទៅជំរះស្មៅនៅក្នុងចំការ រួចហើយក៏ដាំស្រូវ ។ ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក តាសាក្លក់ទៅចំការមុន ដើម្បីចាំឃ្លាំមើលសត្វលលកចឹកស្រូវ ដែលទើបនឹងដាំរួច ។ គាត់បានដើរកាត់តាមបឹងយក្សឡោម ឆ្ពោះទៅចំការគាត់ ។ ពេលគាត់ធ្វើដំណើរដល់បឹង យក្សឡោម គាត់បានឮអារក្សក្រមុំព្រៃនោះហៅជ្រូកមកស៊ីបាយ។ គាត់ឮ ដូច្នោះ ក៏ឈរនៅចាំស្ដាប់ ។

មួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់ឮក្រមុំអារក្សនោះនិយាយ ៖ «តាសាក្លក់អើយ ! បាញ់ជ្រូកនោះចុះ ដ្បិតខ្ញុំខំហៅវាហើយ តែវាមិនព្រមមក ស៊ីបាយសោះ» ។

តាសាក្លក់ឮដូច្នោះ គាត់ក៏បន្តដំណើរទៅមុខទៀត ។ លុះដល់គម្លោតព្រៃមួយ មានដើមឫស្សី គាត់បានឃើញជ្រូកមួយធំមែនទែន វាកំពុងតែស៊ីទំពាំង ។

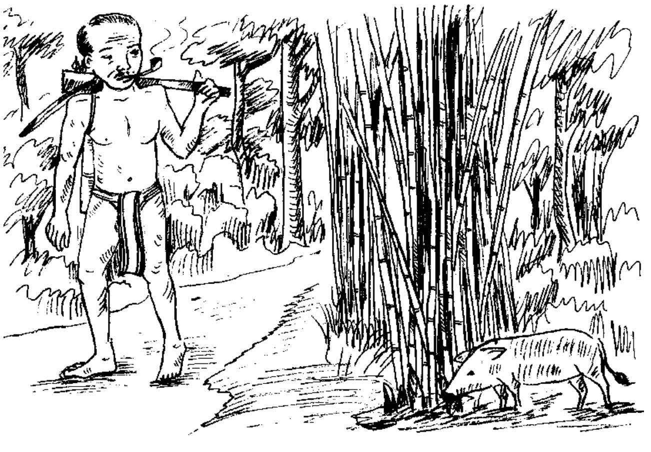

គាត់ឃើញហើយក៏ទាញ
ស្នា ដកព្រួញពីបំពង់យ៉ាង
ប្រញាប់ ដាក់រួចក៏បាញ់
"ផាំង ! វែកៗ" ។

វត់មិនទាន់បានពីរបីជំហានផង ជ្រូកនោះក៏ដាច់ខ្យល់ងាប់ទៅ ។ តាសាក្លក់ឃើញជ្រូកនោះងាប់ហើយ ក៏វិលត្រឡប់ទៅភូមិវិញ ដើម្បីប្រាប់បងប្អូននៅក្នុងភូមិ អោយមកពន្លះសាច់ជ្រូកនោះ ។

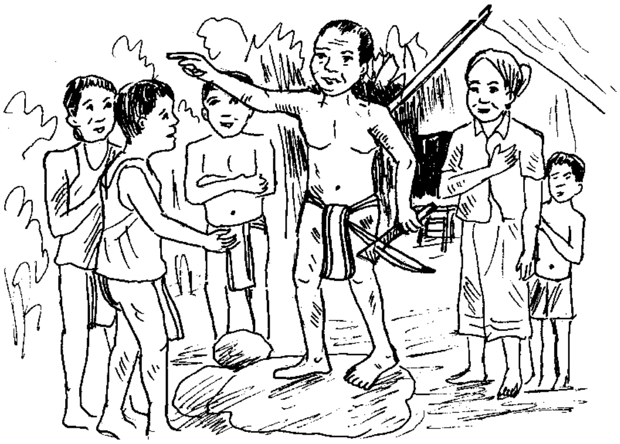

យប់នោះ តាសាក្លក់ដេក យល់សប្តឃើញ ក្រមុំអារក្សនោះ និយាយមកគាត់ ៖ «ខ្ញុំគ្រាន់តែថាលេងទេ ម៉េចក៏លោកតាបាញ់មែនទែន ?»
គាត់ឆ្លើយ ៖ «មកពីចៅឯងអោយខ្ញុំបាញ់ បានជាខ្ញុំបាញ់ វា» ។

ដប់ថ្ងៃក្រោយមក គាត់យកស្នា និងព្រួញដើរទៅចំការទៀត។ គាត់ដើរកាត់តាមមាត់បឹងយក្សឡោមនោះទៀត ។ ដើរៗទៅគាត់បានឃើញក្រពើមួយដេកហាលថ្ងៃ ។ នៅលើដើមព្រីង ដែលទោរចុះទៅក្នុងទឹក ។

ឃើញហើយគាត់ក៏ទាញព្រួញលើកស្នាបាញ់សត្វក្រពើនោះទំលាក់ទៅក្នុងទឹក ។

រួចគាត់ដើរទៅចំការគាត់វិញ ។ ចំការរបស់តាសាក្លក់ នៅក្បែរបឹងយក្សឡោម ។ កាលនោះ គ្មានមនុស្សណាហ៊ានធ្វើចំការនៅជិតបឹងយក្សឡោមនោះទេ ព្រោះទឹកនោះចាញ់ខ្លាំងពេក ។

ដូច្នេះបានជាគ្មានមនុស្សផ្សេងហ៊ានមកធ្វើចំការ មានតែគ្រួសារតាសាក្លក់ ដែលហ៊ានធ្វើចំការនៅក្បែរបឹងយក្សឡោមនោះ ។ ព្រោះតាសាក្លក់មានឫទ្ធិអំណាចខ្លាំង ។

ពួកអារក្សនៅបឹងយក្សឡោមនោះ ខ្លាចតាសាក្លក់ទាំងអស់គ្នា ។
គ្មានអារក្សណាមួយហ៊ានធ្វើបាបគាត់ឡើយ ។

ពេលព្រឹកព្រលឹមតាសាក្លក់ដើរទៅចំការមុនទុកអោយយាយប៉ុនទៅចំការតាមក្រោយ តែម្នាក់ឯង ។

លុះដល់ចំការហើយ គាត់ក៏បង្កាត់ភ្លើង រួចគាត់យកស្នា និងព្រួញដើររកបាញ់សត្វកំប្រុកនៅតាមជាយចំការគាត់ ។

ពេលថ្ងៃរះឡើងខ្ពស់ហើយ យាយប៉ុនធ្វើដំណើរយកបាយទៅជូនតាសាក្លក់នៅឯចំការ ។

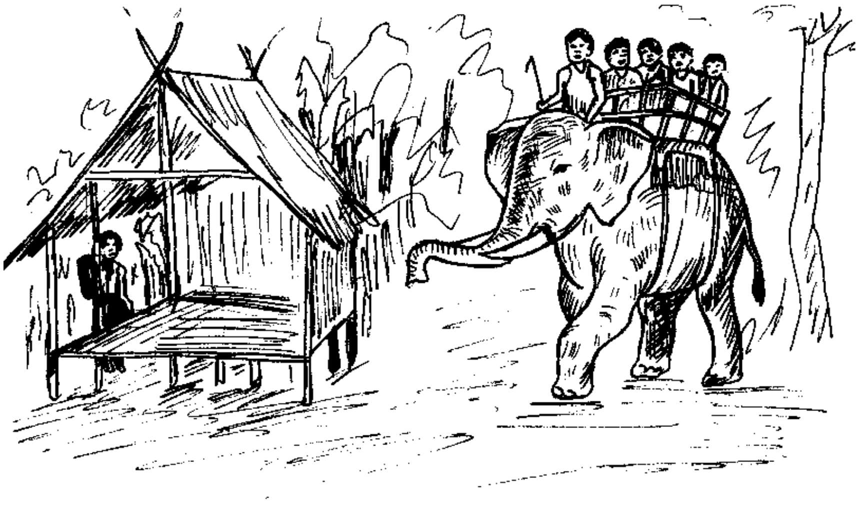

ពេលទៅដល់ចំការ យាយមិនបានឃើញតាសាក្លក់នៅក្នុងខ្ទមទេ ឃើញតែភ្លើងដែលតាបង្កាត់ចោល ។

មួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់ឃើញដំរីធំមួយ ព្រមទាំងមានមនុស្សជិះនៅលើខ្នងវាផង ដើរតំរង់មកខ្ទមគាត់ ។

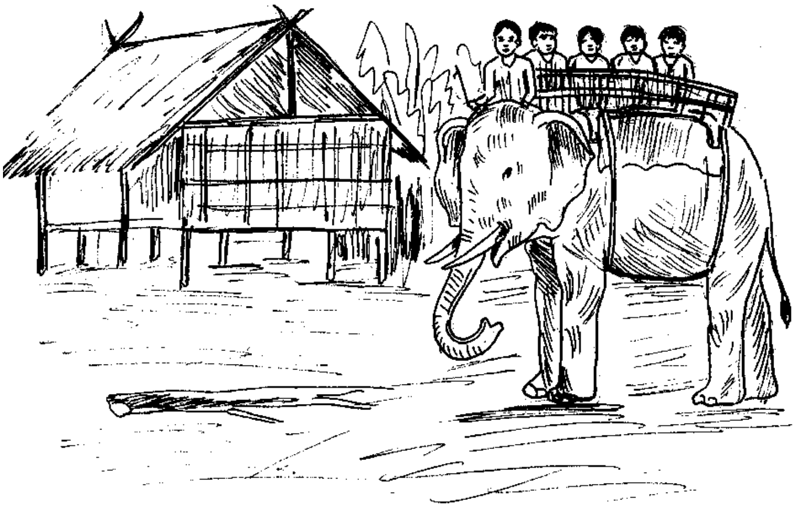

អ្នកជិះដំរីក៏ឈប់នៅត្រង់មុខខ្ទមគាត់ ហើយចុះមកអង្វរគាត់ថា នៅភូមិពួកគេមានអ្នកឈឺធ្ងន់ សូមទៅបញ្ជាន់អារក្ស ស្ដោះចេញបន្តិច ។

អ្នកទាំងនោះខំអង្វរយាយយ៉ាងយូរ ទីបំផុតគាត់ក៏បានយល់ព្រមទៅធ្វើអារក្សអោយពួកគេ ។ អ្នកទាំងនោះក៏លើកគាត់ឡើង ដាក់លើដំរី រួចក៏បរ ដំរីចេញទៅបាត់ ។

យាយប៉ុនសួរ ៖ «តើភូមិរបស់ពួកឯងនៅកន្លែងណា ?» ពួកអារក្សឆ្លើយ ៖ «ភូមិ ពួកខ្ញុំនៅខាងមុខនោះណា៎លោកយាយ !»

យាយប៉ុន និងអារក្ស ជិះដំរីបណ្តើរ និយាយពីរឿងស្រូវ និងពោតដែលមាននៅក្នុងចំការបណ្តើរ ។ លុះជិតដល់បឹងយក្សឡោម អ្នកបរដំរីនោះនិយាយ ៖

«សូមលោកយាយបិទភ្នែកបន្តិច» ។ គាត់ក៏បិទភ្នែកបានមួយស្របក់។ ពេលគាត់បើកភ្នែកវិញស្រាប់តែឃើញភូមិធំមួយ មានមនុស្សច្រើនកុះករ ។

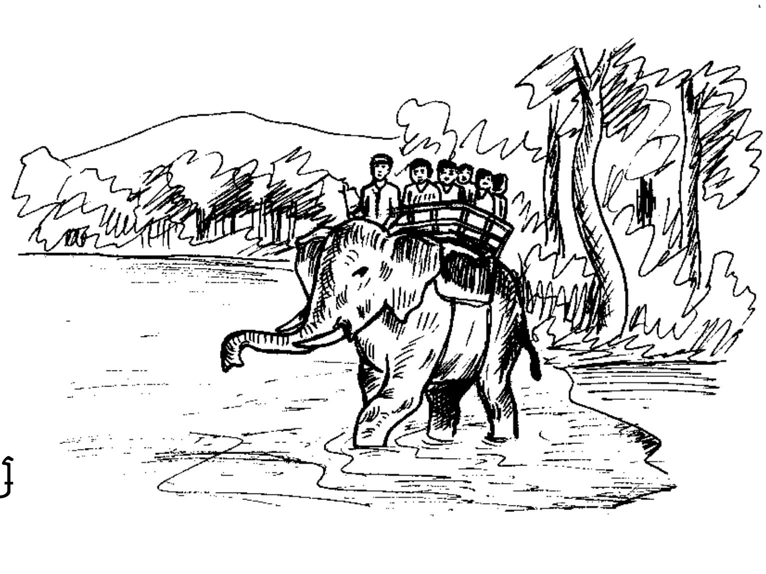

អ្នកបរដំរី ក៏នាំយាយប៉ូនទៅផ្ទះអ្នកដែលកំពុងឈឺ ។ នៅក្នុងភូមិគេនោះមានមនុស្សច្រើន ។ យាយប៉ូនមើលទៅក្រពើ ដែលឈឺនោះ គាត់ឃើញដូចជាមនុស្សយើងដែរ ។

ចំណែកឯតាសាក្លក់ ពេលត្រឡប់មកពីដើរបាញ់កំប្រុកវិញ ងឿងឆ្ងល់ណាស់ ម្ដេចក៏មិនឃើញប្រពន្ធយកបាយមកជូន ។

គាត់ដើរចេញពីខ្ទមបន្តិច ឃើញដានជើងដំរីធំៗមែនទែន គាត់លាន់មាត់ ៖ «ឃី ! តើដំរីអ្នកណាគេ បរកាត់ចំការអញដូច្នេះ?» ។

គាត់ក៏ដើរតាមដានជើងដំរីនោះទៅ ។ ពេលនោះស្រូវកំពុងដុះទើបតែបានត្រឹមស្មងជើង ប៉ុន្តែដំរីនោះមិនបានដើរជាន់ស្រូវ សូម្បីតែមួយគុម្ពក៏អត់សោះ ។

តាសាក្លក់ដើរតាមដានជើងដំរីនោះ រហូតដល់បឹងយក្សឡោម ។ គាត់ឃើញដានជើងដំរីនោះដើរចូលទៅក្នុងទឹក ។ គាត់ឈរចាំនៅមាត់ទឹក ជាច្រើនម៉ោង ប៉ុន្តែពុំឃើញដំរីនោះ វាចេញមកវិញទេ ។

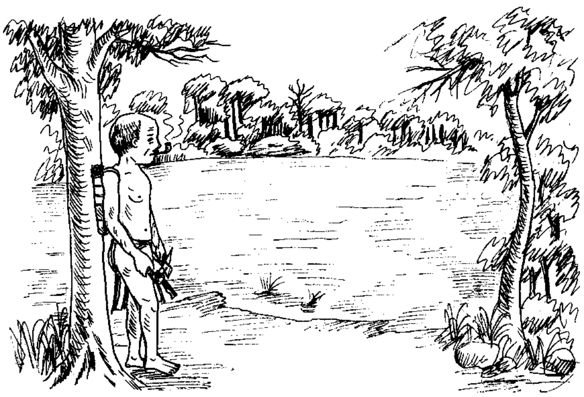

គាត់ខំឈរចាំរហូតដល់ថ្ងៃរសៀល តែពុំឃើញចេញសោះ ។ គាត់ក៏ស្រែកហៅយ៉ាងខ្លាំងៗ ៖ «នែ៎ ! ពួកឯងឆាប់ជូនប្រពន្ធអញ អោយលឿនរ៉ឺយ» ។ គាត់ស្រែករួចក៏ត្រឡប់ទៅខ្ទមវិញ ។

ពួកអារក្សដែលនៅក្នុងបឹងយក្សឡោមនោះ ពេលដែលឮសូរសំលេងតាសាក្លក់ស្រែកប្រាប់គ្នា ៖ «នែ៎ ! រ៉ឺយ ! តាហៅអោយជូនយាយត្រឡប់ទៅវិញហើយ» ។

មួយស្របក់ក្រោយមក ពួកអារក្សទាំងនោះ ក៏ជូនយាយប្លុំនត្រឡប់ទៅខ្ទមគាត់វិញ ។ នៅពេលដែលពួកវាបរដំរី ជូនយាយប្លុំនមកវិញនោះ តាសាក្លក់មិនបានឃើញទេ ស្រាប់តែឃើញយាយប្លុំនមកដល់ខ្ទមតែម្តង ។

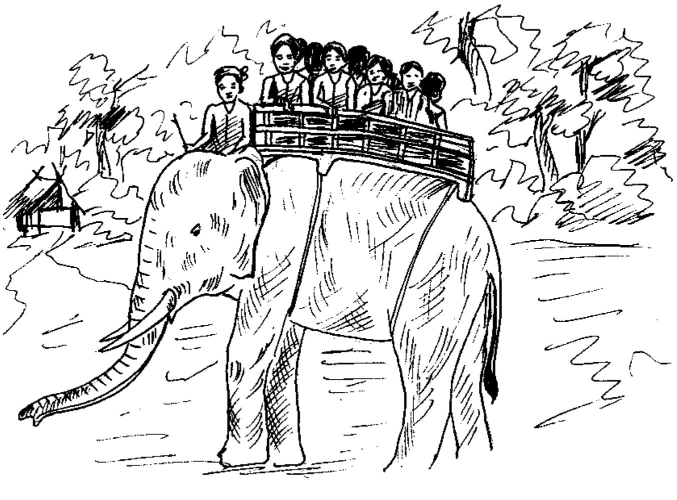

អង្ករ និងលុយដែលពួកអារក្សអោយមកគាត់ ពេលទៅដល់ខ្ទម
គាត់ស្រាយមើល ឃើញអង្ករនោះក្លាយជាដីខ្សាច់ ឯលុយវិញ
ក្លាយជាស្លឹកឈើអស់ ។

របស់ដែលយាយប៉ុនបានដកពីអ្នកជំងឺនោះ គឺជាព្រួញតាសាក្លក់ ។
យាយប៉ុនហុតអោយតាសាក្លក់ ។ តាសាក្លក់និយាយ ៖ នេះហើយព្រួញដែល
ខ្ញុំបាញ់ក្រពើ ពីថ្ងៃមុននោះ ។

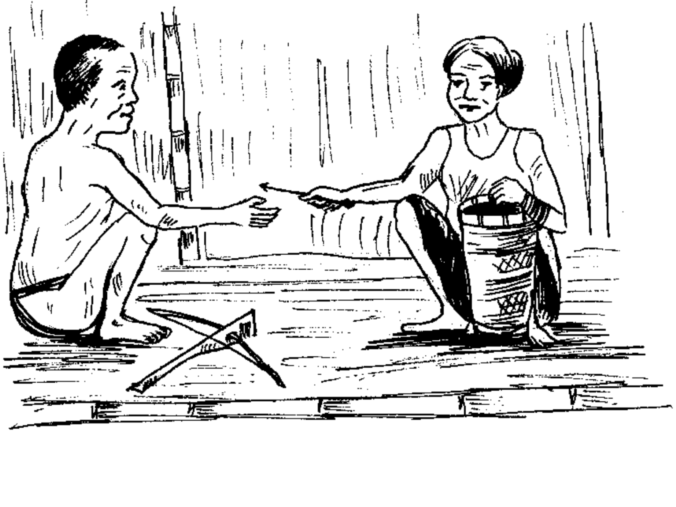

ហេតុការណ៍នោះ ធ្វើអោយ
អ្នកភូមិកោតស្ញប់ស្ញែងគាត់
យ៉ាងខ្លាំង ព្រោះគេដឹងថា
សូម្បីតែពួកអារក្ស
ក៏ខ្លាចគាត់ដែរ ។ ៚

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
កោះ	កាប់	to chop, cut down
កោះ៍	ចាក់ចោល	to throw away
ក្រាំ	របស់លិចក្នុងទឹក	submerged object
ក្រេះ	ក្រៀម	brittle, dry
ក្វិគ៍	រកទាក់សត្វ	to trap an animal
ក្យាត់	ចាំគេ; យាម	wait for; guard
ក្យង់	មែកឈើ	branch of tree
ក្យាំង	កន្ទុយ	tail
ក្យិត	រមាស់ក	scratchy throat
ក្យិល	កកេរ	to gnaw
ក្យាម៍	ជិត	near or close
ក្លាំង	ទំងន់, ធ្ងន់	weight
ក្លេះ៍	ហត់	tired, fatigued
ក្លឹញ	ពូ	younger uncle
ក្លើម	ថ្លើម	liver
ក្លោ	ប្តី	husband
កឹត	កង្កែប	frog
ក្លឹក	ថ្លង់	deaf
ក្រូ	ក្រមកដល់	to be late

ខ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ខង	ពីព្រោះ	because
ខាប់ខ្ជួ	គ្រួសារ	family
ខឹន	ហ៊ាន	to dare
ខេត	ខេត្ត	province; provincial capital
ខែ៍	ខែ៍	moon; month
ខ្យាល	ខ្យល់	wind
ខ្លោម	ផ្លុំ	to blow
ខើក	រវល់ពេក	too busy
ខើយ្គ	កើយ	to lay the head down

គ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
គន	កូន	child
គឹត	មានតំលៃ	valuable
គូក	ដីគោក	dry land
គូលី	កម្មករ	laborer
គួង	គង	gong
គែប៍	អង្គប់/គែប៍	trap
គ្រូច	ក្រូច	orange, citrus
គ្រែ	គ្រែ៍	bed
គ្លែ៍	បុកអង្ករ	to pound in a mortar
គ្លៅ	ក្តាតព្រៃ៍	type of taro
គ្វែត៍	កៀកកគ្នា	to have arm around each other’s shoulder
គុះ ហ៊ូប	គូររូប	to draw

ឃ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ឃឹត	គិត	to think
ឃៀង ខង	របស់របរ	possessions
ឃូ	គូ	a pair
ឃូបា	លោកសង្ឃ	monk
ឃើយ	ធ្លាប់ធ្វើ	to be used to...
ឃ្លង	ឆ្លងទឹក	to cross over
ឃ្វៃរ	ស្វាន	to drill a hole

ង

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ង៉ារ	ការងារ	manual work
ង៉ារអុញ	រងើកភ្លើង	live coal

ច

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ចក	កំប៉ុង	cup, glass
ចគ៍	ជាន់	to step on

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ចាយ	ដប	bottle, jar
ចាង៉	មិត្តភក្តិ	friend
ចឹក	កាន់	to hold in the hand
ចឹង	នឹង	will, shall
ចុក	ចប	hoe
ចៃ	ព្រម, ចង់	to agree to, want to
ចោះ	ចឹក	to bite (of snake)
ចោះ	កាប់ដី	to dig
ច្រាត់	សរសេរ	to write
ច្វាល់	ជួល	to hire
ច្រុ	ស្រោចដំណាំ	to water
ច្រេះ	ឈ្មោះសណ្តែក	a type of bean
ច្រះ៉	ជ្រះហើយ	scrubbed clean
ច្រាត៉	ចាក់	to inject, stab

ជ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ជប	ដែកស្បែង	post hole digger
ជីត	បិតឫស្សី	to sharpen bamboo
ជឹង	ជេរ	to swear, curse
ជីន	ជូន	to transport
ជីរ	ចុះ	to descend
ជុង	ជើង	leg, foot
ជួង	សត្វសារិកា	mynah bird
ជៀ	ស្បូវ	grass used for roofing
ជៀត	ជាតិ	nation
ជៀក	នាំ	to lead
ជែ	កុំ	don't...
ជែរិញ	កុំអាល	do not ... yet
ជិះ	ជិះ	to ride
ជ្រឹម	ម្ជុល	needle
ជ្រុ	ជ្រៅ	deep
ជ្វេ	ប្រើស	deer

ញ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ញ៉ោម	ឆ្ងល់	to wonder; be amazed
ញ៉ា	អ្វី	what; whatever
ញ៉ាង	ប៉ុន្មាន	how many, how much
ញ៉ិច	ច្របាច់ម្ទូរ	to squeeze between fingers
ញ៉ាម	ចាំយាម	to guard
ញ៉ីន	យើងខ្ញុំ	we, us, our (exclusive)
ញ៉ាំ	យំ	to cry, weep

ដ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ដាត់	ល្អ	good, beautiful
ដារ់	ថ្ងៃ	sun; day
ដឹង	តែ	but
ដូង៉	ផ្លែដូង	coconut
ដូវ	នាក់	number specifier for people
ដេល	ដែរ	also

ណ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ណាំង	រក	to look for
ណាគ្ន	ទៀត	again
ណូស	បេះដូង	heart
ណើ	ផង	polite request tag
ណោះ	មីង	younger aunt
ណាំអិត	ពណ៌ស្វាយ	purple
ណុំ	នំ	cake, desert
ណោះ	នោះ	there; that

ត

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
តងកាន	ត្រូវការ	to need
តង់	ធាត់	fat

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
តង៍	ជួយ	to help
តក៍	ស្វា	monkey
តគ៍	រាប	to prepare
តប់	ដាំដំណាំ	to plant
តាកួះ	ចំបាំង	to battle
តាគត	សត្វត្រកួត	large tree lizard
តាញ	ត្បាញ	to weave
តាដក៍	បំពង់ក	throat
តារ	ភ្លឺ	light, bright
តាល់	រុក, ដោត	push in, stick up
តាហែក	រហែក	to be torn
តាអាំង	ឆ្អើរ	to grill over a fire
តារេន	ទុរេន	durian
តាទិច	មែន	really
តាមួរ	មូរ	to roll up
តាយ៉ាង៍	ស្អែក	tomorrow
តាំងហាល	មុខរបួស	wound, scar
តាំង	ល្វីង	bitter
តាដោះ	ទទេ	empty
តាង៍	ធ្យូង	coal
តីល	គ្រាប់ពូជ	seed
តីស	ធំ	big, large; important
តឹប	ស្មុគដាក់បាយ	basket for cooked rice
តឹត	ឆ្លងជំងឺ	to spread an illness
តុ	ក្ដៅ	hot
តុល	ពងស្វាសធំ	swollen testicle
តុទៅ	ប៉ុនគ្នា	the same size
តូរ៍	ដូរ	to trade; change
តូះ	ចាក់	to pour
តើល	ឆ្លើយ	to answer
តើម	ដើម	plant, tree

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
តោ	នោះ	that, there
តោ៍	ស្លាប់	to die
តោត	ដោត	to pierce
តុំ គួប	ជុំគ្នា	to meet together
តាំបើុះ	ប្រាំពីរ	seven
តាំបាង	បង្ហាញ	to show
តាំប៉ាង	បាតដៃ បាតជើង	palm of hand; sole of foot
តះ៍	ជេរ	to curse
តេះ	ឮ	to make a sound
តេះ	ដី	dirt, earth
តោះ	ដោះ	to take off (clothes)
តោះ	សណ្ដែកកួរ	string bean
ត្រគ់	ត្រូវ	must; straight
តាឡេង	បាក់ដី	landslide
ត្រាគ៍	រង, ទប់	to keep from falling
ត្រូ	ទ្រ	two-stringed musical instrument played with bow
ត្រោ	ប្រាំមួយ	six
ត្រោម	ប្រហោង	hole
ត្រាំ	ត្រាំទឹក	to soak, immerse
ត្រ្វោះ៍	ដែរណែង	floor joist
តែប	ដេក	sleep

ថ

ថាស	ថាស	tray of a scale
ថិ	តូច	small
ថុង ញុន	ចំណតយន្តហោះ	airfield
ថុន	រដូវ	season

ទ

ទង	ដង (មួយដង)	(one) time

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ទងតិគ៍	ខ្លះ	half
ទិ	អស់	all; used up
ទី	មាន, បាន	to have; to be able to
ទឹង	បំពង់ឫស្សី	bamboo cylinder
ទឹប	ព្រមទាំង	including...
ទឹល	ដល់	to arrive
ទុញ	យូរ	long time
ទូញ	រើសរបស់ធ្លាក់	to pick up
ទៀ	សត្វទា	duck
ទៀក	ទឹក	water
ទែ	អង្គប់	trap for small animals
ទែង	កាប់ខាងខ្នង កាំបិត	to hit with the dull edge of a knife
ទ្រង	ផ្លូវ	road, trail
ទ្រូង	ទឹកអូរ	a stream
ទ្រូក	របងភូមិ	fence around village
ទ្រៀន	ដង្កូវទំពាំង	larvae in bamboo
ទ្រៀម	រៀបចំ	to prepare
ទ្រែម	រុំ	to wrap around

ផ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ផង	រាង (ពងក្រពើ)	burrow, small cave
ផែង	សំលៀង	to whet, sharpen
ផែម	ថែម	to add to

ន

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
នីអៀ	ដូច្នេះ	like this
នៀទី	នាទី	a minute
នែវ	យ៉ាង, ប្រភេទ	kind, variety
នីទៅ	ដូចគ្នា	same

ប

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
បប៉ែត	បន្តិច	a little
ប៉ូ	ពោត	corn
ប៉្លែង	មេឃ	sky
ប៊ិក	ខ្លា	tiger
ប៉ងកាន់	ការពារ	care
បាក	ពណ៌ស	white
បាន់លុង	បានលុង	Banlung town
ប្រូ	លក់	to sell
បាល់	បាល់	ball
បោ	ធុំក្លិន	a smell, odor
បោខាច	ឆ្អាប	fishy smell
ប៉ាក់	បាក់	to break (a bone)
ប៉ាគ់	នៅ	to, at
ប៉ាការ	ផ្កា	flower
ប៉ាងៀ	លេងទារក	to show special affection to a baby
ប៉ាញ់	បាញ់	to shoot
ប៉ាញ់សង់	រៀបការ	to marry
ប៉ាថេត	ប្រទេស	country, nation
ប៉ុាំងហៀន	បង្រៀន	to teach
ប៉ុាំងឡៃ	សាច់	flesh
ប៉ាថោ	ពូថៅ	axe, hatchet
ប៉ាតាម៍	ប្រាំ	five
ប៉ាតារ៍	បង្វិល	to spin
ប៉ានឹម	ភ្នំ	mountain
ប៉ានឹរ	ពាក្យនិយាយ	spoken word; speech
ប៉ាន់ដា	មុនដំបូង	beginning
ប៉ាន់ដឹប	ប្រៀបធៀប	example, illustration
ប៉ាណាប	ពិបាក	difficult
ប៉ាណឹរ	ជញ្ជាំង	wall
ប៉ាយ៉ឺរ	ឃ្នាបផ្ទះខាងលើ	house beam
ប៉ារុាំង	បារាំង	foreigner; France

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ប៉ារ់ពេ	ពពែ	goat
ប៉ាទុក	ដឹក	to transport something
ប៉ារ់មុឺ	ពេញបូណ៌មី	full moon
ប៉ាសាក់	ក្អក	to cough
ប៉ាសុន	ប្រជាជន	people, citizens
ប៉ាអច់	បាត (កាផា)	bottom, behind
ប៉ាសយ់	ដែក	metal
ប៉ាសឹង	បាយធ្វើស្រា	rice to make wine
ប៉ាហៀ	ផ្ញើ	to send
ប៉ាហ្លច់	រំលាយ	to dissolve, melt
ប៉ាឡៃ	គ្រាន់បើ	better
ប៉ាអូ	ឫស្សី	bamboo
ប៉ាអ៊ិច	ឲ្យចំណីមាន់	to feed chickens
ប៉ាអាំ	ឆ្ងាញ់	delicious
ប៉ាណាំ	នាំគ្នា	come together
ប៉ោក	លើកឡើង	to lift up
ប្រ៉ាយុាំង	ម្សៅអង្ករលីង	parched rice flour
ប៉ាឡេះ	រដូវប្រាំង	dry season
ប្រ៉ាល់	លឿន	fast

ផ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ផិនកាន	ការងារ	job
ផា	ថា; បើ	to say; if
ផាញ៉ាត	មេរោគ	germ
ប៉ានិត	ពិនិត្យ	to inspect
ផាប់	សៀវភៅ	book
ផាម	ឈាម	blood
ផូង៍	ពូជពង្ស	ancestor; clan
ផីញ	កណ្តូបម្យ៉ាង	a kind of grasshopper
ផ្លែង	យ៉ាង; បែប	kind, variety

ព

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ពិន	យើង	we, us, our (inclusive)
ពីត	វាយ	to hit, beat
ពឹកសា	ពិភាក្សា	to converse
ពឹល	ភ្លេច	to forget
ពុង	ជាល/កាផា	a large basket
ពុត	ចិត្ត	heart; mind
ពូ	គេ	they, them, their (indefinite)
ពៀ	ស្រូវ	unhusked rice
ពែល	ប៉ែលជីកដី	shovel
ពេល	កន្ទេល	mat
ពៅ	ពរកូន	to hold child on hip
ពិះ	ពស់ព្រៃ	snake
ពុះ	ដុត	to roast over a fire
ព្រី	ព្រៃ	forest
ព្រឹង	កាផាទុកអីវ៉ាន់	a large covered basket
ព្រេ	កំណាត់ព្រៃ	a shiny type of cloth
ព្រឹះ	ព្រោះពូជ	to sow seed,
ព្លុ	គ្រុន	fever
ព្លូក	រលំ	to fall over
ព្លូង	ភូត, កុហក	to lie, deceive
ព្យឹង	ចំហ ធ្លុង	completely open
ព្យិញ	ផ្លែ ននោង	a type of squash
ពឹង	ក្នុង	in, inside

ភ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ភែ	អង្ករ	husked rice
ភឿ	ដើម្បី	in order to...

ម

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
មន	ក្មួយ	nephew; niece

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ម៉ក់	កាំបិតផ្គាក់	a machete
ម៉ារៀល	ព្រិល	hail
ម៉ាំង	យប់	night
ម៉ាត់	ភ្នែក	eye; face
មិត	ម៉ែត្រ	meter (measurement)
ម៉ី	បង	older sibling
ម៉ីរ	ចំការ	field
ម៉ីន	គ្រាប់មីន	landmine
ម៉ឹង	ពឹង	to depend
មើគ	ម្ដាយ	mother
មឹន	ម៉ឺន	ten thousand
ម៉ុត	ចូល	to enter
ម៉ុរ	មមុល; ត្បុល	to bend over
ម៉ូ	ខ្មៅ	black
មង	ម៉ោង	hour; clock, watch
ម៉ូអ្យ៉ា	ពេទ្យ	medical worker
មួត	ពួក	the group
មឿង	ក្រុង	city
ម៉ោញ	មួយ	one
មំ	បៅដោះ	to breastfeed

យ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
យច	ខុស	wrong
យរ	ប្រើ	to use
យ៉ាគ់	យាយ	grandmother
យ៉ាគ់ រ៉ាឡុំ	យក្ខឡោម	Yeak Laom
យ៉ឹប	ខ្លាំង; ពេក	too, very
យឿ	សី	shuttlecock
យ៉ះ៍	ទោះបី	although

រ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
រសានែង	នៅក្បែរ	near

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
រ៉ាឃ្គ	ដំឡើងស្នា	pull up crossbow
រ៉ាយ	បែក,បាក់	broken
រ៉ក់	គោ	cow
រ៉ត់	សប្បាយ	happy
រ៉ាំង	ទ្រើង	stakes; bean poles
រ៉ាំងគីស	រងើកក្រហមឆេះ	live coals
រ៉ាំងហៃ	ថែរក្សា	to take care of
រ៉ាំងអា	រ៉ាំរ៉ៃ	chronic illes
រ៉ាំងអ្យ៉ា	ម្រាម	fingers; toes
រ៉ាំបោះ	បង្អួច	window
រ៉ាគែង	កែងដៃ	elbow
រ៉ាង៉ាប់	ស្ងាត់	to be quiet
រ៉ាណាញ់	ក្មេងលេងរបស់	play, of children
រ៉ាចាង៍	អូរតូចៗ	small stream, wadi
រ៉ាតេះ៍	រទេះ	cart or wagon
រ៉ានែ	រនាប	slat
រ៉ាន់ដាប់	ទុកឲ្យមានរបៀប	to put things in order
រ៉ាបប	របប	a share (of something)
រ៉ាបឹក	រអ៊ូរទាំ	to grumble
រ៉ាប៉ុញ	ឈ្លោះគ្នា	to argue; to fight
រ៉ាប៉ោត	ដុសក្អែល	to scrub
រ៉ាពូ	ពាន់ (១.ពាន់)	thousand
រ៉ាម៉ល់	អុសធំៗ	firewood (large)
រ៉ាម៉េះ	អុស	firewood
រ៉ាយ៉ា	សត្វទន្សង	small alligator
រ៉ាយ៉ះ	រលុះ	to rip off
រ៉ាអ៊ឹក ថើក	ឡូឡា	to make a loud noise
រ៉ារ៉េះ	ដំរី	elephant
រ៉ាស	ទ្រព្យសម្បត្តិ	possessions
រ៉ាឡា	សាច់ក្នុងសំឡ	prepared meat
រ៉ាឡឹម	ភ្លៀងរលឹម	drizzle

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
រ៉ាឡ្ហ្វ	ជ្រុះ	to slip out, drop off
រ៉ាឡ្វ	សំរាក	to rest
រុាំងអ្វាល់	លីងអង្ករ	to roast rice kernels
រុីក	រែក	to carry using a shoulder pole
រុីល	ពោតគ្រាប់រង្វើល	sparce kernels of corn on a corn cob
រុីស	ស្រាយខ្សែ,រស់	to untie; to be alive
រ៉ុប	ចាប់	to catch
រូង	រូង, ប្រហោង	a hole
រង	ចិញ្ចឹមជ្រូក	to keep pigs
រស	ដំដែក	to forge
រ៉ូះ	ក្រមុំ	young lady
រែវ	កាផា	backbasket
រ៉ោង	រោង, សាលាប្រជុំ	meeting house
រុំប៊ឹង	របង	fence
រ៉ះ	ប្រាប់	to tell

ល

លត	ភ្លាម	immediately
លូ	ហើយ, និង	and
លួម	ប្រជុំ	meeting
លៀន	លុយ/ប្រាក់	money
លើយ	រហូត	always
លៅ	ឮដំណឹង	to hear about
លឹះ	លើស	excess; extra

វ

វគ៍	តា	grandfather
វ៉ា	អ៊ំប្រុស	older uncle
វ៉ាច់	ពោះ	belly, intenstines

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
រុិច	ដូច	similar to...
រុីល	មូល	round

ស

ស	ប៊ិច	pen
សន់តុក	ស្ងោរ	to boil
សាន់ទ្រែង	ស្ទឹងត្រែង	Stung Treng town
សប់	ទទឹក	to get wet
សល់	លើសបន្តិច	to be leftover
សា	ស៊ី	to eat
សាមូល	ដាំស្រូវ	plant rice
សាក	អារអុស	to saw
សាតែ	សត្វជ្រូក	pig
សាតឹម	លាក់ជិត	to hide carefully
សាគ់	ចាប់ផ្តើម	to start
សាគឹរ	ស្គរ	drum
សាំង	កាំបិត	knife
សាំងគក	ដើមរំចេក	a type of tree
សាំងអ្យឹប	ធ្មេចភ្នែក	to blink
សាតាក់	រត់	to run
សាណា	អាហារ	food
សាណាញ់	ធ្មេញ	teeth
សាណាក	រណារ	saw
សាប៉ូះ	បោសផ្ទះ	to sweep the house
សាម៉ុក	ព្រួយចិត្ត	worried; upset
សារ	រឿង	story; problem
សារ	ឈើខ្លឹម	heartwood
សានែន	តាកផ្ទះ	room addition
សិច	ឈ្មោះ	name
សិម	បញ្ចុកក្មេង	to feed
សីរ	ជីក	to dig
សេះ	សត្វសេះ	horse

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
សី	ចៃ	lice
សឹត	ត្រឡប់ទៅវិញ	to return home
សឺន	ឆ្អិន	cooked; done
សឹះ	សិស្ស	student
សូង៍	ដឹងកាប់ឈើ	axe with long head
សូវ៌	មិនសូវ	not so...
ស៊ូប	សប់កង់	to pump up a tire
សួន	សួនច្បារ	garden
ស៊េម	រីករាយ	to be joyful
សើត ពែ	ពីបុរាណ	ancient times
ស៊ើយ	ព្រងើយ	apathetic; indifferent
សឿ	ជឿ	to believe
ស៊ែន	សែន	one hundred thousand
សោ	ចៅ	grandchild
សាំប៉ូវ	សំបូរ	plenty
សំឡង់	ផ្កាយ	star
សត់ត្រា	សំបុត្រ	letter; alphabet
សាំប៉ត់	រើបំរះ	to wriggle, struggle
សាំប៊ឹក	សត្វសំពោច	pole cat
សាំយ៉ាំង	ស្តាប់	to listen
សាណុក	សុខ	well; healthy
ស្រប	យល់ព្រម	to agree; allow
សាឡឹត សាឡាយ	សមុទ្រ	ocean
ស្រាត់	ស្នា	crossbow
ស្រុក	ភូមិ	village
ស្រុច	កូនពៅ	youngest child
ស្រ៊ែ	ព្រៃវាល	grassy field
ស្រោម	ថង់	bag
សាស្វា	កូនក្មេង	child
សាស្វាល់	ប្រកាច់	to have a seizure
សាអ្លឹង	សម្ល	stew
សាអ្យាំង	ស្ងួត	dry
សាំងអៀ	ឆ្វេង	left (side)
សាអុះ	បែកញើស	to sweat
ស្វាយ	ផ្លែស្វាយ	mango

ហ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ហាគ	ណេះ	"here you are"
ហោគ	ចូរ	"please"
ហាត់	ថ្នាំជក់	tobacco
ហ៊ីន	ដុះ	to grow
ហាង	ផ្សាភ្នែក	stinging eyes
ហាង	មាត់ទឹក	bank of the river
ហាង តោ	ត្រើយម្ខាង	the other side
ហាត់	ហាត់	to practice, exercise
ហាវ	ឡើង	to climb, rise
ហាច់	ម៉ដ្ឋ	fine (finely grained)
ហិ	សិន	first
ហី	ផ្ទះ	house
ហឹរ	គប់, បោះ	to throw
ហុត	បក់(ក្តៅស្អុះ)	to fan oneself
ហូវ៍	ហូរ	to flow
ហ៊ូប	រូប	picture
ហើរ	ត្រប់ខារ	eggplant
ហៀន	រៀន	to learn
ហ៊ើង	រឹតតែច្រើន	more and more
ហៃ	មើល	to look
ហុំ	ងូតទឹក	to bathe
ហោក	អរសប្បាយ	happy
ហ្លង់	យល់	to understand
ហ្លឹត	ជាងគេ	most of all
ហ្លា	ស្លឹកឈើ	leaf; vegetables
ហ្លាក់	ដេកលក់	to sleep

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ហ្លា អិៀត	បន្លែ	vegetables

ឡ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
ឡាក់	ដូច	like, as
ឡាក់	ច្បាស់	clear
ឡាំងវ៉ាត	សំងាត់	quiet
ឡាំងវ៉ាញ	ច្រងេងច្រងាង	cluttered
ឡាំងអ្វែ	អង្គុយ	to sit
ឡាច់	ចេញ	to leave; come out of
ឡាច់ ម៉ូះ	ហៀរសំបោរ	runny nose
ឡាញ	ស្រួច	pointed
ឡាប	លាប	to spread paint, cream
ឡាម៉ត់	ងាយស្រួល	easy
ឡាម៉ត់	ឆាប់	fast
ឡាវ	លាវ	Laos
ឡាយ៉ាម័	ស្អាត	pretty; good
ឡាឡិត៍ ឡាឡាត៍	ផ្តេសផ្តាស	carelessly
ឡាអត់	ត្រជាក់	cold; cool
ឡិ	ធ្លាក់	to fall
ឡឹង	ពី	from
ឡូច	ចប់	finished
ឡូះ	រណ្ដៅ	hole in the ground
ឡោងទ្រៀ	កូនច្បង	oldest child
ឡាំ	ទៅ	to go; to come
ឡូះ	វះ	to cut open
ឡាកោ	ខ្លួន	body, self
ឡាកោ គៀម	ផ្ទៃពោះ	pregnant
ឡាង៉ា	ល្ង	sesame
ឡាហុង	ល្ហុង	papaya
ឡាប៉ាត៍	ទន់	soft
ឡាឡិត៍	បន្តិចបន្តួច	a little
ឡារ៉ុំង	ប្រយ័ត្ន	to be careful
ឡាវ៉ាន៍	លេប	to swallow
ឡូង	អណ្តូង	well, water hole
ឡូត	ឡាន	car
ឡែប	កណ្តូប	grasshopper
ឡោម	លួងលោម	to comfort, coax
ឡុំ	កប់ក្នុងដី	to bury

អ

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
អង់កះ៍	ទើបតែ	just now ...
អង់កក់	ខ្នង	back
អង់កាន់	ស្ត្រី	woman; female
អង់ការ	ស្បែក	skin
អង់តែ	ស្នែង	horn
អង់ហ្យាំង	យំស្រែក	to cry
អច់	លាមក	feces
អញ់ចាត៍	សំបក	peel
អញ់ជីត	ដប់	ten
អញ់ជុ	សំពត់	dress, skirt
អញ់ជីង	ថ្លឹង	to weigh
អញ់ស៊ើង	ក្រមា	large scarf
អញ់សោហា	សួត	lungs
អញ់ស៊ើ	ចំរៀង	song
អញ់ចាត៍	សំបកពោត	corn husk
អន់	ឲ្យ, ជូន	to give; to allow
អន់តត់	ប្រដៅ, ទូន្មាន	to train or displine
អន់តេះ៍	ខាងក្រោម	under
អន់ជីស	ពួកឯង	you, your (pl.)
អន់តួល៍	ដំបូល	roof
អន់ទៀត	ផ្សេង	different, other
អន់ទ្រូង	ក្រោលគោ	animal pen
អន់ទ្រៀ	ទ្រើង, ធ្នើរ	trellis, shelf
អន់ទល គន	បូលកូនជញ្ជីង	to zero the scale

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស
អន់ទ្រី	ឆ្កួត	crazy
អន់ទ្រេ	អង្រែបុក	pestle
អន់ឌូ	ជាមួយគ្នា	together
អន់ឌែ	ពួកគេ	they, them, their (definite)
អន់ហ្គក់	ផ្ដាសាយ	common cold
អន់ទួប	សំពត់ប៉ឹង	loincloth
អន់ទ្រុក	ឃ្នាប	cross beams
អន់ទ្រុង	ដង្កូវ	caterpiller; larvae
អន់ដើរ	ធ្វើបណ្ដើរ	at the same time
អញ់សឹន	ប្រាំបួន	nine
អន់ហ្គាំ	ថ្នាំ	medicine
អន់ទ្រឹល	ជាយចំការ	fringe of a field
អញ់ជួន	ជញ្ជូន	to transport
អំហ្មោច	ស្រមោច	ant
អន់ហ្គឹង	រៀបចំសព	prepare corpse
អ៊ិរៗ	ក្ដៅឧណ្ហៗ	warm
អា	នេះ	this; here
អាញ់	ខ្ញុំ	I, me, my
អាញុ	អាយុ	age
អាន	អាន	to read
អីគ	ឈឺ	to be sick
អីស	ឯង	you, your (sg.)
អឹក	ខឹង	angry
អឺស	ទេ	no
អឺះ	បាទ	yes
អុញ	ភ្លើង	fire
អូ	មិន	no, not
អូដាម៍	មិនរួច	unable
អូត្រូះ	អស់កម្លាំង	tired, exhausted
អ៊ូត	សំលេងសត្វយំ	a bird call
អៀង	ច្រើន	many, much
អ៊ែ	គាត់ ឬវា	he, him, his; she, her, it, its
អំប៉ញ់	សួរ	to ask
អំបុាំង	ពីលើ	on top of
អំពែ	អំបាញ់មិញ	just now
អុិច	ផ្លែម្ទេស	red pepper
អំហ្មឺយ	ភ្ញៀវ	guest
អំហ្មូវ	ជើងក្រាន	cooking fire; stove
អំហ្មែរ	ខ្មែរ	Khmer
អំហ្មោ	ថ្ម	rock
អេះ	ដំបៅ	ulcer
អុះ	ទេ	not, no
អិ្យត	ស្មៅ	weeds, shrubs, undergrowth
អិ្យរ	មាន់	chicken
អី្យ	ផ្សែង	smoke
អី្យប	ជក់ថ្នាំ	to suck; to smoke
អ្យូគ	ខ្លាច	to be afraid
អ្យូគ	ជូរ	sour
អី្យូត	ជូត	to wipe
អឿុម	ខ្ចី	to borrow
អ្រែី្យ	ស្រក់ខ្លាញ់	dripping fat
អ៊ែី្យវ	ខាងលើចង្កេះ	waist
អ្លឹង	ឈើ	wood
អ្លឹងរុាំង	ឈើងាប់	dead tree
អ្លាត	ចោល	to leave; dessert
អ្លុ	ចេះ	to know
អ្លេះ៍	ខ្លី	short
អ្លឹង	វែង	long
អ្វែ	នៅ	to reside; to be at; still
អ្យក់	យក	take

ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស	ទំពួន	ខ្មែរ	អង់គ្លេស

បានទទួលការអនុញ្ញាតអោយបោះពុម្ពផ្សាយពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
តាមសេចក្តីប្រកាសលេខ ៤២៦ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០១ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០០៦
ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមថ្នាក់អក្ខរកម្មពីរភាសា
សំរាប់ជនជាតិទំពួននៅភូមិភាគឦសាន

Prepared for first online distribution in July 2014 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា

International Cooperation Cambodia

P.O. Box 612

Phnom Penh, Cambodia

Tel: 092-469-934

http://www.icc.org.kh

ams.rtk.ibcde@icc.org.kh

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.
The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.
No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.